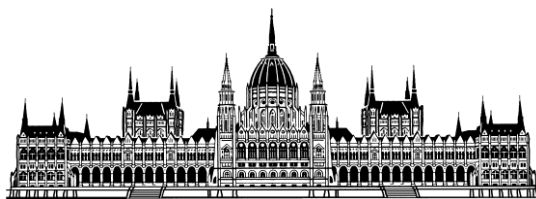

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső, Ikotity István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	27497
Az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vita	27497
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	27497
Felszólaló:	
Gyórfly Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27498
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27499
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	27501
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	27503
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	27508
Gyórfly Balázs (Fidesz)	27509
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	27510
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	27510
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	27511
A központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási (fővárosi kerületi) hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról szóló törvényjavaslat általános vita	27511
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	27512
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27516
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	27519
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27521
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	27525
Kepli Lajos (Jobbik).....	27531
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára.....	27531
Sallai R. Benedek (LMP).....	27532
Dr. Hargitai János (KDNP)	27533
Sallai R. Benedek (LMP).....	27534
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	27535
A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vita	27538
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	27539
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27542
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27545
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27548
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	27553
Dr. Józsa István (MSZP).....	27559
Kepli Lajos (Jobbik).....	27559
Sallai R. Benedek (LMP).....	27560
Kepli Lajos (Jobbik).....	27565
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	27566
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vita	27570
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	27570
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27572
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27574
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27576
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	27578

Napirend utáni felszólalók:

Sallai R. Benedek (LMP)..... 27579

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....27581

Az ülésnap bezárása..... 27584

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
3. ülésnapja

2016. szeptember 14-én, szerdán

(9.04 óra - Elnök: Sneider Tamás)

Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Köszöntöm a képviselőtársaimat. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 3. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetéseben Földi László és Ikotity István jegyzők lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a mai napon a munkánkat.

Most soron következik **az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Semjén Zsolt, Vejkey Imre, Földi László, valamint Lázár János képviselők által T/11836. számon benyújtott előterjesztés a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A tavalyi év során a vadgazdálkodás jogszabályi környezetének újragondolását követően egységes és összefüggő módon elindult az ágazat majdnem húszéves jogi szabályozásának XXI. századi alapokra tétele. E munkának volt az első és talán a legjelentősebb parlamenti állomása a vadgazdálkodási törvény módosítása.

Jelenleg is zajlik az alacsonyabb szintű jogszabályoknak a módosított vadgazdálkodási törvényhez történő igazítása és a vonatkozó jogszabályok komplex felülvizsgálata. A munkának a következő parlamenti állomása az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló, szintén majdnem húszéves törvény és a vadgazdálkodási törvény új rendelkezései közötti koherencia megteremtése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országos Magyar Vadászkamara olyan, önkormányzattal rendelkező, közfeladatokat, továbbá általános szakmai érdekképviseleti feladatokat is ellátó köztisztület, mely több mint 60 ezer sportvadász és hivatásos vadász számára biztosítja a vadászati tevékenység folytatásához szükséges szakmai, etikai, adminisztratív és érdekképviseleti háttérrel.

A vadgazdálkodási törvény a jövő évtől kezdődően a vadászjegy mellett a vadászati engedélyek kiadását is a kamara hatáskörébe utalja, ennek megfelelően a kamarai törvényben is fel kell venni ezt a feladatokat sorába. Amennyiben a vadászkamarai tagok tevékenységének jellegét vesszük figyelembe, nehezen kérdőjelezhető meg, hogy a vadászati tevékenység sajátos, hiszen magas fokú szakmai ismeret-

teket, valamint közjogi jellegű, jogi normák által kötelezően előírt speciális képzést kíván. A vadászat továbbá olyan fokozott felelősséggel és fegyelmi, etikai követelményekkel szükségszerűen együtt járó tevékenység, mely tartalmánál és jellegénél fogva úgy a sportvadászok, mint a hivatásos vadászok esetében szakmai tevékenységnek tekintendő.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országos Magyar Vadászkamara révén mind a hivatásos, mind pedig a sportvadászok saját maguk által kialakított etikai eljárási szabályok betartása mellett örködhetnek a magyar vadgazdálkodás és a vadászati tevékenység szakmai és etikai előírásainak, továbbá érdekeinek betartása felett. Ez azonban csak úgy valószínűsíthető meg hatékonyan, ha az ellenőrzés és az esetleges számonkérés alól senki nem tudja magát kivonni. Erre való tekintettel mind a szakma, mind pedig a társadalom érdeke az, hogy a vadászati tevékenység gyakorlása során csak és kizárólag elméleti, szakmai és etikai szinten is megfelelően képzett, felkészült és morálisan is alkalmas emberek hasznájanak olyan eszközt - nevezetesen vadászfegyvert -, amelynek használata fokozott biztonsági kockázattal jár, a vele végzett tevékenység folytatása pedig veszélyes üzemnek minősül. E követelmények betartása és betartatása érdekében pedig szükség van arra, hogy valamennyi, vadászjeggyel rendelkező hazai vadász a vadászkamara tagja legyen. A törvénymódosítás erre vonatkozó új rendelkezése kifejezetten ezt a célt szolgálja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tudniuk kell, hogy a vadászkamara által a jövőben kibővített hatáskörrel végzendő feladatok kiváló színvonalon történő ellátásához megfelelő anyagi háttérrel kell biztosítani a kamara részére. A törvénymódosítás elfogadása esetén ehhez nyújtana anyagi fedezetet az, hogy a vadászjegy, valamint a vadászati engedélyek díja a jövőben egységesen a vadászkamara bevételei között szerepelne.

Mindezekre való tekintettel kérem, támogassák az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításáról szóló T/11836. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, a kormány képviselőjében kíván-e Bitay Márton államtitkár úr felszólalni. *(Dr. Bitay Márton Örs: Köszönöm szépen, nem.)* Nem kíván. Köszönöm.

Akkor most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót elsőként Gyórfy Balásznak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

GYÓRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A fenti javaslat kettő célt hivatott szolgálni: egyrészt megteremti az összhangot a közelmúltban módosított, a vad védelméről, a vadgaz-

dálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvény rendelkezéseivel, másrészt az Országos Magyar Vadász kamarában való kötelező tagságot visszaállítja minden, vadászati tevékenységet folytató természetes személy, tehát a sportvadászok és a hivatásos vadászok számára egyaránt.

A Vtv. módosítása 2017. március 1-jei hatállyal kibővítette a vadász kamara feladatait a vadászati engedély kiadásával. Jelen tervezet ezt a feladatot rögzíti a vadász kamaráról szóló jogszabályban. Kimondja egyúttal, hogy az ehhez kapcsolódó díj teljes mértékben a kamara bevételeinek számít. Ugyanezen módosítás vonatkozik a vadászjegy kiállításának díjára. A tervezet értelmében immár ez is teljes mértékben a vadász kamara bevétele lenne.

A tervezet másik fontos rendelkezése a kötelező tagság visszaállítása.

(9.10)

A vadász kamarának 2002-ig a törvény erejénél fogva kötelezően tagja volt minden hivatásos és sportvadász. A kötelező jelleg a sportvadászok vonatkozásában egy 2002. évi alkotmánybírói határozattal megszűnt, a tagsági viszony esetükben önkéntessé vált.

A vadászati tevékenység azonban minden fegyvert fogó vagy bármely más megengedett eszközzel és módon vadászati tevékenységet végző személytől magas szintű szakmai és gyakorlati ismereteket követel. Ahogy a javaslat indoklása is kimondja, a fegyverhasználat fokozott felelősséggel jár. Szigorú képzési, fegyelmi, etikai és egészségügyi követelményeket támaszt, amelyek betartása a vadászat jellegénél fogva a sportvadászok és hivatásos vadászok esetében egyaránt elvárt. Köztük erre való tekintettel a különbségtétel nem indokolt. Előbbi követelmények betartása és betartatása érdekében szükséges a meglévő szakmai kamarához való tartozás.

A javaslatot a Mezőgazdasági bizottság 2016. szeptember 12-ei ülésén 9 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett tárgysorozatba vette, céljaival szemben kifogás nem hangzott el.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Legény Zsoltnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat érdemi rendelkezéseiről már mind az előterjesztő képviselőjeként Vejkey képviselőtársam, a Fidesz vezérszónokaként pedig Győrffy Balázs képviselőtársam részleteiben beszélt.

Én gyakorlatilag három dolgot emelnék ki, amely igen fontos rendelkezés ebben a törvényjavas-

latban. Az egyik az, hogy visszaállítaná a kötelező kamarai tagságot, magyarul mondván minden vadásznak kötelező lenne innentől kezdve a kamarai tagság. Megjegyzem, eddig is a vadászok körülbelül 99 százaléka volt egyébként a kamara tagja, tehát olyan túl nagy változást egyébként azért nem eredményezne.

A másik lényeges változtatás az lenne, hogy a vadászjegy mellett a vadászati engedélyt is a kamara adná ki. Azt gondolom, hogy szakmailag nem is lehetne vitatkozni ezzel a dologgal, hiszen ha ez egy kézben összpontosul, ezzel nem lenne nagy gond, és innentől kezdve, amikor hatályba lép majd ez a törvény, akkor pedig a vadászat egész díja - mondjuk így - a vadász kamaránál marad. Azt gondolom, hogy szakmailag ezzel sem kellene túlságosan vitatkozni, hiszen olyan célokra fordítaná valószínűleg ezt követően is a vadász kamara, ami a vadászok, a vadászat érdekében megfelelő lenne.

Azonban az eljárás móddal kifejezetten gondunk és problémánk van. Gyakorlatilag 2010 óta, mióta a Fidesz kormányoz Magyarországon, azóta nagyon sokszor tapasztaljuk azt a szerintem a törvényhozási munkának nem is a megcsúfolása, legalábbis a kijátszása címén, amikor is nem a kormány nyújt be törvényjavaslatokat - mert ugye akkor annak lenne egy kötelező társadalmi egyeztetési formulája, több dologon keresztül kellene hogy menjen a törvényjavaslat -, hanem egyéni képviselői indítvány formájában teszik meg ezt a Fideszen belül. Eddig is mindig fel emeltük a szavunkat ez ellen a gyakorlat ellen. Kifejezetten károsnak tartjuk, kifejezetten azt gondolom, hogy jogalkotói szempontból nem szerencsés, nem jó, ha ehhez a megoldáshoz folyamodik a kormány. Többször is megemlégtünk már és elmondtuk minden egyes ilyen törvényjavaslatnál, ami így jött a Ház elé, hogy ezt nem tartjuk szerencsésnek, ezt nem tudjuk támogatni, és azt gondoljuk, hogy valóban a törvényhozási munkának és az Országgyűlésnek a színvonalát nem növeli, hanem inkább csökkenti, ha nem kormány-előterjesztésként, hanem egyéni képviselői indítvány formájában kerülnek a Ház elé a törvényjavaslatok.

Az meg külön furcsa, hogy ráadásul ennek a törvényjavaslatnak az eredeti két benyújtója Lázár és Semjén miniszter urak voltak, tehát kormánytagok; innentől kezdve aztán végképp érthetetlen, hogy miért nem a kormány nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot. Azt értjük, hogy azért nem a kormány és azért egyéni képviselői indítvány formájában, mert ezzel megint el lehet kerülni a kötelező társadalmi egyeztetéseket és azokat a formulákat, melyeket a jogalkotási törvény lefektet, hogy hogyan is kell végigvinni egy törvényjavaslatot.

Éppen ezért tehát szakmailag jó javaslatokat tartalmaz a törvényjavaslat. Olyan javaslatokat tartalmaz, melyek előrébb viszik a vadászat dolgát, a vadászat ügyét, azonban az eljárási rend kifejezetten káros, és azt gondoljuk, hogy nem elfogadható. Ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcso-

portja a szavazások során nem tudja támogatni, de nem is utasítja el a törvényjavaslatot, ezért tartózkodni fog. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltán-nak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A jelen tervezettel kapcsolatban azt el kell mondanom, amit bizottsági ülésen is, hogy támogatjuk egyébként magát a módosítási szándékot, hiszen a szakmai részekkel szemben nincs kifogásunk, ahogy egyébként a tavalyi jogszabály döntő részével is egyetértettünk.

Azonban ha akkor, tavaly komolyan veszik a jelzéseket a szakma részéről, illetve az ellenzéki képviselők módosító indítványait, akkor minden bizonynyal jelen tervezet még ennél is rövidebb lenne, hiszen jó néhány akkori módosítási szándék azt irányozta elő, hogy ezen problémák már akkor kezelve legyenek.

Magát az eljárási rendet nekem is bírálnom kell. Két kormánytag nyújtotta be, és ahogy már előttem elmondták, bizony ezzel visszaélnék: a jogalkotás normális menetrendjét igyekeznek ezzel gyakorlatilag megüszni. Ennyit magáról a javaslatról. Tehát a Jobbik-frakció tudja támogatni.

A problémánk sokkal inkább a vadászati ügyekkel kapcsolatban ott van, ami nem kerül a Ház elé, itt pedig a területek elosztásáról szeretnék néhány rövid gondolatot megosztani önökkel. Bács-Kiskun megye, Borsod, Csongrád, Győr-Moson-Sopron, Vas megye csak néhány olyan terület, ahonnan bombáznak minket a különböző vadászati igényekkel kapcsolatos visszaélésgyanús esetekkel.

Csak olyan ügyekkel foglalkozom természetesen, ahol maga az állam is érintett lehet, hiszen különböző magántulajdonokkal kapcsolatos vitás ügyekben itt most nem hiszem, hogy a parlament kell hogy döntsön. Az azonban mégiscsak furcsa, amikor állami területekről az állam egy, egyébként vadászok által nem nagyon ismert mechanizmuson keresztül dönt, és gyakran a vadgazdálkodási szempontokkal élesen ellentétes döntéseket hoz maga az állam a saját területeire vonatkozóan. Itt arra gondolok, hogy az állami területekkel melyik kezdeményezést támogatja a magyar állam, ha az adott esetben több is van.

Szinte mindegyik ügy, amely eljutott hozzám, felvet komoly politikai kérdéseket is, hiszen olyan érdekkörök állnak ezek mögött, akiket már jól ismerünk. Elég, ha Lázár miniszter úr Csongrád megyei birtokaira gondolunk, illetve felmerült Habony, Mécsáros Lőrinc neve is, akik különböző strómanokon és rokonaikon keresztül igyekeznek jó néhány vadászterületben érdekeltségeket szerezni.

Úgy gondolom, hogy ez nagyon súlyos károkat okoz mind a szakmának, mind pedig a társadalomban eleve egy vitatott megítélési területről van szó, és

ez nem segít helyreállítani a társadalom szemében magának a tevékenységnek a megítélését. Ezért is tartom súlyos kárnak azon túl, hogy sok évtizedes munkát tesznek tönkre. Itt azért olyan vadásztársaságok ellehetetlenítéséről beszélünk, amelyek évtizedes munkát tettek bele, gyakran szakmailag nem kifogásolható módon, sok millió forintot, rengeteg pénzt öltek abba, hogy ez az adott terület megfelelő minőségű legyen, és most, ahogy említettem, szakmailag teljesen indokolhatatlan módon veszik ki alóluk ezeket a területeket.

(9.20)

Győr-Moson-Sopron és Vas megye határában három jól működő, a helyiakkal együttműködésben lévő társaság érdekeit sértették súlyosan csak azért, hogy egy helyi fideszes körhöz közel álló társaság jöhessen létre a semmiből. A Szigetközben is hasonlóan gyanús tevékenységekkel találtak meg engem, és aztán természetesen ezt továbbítottam a miniszter úr felé, ahonnan rendre semmitmondó és szakmaiatlan válaszokat kapok. Úgyhogy jó lenne, ha ezekről is beszélgethetnénk itt a Ház falai között. Államtitkár úr nagy ismerője a területnek, hiszen űzi is a vadászatot, és ezekkel az érdekkörökkel is jó kapcsolatot ápol, így minden bizonnyal tisztában van ezekkel az ügyekkel, és jó lenne, ha választ kapnánk.

Ha az állam dönt, nyilvánvalóan nem a vadgazdálkodási szempontok, nem a természetvédelmi és helyi érdekek szempontjai az elsődlegesek, mert tételesen be tudtuk bizonyítani, hogy azokat ezen döntések tekintetében nem vették figyelembe, akkor mégis mi lehetett a háttérben? Valószínűleg azok a gyanúk igazolódniának be, ha államtitkár úr ezekre őszintén válaszolna, amikre itt már céloztam.

Ezen problémák feltárását elősegítendő kezdeményezem az Erdészeti albizottság összehívását, amely a Mezőgazdasági bizottságon belül működik. Önálló vadgazdálkodással kapcsolatos albizottság sajnos nem működik, ezért úgy ítéltük meg, talán az Erdészeti albizottság az, amelyik leginkább alkalmas lesz ezeknek a vitáknak a lefolytatására. De tudjuk azt, hogy a parlamenti bizottsági vitáknak mi a végük. Leülünk néhány órára, elbeszélgetünk egymás mellett és nincs következménye. Azonban annak, amit önök tesznek a vadászterületekkel kapcsolatban, hús évre komoly, sőt bizonyos szempontból későbbre is átnyúló következményei vannak. Kérem, hogy a vitás eseteket gondolják újra.

A Jobbiknak határozott álláspontja az, hogy az állami területekkel kizárólag a közjó szempontjai szerint szabadna bánni, kizárólag a közjó szempontjait kellene figyelembe venni akkor, amikor ezeket a területeket kiosztjuk, nem pedig valamiféle politikai hátsó szándék kielégítésére kellene ezeket a területeket használnia a magyar államnak. Szeretnénk, ha átláthatók lennének ezek a döntések. S ha minket, országgyűlési képviselőket megkeresnek a sértett

felek a saját problémájukkal és azt önök elé tárjuk, akkor ne semmitmondó, abszolút szakmaiatlan és átpolitizált válaszokat kapjunk. Mi csak világosan szeretnénk látni azért, hogy a vadgazdálkodás, a természetvédelem és a helyi érdekek valóban érvényesüljenek egy-egy állami döntéssel kapcsolatban.

Ezzel kívántam még kiegészíteni az elmondottakat. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: *(Miközben feltűzi a mikrofonját:)* Elnézést kérek, de valaki a csipeszemet elbugázta. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a szót, és nagy tisztelettel köszöntöm a szakma képviselőit, főosztályvezető urat, osztályvezető-helyettes urat, főtitkár urat. Köszönöm szépen, hogy részt vesznek ezen a szűk körű baráti kis beszélgetésen itt a vadász kamaráról.

Elsőként arra szeretnék reagálni, amit ellenzéki képviselőtársaim már elmondtak. Ez a kötelező társadalmi egyeztetés hiányával kapcsolatos kikerülési manőver a kormány részéről. Megmondom őszintén, hogy véleményem szerint a benyújtott jogszabályi javaslatban lehet olyan szakmai konszenzus, hogy igazából nem is a társadalmi egyeztetést akarták kikerülni, hanem egyszerűen a szokásos trehányásgról van szó. Az a vadásztársadalom és a kamara érdeke, hogy ez a jogszabály a lehető leghamarabb átmenjen, de nem kezdték el időben. Ugyanúgy, ahogy nagyon sok esetben látjuk ezt a kormány részéről, bűnös felelőtlenséggel, hanyagsággal, trehányással, az utolsó pillanatra hagyva inkább megpróbálja így megoldani, mint hogy időben benyújtson valamit, és megteremtse a megfelelő teret annak, hogy a szakmai szervezetek, szakmai műhelyek véleményt tudjanak kialakítani. Tehát nem is annyira a társadalmi egyeztetés hiányát, mint a megfelelő időt hiányolom ebből a benyújtásból, de azt hiszem, hogy ezen túl tudunk lépni, mert a benyújtott javaslat ennek ellenére számos olyan elemet tartalmaz, amiről érdemes beszélni.

Azt mindenesetre továbbra is furcsának tartom, hogy ha már nem a kormány nyújtja be és kikerüli a törvényalkotással kapcsolatos szabályozás feladatait, akkor miért pont a kamara tagjai nyújtják be. Mindig furcsa az, amikor ezt érzem. A Nemzeti Agrárkamara elnöke benyújtja azt a jogszabályt, amivel a kamara teljhatalmat kap valamire. Legutóbb Szűcs Lajos, a Mohos elnöke idejött, hogy adjuk oda az összes vizet a saját maga által vezetett szervezetnek. Bánki Erik - nem tudom, hogy hívják ezt a nagy országos futballszövetséget - bejött ide, hogy az adóforintok odamehessenek az ő szervezetéhez utánpótlásra. Senkinek nem tűnik morálisan egy kicsit aggályosnak, hogy mindenki a saját szervezetének akar forrásokat szerezni a közből? Nincs egy másik képviselő,

aki ilyenkor átvállalja, és nincs az a benyomásuk a kormány tagjainak vagy kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy egy nagyon picit csak összeférhetetlen az, hogy mindenki a saját szervezetének akar forrásokhoz jutni, horgászterületekhez jutni, adóforintokhoz jutni? Én inkább ennek a problematikáját vagy esetleges etikai háttérét kifogásolnám, ha ezt nem veszik zokon, ha ezt a baráti megjegyzésem nem veszik politikai támadásnak. Erre idáig is volt példa, és attól félek, hogy ezután is lesz, pedig jobb lenne szerintem, ha ez nem így történne.

A jogszabály alapvetően a kamara megerősítését, a kamara lehetőségeinek bővítését és a kamarai kompetenciák erősítését szolgálja. Ezt bizonyos feltételekkel lehet támogatni. Azért mondom azt, hogy bizonyos feltételekkel, mert teljesen véletlenül egy olyan tevékenységet kell ellátnom a parlamentben, amely által nagyon jól ismerem a Nemzeti Agrárkamarat, amely gyakorlatilag egy pártszervezet. A Magosz elfoglalta az egész agrárkamarat, és azért van az agrárkamara, hogy a gazdálkodóktól védje a kormányt, és azt mondja, hogy mi nagy társadalmi legitimitással mindenféle disznóságot támogatunk, legyen az a termőföld-privatizáció vagy bármi más. A kormánytól való függőség jelent egyfajta kockázatot. Ismerve sok-sok ideje a kamara működését, jelen pillanatban nem áll ez fenn, viszont attól félek, hogy ha a forrásoktól való függőség ilyen szinten megjelenik és a politika esetleg magasabb szinten megjelenik a kamarában, akkor ez a kockázat meglesz.

Tehát a törvény támogatásának az alapvető feltétele az a morális kötelezettségvállalás a kamara részéről, hogy nem szűnik meg a tagjait védeni a kormányzattól, az ostoba szabályozástól, a helytelen tájhasználatától, azoktól a mezőgazdasági folyamatoktól, amelyek a vadgazdálkodást ellehetetlenítik. Amennyiben a kamara ezen forrásoktól függetlenül képes lesz kiállni a vadgazdálkodás szakmai érdekeiért, abban az esetben a kamara megerősítése jó, abban az esetben a köztisztviselési működése szükséges. Ez a feltétel, semmi más. A támogatáshoz azt kell biztosítani, hogy a kamara teljes vezetése kiálljon a vadgazdálkodási szempontok mellett, ne pedig inentől kezdve a kormány pincsikutyájaként a forrásokért és a százmilliókért mindenben hajoljon azért, amit a kormányzat mond. Ha megmarad a szakmai függetlenség és megmarad az a lehetőség, hogy a hazai szakmai érdekek védve legyenek, akkor viszont azt hiszem, hogy a jogszabály alapvetően támogatható elemeket is tartalmaz.

Egyetlenegy dolog merült fel bennem, ahogy végignéztam a módosításra kerülő nyolc szakaszt, ez pedig a meghatározott szabály-, feltételrendszer ezeknek a forrásoknak a felhasználásához. Ugyanis természetesen nem mindegy az, hogy a magyar közösség pénzéből százmillió nagyságrendekről mond le a magyar kormány. Hiszen itt arról van szó, hogy a vad az állam tulajdona, az állam pedig Magyarország állampolgárai közösségének az együttese, ebből adódóan minden magyar állampolgár tulajdonából

származó természeti erőforrás használatából származó jövedelem egy részéről lemond egy terület részére. Amennyiben ez a terület ellátja ezt a feladatot és gazdagítja az állam vagyont, lehetőséget teremt pluszban a vadgazdálkodási bevételek növelésére, a vadgazdálkodás vidékfejlesztési, helyi munkahelyfenntartó, természetiérték-gazdagító tevékenységeire, akkor megint egy jó intézkedésről lehet szó. Az a kérdés, miért nem gondolták azt benyújtó képviselőtársaim, hogy ezeknek a biztosítékait esetleg bele lehetne építeni a jogszabályba. Meg lehetne határozni azt, hogy ezeknek a forrásoknak egy meghatározott része mindenkor az indoklásban található vadászati fejlesztésre fordítódjon. Miért nem lehet az, hogy egy meghatározott része konkrétan csak élőhelyfejlesztéshez jusson, objektív feltételekkel meghatározott vadgazdálkodáshoz, élőhelyfejlesztéshez járuljon hozzá?

(9.30)

Gyakorlatilag, aki figyelemmel kíséri a vadászati szakasjtó különböző cikkeket, nagyjából most már 5-6 éve tudja, hogy az apróvadállomány már nem az összeomlás szélén áll, hanem nagyjából összeomlott. Vannak olyan apróvadfajok, amelyeknek szerintem itt megérjük a védettségét nagyon rövid időn belül, mert ilyen a helyzet.

Bocsássanak meg nekem, mert alapvetően soha nem bízom a kormányokban, és ez, úgy látszik, kormányoktól függetlenül így van. De ha rajtam múlna, én a jogszabályi normákat, az Országgyűlés által meghatározott feltételrendszereket beleépíteném ebbe a jogszabályba. És azt mondanám, hogy olyan módosításokkal kell biztosítékot teremteni, hogy ezek a felajánlott források ne pusztán elmenjenek, működésre kerüljenek felhasználásra - ugye, láttunk már ilyen példát az állami erdészeteknél, ez nyilván egy picit befolyásolja a gyakorlati tapasztalatot, hogy 50 százalékos menedzsmentköltségekkel kezdtek el működni a közforrásból -, hanem legyen meghatározva, hogy a jogalkotó szándéka, bár csak becsülni tudom a jogalkotó szándékát, aki behozta, de ismerve az előterjesztők vadászati tevékenységét, minden bizonnyal az lenne, hogy a vadgazdálkodási szakmai feladatok ellátásához több forrást biztosítson.

Ez Magyarországon az összes eddigi információ alapján szükséges. Magyarország látványosan és ostobán vonult ki a vadgazdálkodás segítéséből és finanszírozásából, és ez jelentős mértékben hozzájárult azokhoz a tendenciákhoz, amelyek jelen pillanatban Magyarországon fennállnak. Nagyon kérem ez ügyben kormánypartí képviselőtársaimat, hogy ezt ne vegyék magukra, mert nem az elmúlt 6 évben beindult folyamatról beszélünk, hanem egy lényegesen régebben beindult folyamatról. Ezért az, hogy a vadgazdálkodás szakmai feladatainak ellátásához, a konkrét vadgazdálkodókhoz és a vadászatra jogosultakhoz források jussanak élőhelyfenntartásra és

-fejlesztésre, véleményem szerint támogatandó és szükséges lépés.

De akkor most jön a következő faktor. Tisztelettel elnézést kérek képviselőtársamtól, hogy mindig a tipikus rossz példát, az agrárkamarát hozom fel, de nem szeretnénk, ha az élőhelyfejlesztésre szánt források, ne adj' isten, pont úgy kerülnének elosztásra ezekből a pénzekből, hogy a most vadászati jogosultságot szerzők, a 2017-től új vadászati joggal rendelkezők, véletlenül esetleg kormányközeli kerülnének olyan helyzetbe, hogy tudjanak rendelkezni efölött, míg más esetleg kevésbé fér hozzá, és nem szakmai szempontok döntenek.

Tehát összességében azt lehet mondani, hogy a jogszabály szakmai része támogatandó, de hiányolom belőle azokat a szakmai garanciákat, amelyeket a jogalkotás célja, tehát a vadgazdálkodás feladatainak magasabb színvonalú szakmai ellátása esetlegesen indokolna. Esetlegesen ilyen finom módosítások benyújtása és befogadása lényegesen jobban elősegítené, hogy egy ellenzéki párt jó szívvel tudjon igent mondani, és ne a tartózkodás vagy a nem között libegjen a bizonytalanság miatt, hogy ez milyen célt fog szolgálni. Ha őszinték azok a szándékok, hogy Magyarország vadgazdálkodási feladatainak javítását szolgálja ezen források átcsoportosítása, akkor, azt gondolom, ez nagyban hozzájárulna ahhoz, hogy jelentős részben támogatható legyen ez a jogszabály.

Átnézve a részletes indoklást, nem találok benne olyat, ami kifogásolható lenne. A magam részéről az egyéni lőjegyzékek megszüntetését jónak tartom. Sosem értettem, hogy miért kell kettős nyilvántartás, amiben, szerintem mióta ez az isten van az égben, még nem volt egyezés soha, mert olyan nincs, hogy mindig mindenkinek precízen van minden jegyezve. Tehát csak a konfliktust és a pontatlanságot szülte. Az, hogy a vadászatra jogosultnak legyen meg ez a kötelezettsége, és a trehány vadászaink túlnyomó többségének ne kelljen írogatni ilyen picike betűket, szerintem alapvetően szolgálja a vadászok érdekeit, egy fölösleges adminisztrációtól menti meg őket, és szolgálja a vadgazdálkodás adatai pontosságának az előremozdulását, hiszen a vadászatra jogosult vélhetően, reményeink szerint, egy pontosabb nyilvántartást tud vezetni.

A második szakaszban kifejezetten örvendetesnek érzem a benyújtók részéről, hogy a vadgazdálkodási adattárban a kötelezettségeket növelik. Azt gondolom, hogy Magyarország természetierőforrás-tartalékának nyilvántartásához, kezeléséhez elengedhetetlen az, hogy ebben pontos adatok legyenek. Ezért az ilyen jellegű adatszolgáltatás növelése szerintem kívánatos és hasznos.

A harmadik szakaszhoz mindössze egyetlen dolgot szeretnék felvetni, ha már abban a kivételesen helyzetben vagyok, hogy itt vannak a szakma képviselői. Bocsássanak meg, hogy a saját butasággal jövök, de nagyon régen szeretném megkérni a szakmát, hogy a „sportvadász” fogalmát újragondolja. Nem tudom, hány embert ismernek a vadásztársada-

lomban, aki sportból akar vadat löni, sportból akar ilyen tevékenységet végezni, és a sport mint olyan, amikor valaki mást le akarunk küzdeni, mennyire összeegyeztethető a vadászetika fogalmával, amikor a másik eredményességének jobban kellene örülnünk, mint a sajátunknak.

Tehát a sportvadász fogalom nekem mindig nagyon szúrta a szememet, bárhol láttam, bárhol olvastam. Ennek esetleges, és bocsássanak meg, hogy nem a kamarai törvényhez tartozik konkrétan, de az átgondolása egyszer majd időszerű lenne a magyar vadásznyelvben. Mert azt hiszem, a vadásznyelvről Eördögh Tibornak volt egy könyve valamikor a 60-as években, amiben értekezett a vadász-szakkifejezésekről, és abban az igazi vadász fogalma lényegesen jobban körülhatárolható fogalom volt, és a vadász és a hivatásos vadász megkülönböztetése szimpatikusabb forma volt. A magam részéről, akiket ismerek vadászokat, a legtöbbjük elkötelezett természetjáró, elkötelezett természetvédő, nem feltétlenül akar löni, nem akar leküzdeni senki mást. Ezek a tevékenységek a sporttal kevésbé összeegyeztethetőek. Ezt csak megfontolásra ajánlom esetlegesen, hiszen a harmadik szakaszban ugyanez a kifejezés újból és újból megjelenik.

A negyedik-ötödik szakasz teljes mértékben olyan, ami támogatható lehet, ez jelenthet biztosítékot a vadgazdálkodás színvonalának hosszú távú fenntartásához. A magam részéről egy nagyon kicsi pluszbiztosítékot szívesen vennék. A kamara mostani vezetése és összetétele megteremti ezt a biztosítékot, de miután mindig minden változhat, ezért a jogszabályi biztosíték jó lenne, ha a vadgazdálkodással foglalkozó szakmai-egyetemi műhelyek esetleg a tervezésben, döntéshozásban megjelennének. Ez most jelenleg biztosított, ha jól tudom, a személyi összetételből adódóan, esetleg, hogy későbbi garanciák erre legyenek, hogy mindenkor ott legyen az a 3-4 kiemelkedő munkát végző szakmai vadgazdálkodási-vadbiológiai műhely Magyarországon, az indokolt lehet.

Ugyanakkor az ötödik szakasz, hogy a teljes összeg a kamarát illesse meg, véleményem szerint, mint mondtam, kifejezetten előremozdulást hozhat abban az esetben, ha ez kizárólag vadvédelemre, élőhelyfejlesztésre, a vadászaink etikai kultúrájának javítására fog fordítódni, és megteremti annak lehetőségét, hogy egy társadalmilag lényegesen nagyobb szinten elfogadott feladatot lehessen ellátni.

Bocsássanak meg, hogy napi aktualitású dolgot még megfogalmazok, főtitkár úrtól külön elnézést kérek, ha esetleg kritikaként hangzik ez az utolsó gondolatom. Egyetlenegy dolgot még javasolnék figyelembe venni esetleg a kamarának, ha sikerül a jogszabály elfogadása mellett forrásokhoz jutni, ez a vadászat kommunikációjának javítása. Ez a szerencsétlen kutya ezzel a turistával megint nem túl sok jót tett a magyar vadásztársadalom megítélésének, és az arra adott vadászati reakciók sem voltak a leginkább olyanok, amelyek segítenék azt, hogy a magyar

társadalomban ennek az ősi mesterségnek, ennek az ősi hitvallásnak az elfogadottsága növekedjen. Tehát minden bizonnyal a vadászetika, élőhelyfenntartás, vadvédelem és vadgazdálkodás mellett esetleg a vadászati kommunikáció fejlesztése is egy olyan feladat lehet, ami jelentős mértékben hozzájárulhat a kamara tevékenységeinek folytatásához.

Mindezeket összefoglalva, a jogszabály alapvető irányait nem tartom rossznak. Alapvetően és rendkívüli mértékben hiányolom a biztosítékokat abból, hogy valóban arra fordítódjanak ezek az átadott források, amire ezek hivatottak lennének. Ezekkel a biztosítékokkal teljes mértékben elfogadhatónak érezném, így jelen pillanatban némi óvatossággal kezelem. Ez viszont nem a kamarának szól, hanem nyilvánvalóan a magyar kormánynak, amely eddigi tevékenysége alapján sajnos nem győzött meg arról, hogy megbízható a forrásfelhasználási rendszereiben. Ezért kérem tisztelettel elnézésüket, de módosító indítványokat fogok benyújtani, és esetleg azok támogatása vagy elfogadása egy igen felé mozdíthatja el szakmai álláspontunkat. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni még a vitához. Igen, jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr. Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is nagy tisztelettel üdvözlöm a szakma képviselőit is a páholyban. Képviselőtársam, Legény Zsolt elmondta mindazokat a szakmai érveket, amelyeket mi fontosnak tartottunk, és a politikai érveket is mellé tette. Szeretném azt én is megerősíteni, hogy szakmai szempontból talán még tovább tudnék menni annál, amit Sallai képviselő úr elmondott. A magam részéről teljes mértékben egyetértek a javaslat tartalmával.

Egyetértek azzal, és itt elsősorban ezt szeretném az asztalra tenni, hogy általában mi minden olyan javaslatot támogatni szoktunk, ami a szakmai szervezetek önállóságát erősíti, ami a szakmai szervezetek, hogy mondjam, kompetenciáját növeli. Ez a javaslat most ezt teszi. Azt is tudom, tisztelt képviselőtársaim, és szeretném itt elmondani a Ház falai között, arról is van tudomásunk, hogy ez a javaslat, és itt utalok arra, amit Sallai képviselő úr a problémák körében megfogalmazott, alapvetően a szakma részéről jött.

(9.40)

A szakma részéről jött, és az kereste meg a politikai szférát, így tudok fogalmazni. Éppen ezért, mivel én erről tudomással bírtam, a magam részéről jó szívvel támogatnám ezt a javaslatot, azonban megértem azokat a képviselőtársaimat is teljes mértékben, akik az elmúlt hat év gyakorlata alapján és az ott tapasztalt rossz élmények alapján, ennek az általam

most kifejezett tudásnak a híján bizony fenntartásokkal élnek akkor, amikor két miniszterelnök-helyettes nyújtja be ezt önálló képviselői indítványként, nemcsak megkerülve az egyeztetési fórumot, már ami egy kormányjavaslatnál ilyenkor szokásos volna, hanem megkerülve azt is, hogy konzultáljon egyébként erről más pártok képviselőivel.

Ha volna annyi politikai kultúra ma Magyarországon, akkor egy ilyen javaslat esetén - ahol valószínűleg azok, akik erről a kérdésről tudtak már régebb óta és erről a problémáról, azt is tudták, hogy a többi párt frakcióinak néhány tagja is tud erről - megpróbálták volna erről konzultálni a benyújtás előtt a pártok képviselőivel, és megpróbálták volna esetleg megkísérelni egy olyan ötpárti javaslatot benyújtani, amely hasonlatos, mondjuk, az ügyvédi kamara törvényjavaslatához.

Az ügyvédi kamara törvényjavaslatát ötpárti javaslatként nyújtottuk be, többek között én voltam az egyik jegyzője a javaslatnak, és nem gyakran fordult elő valóban a Ház falai között, de ebben a ciklusban már egyszer igen, még egyszer mondom, hogy mondjuk, én mondtam a nyitóbeszédet és Völner államtitkár úr a záróbeszédet, a zárszót. Azt gondolom, ilyen ügyekben érdemes lenne ezt megtenni; azért, mert ez egy üzenet lenne a szakma felé, és egyébként egy gesztus lenne más frakciók felé. Talán ezzel azt a sok fenntartást, amit teljes joggal egyébként megfogalmazott a képviselőtársam, és teljes joggal megfogalmazott Sallai képviselő úr, el lehetne oszlatni, és lehetne egy ilyen javaslatához ötpárti támogatást szerezni.

Ennek a megfontolását kérem még egyszer a benyújtóktól, már csak azért is, mert ahogy hallják, mindenkinek a benyújtás körülményeivel van az alapvető problémája, ez az, ami a képviselőket gyakran kvóvá teszi, még egyszer mondom, teljes joggal az elmúlt hat év után. Ha ez nem így lett volna és nem így történt volna, akkor valószínűleg ebben a kérdésben teljes szakmai konszenzusra tudott volna jutni a Ház. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra jelentkezett Gyórfy Balázs képviselő úr.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Alapvetően Bárándy képviselőtársam felszólalására szeretnék reagálni. A Sallai képviselő úrral folytatott örök érvényű és talán véget nem érő vitába nem bonyolódna bele, itt már-már ismerjük egymás gondolatait is, ami sajnos nem esik egybe, de attól függetlenül talán tiszteletben tudjuk tartani a más véleményalkotást.

Bárándy képviselőtársammal részben egyetértek, azt gondolom, valóban a politikai kultúra ilyen esetekben javulhatna, ha találunk olyan felületet, amiben mindenki egyetért, és képesek vagyunk a szakmaisággal és nem politikai oldalról közelíteni. Ugyanakkor egy kicsit hadd piszkálódjak a képviselő-

selőtársammal! Mindamellett egyébként, hogy tiszteletben tartom, amit mondott, ugyanakkor kormánypárti képviselőként annyit hadd jegyezsek meg, hogy nagyon nehéz úgy ötpárti egyezségekre jutni, ha az MSZP az utóbbi időben az én tudomásom szerint egyetlen ötpárti egyeztetésre sem ment el. Úgy-hogy ennyiben azért hadd árnyaljam a felvetést, mindamellett egyébként, hogy azt gondolom, a tartalmával mindannyian egyet tudunk érteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Bárándy Gergely képviselő úr kért szót két percben és normál időkeretben. Melyiket kívánja használni?

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): A két percet, a másik téves.

ELNÖK: A két percet, rendben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Én is csak egy nagyon rövid reakciót Gyórfy képviselőtársamnak a felszólalására hadd tegyek! Először is tényszerűen az nem állja meg a helyét, hogy nem megyünk el ötpárti egyeztetésekre, mert valamelyikre igen, valamelyikre nem; amelyikre nem, annak abszolút okát adjuk, hogy miért nem. Például olyanra nem szoktunk elmenni, amikor egy 300 oldalas javaslatot másfél nappal az egyeztetés előtt kapunk meg.

De azt gondolom, itt még csak ötpárti egyeztetésről sem kellett volna hogy szó legyen, egyszerűen informális beszélgetésekről akár itt kinn a folyosón, és a dolog rövidre zárható lett volna, mondom, tekintettel arra, hogy sokan közülünk vagy többen közülünk legalábbis a szakmának ezt az igényét ismerjük és ismertük, s valószínűleg könnyebben tudtuk volna a frakcióinkat meggyőzni a teljes támogatásról akkor, ha ez így történt volna. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Most már nincs lehetősége Legény Zsolt képviselő úrnak két percben hozzászólni, de ha normál időkeretben kér szót, akkor meg tudom adni a lehetőséget. *(Dr. Legény Zsolt: Akkor normál!)* Akkor így most öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tisztem, hogy Gyórfy képviselőtársammal hosszasan vitatkozzak, csupán arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy talán emlékszik rá, amikor a tavalyi évben a vadászati törvény kapcsán volt egyébként ötpárti egyeztetés, az MSZP részéről engem delegált a frakció, és azon természetesen részt vettünk, sőt ott is a szakmai részekben egyébként, azt hiszem, konszenzusra is tudtunk jutni. Tehát ha ebben is ötpárti egyeztetés lett volna, nem hiszem, hogy... *(Dr. Bitay Márton Örs: És a végén tartózkodtatok, csak a jegyzőkönyv kedvéért!)* Igen, igen, államtitkár úr. Köszönöm.

ELNÖK: Rendben. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni az előttünk lévő törvényjavaslat-hoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Vejkey Imre urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint azt önök is látták, a törvényjavaslat nem kívánja átalakítani a hatályos szabályozás jól működő és stabilitást biztosító kereteit, ugyanakkor lehetővé kívánja tenni, hogy a kor, a társadalom és a szakma által támasztott elvárásoknak megfelelően változó jogszabályi környezetbe a kamarai törvény továbbra is megfelelően tudjon illeszkedni.

Tisztelt hölgyeim és uraim, most engedjék meg, hogy a vezérszónokok felszólalási sorrendjében a vitát értékeljem.

Köszönöm Gyórfy Balázs Fidesz-vezérszónok támogató nyilatkozatát.

Legény Zsolt MSZP-vezérszónok lényegében elismerően nyilatkozott a törvénymódosításról anyagi jogi szempontból; eljárási aggályokat vetett fel.

Köszönöm Bárándy képviselőtársamnak is a felszólalását, aki szintén azt mondta, hogy teljes mértékben egyetért a törvénymódosítás tartalmával. Ezért kérem az MSZP-t, hogy gondolja át az ügyben az álláspontját, és ha tudja, akkor támogassa a törvénymódosítást.

Köszönöm Magyar Zoltán Jobbik-vezérszónoknak is a felszólalását, aki szintén úgy nyilatkozott, hogy támogatja a törvénymódosítást. A területi elosztás, amiről aztán hosszasan beszélt a képviselő úr, az nem ennek a törvénymódosításnak a tárgya, de mondta is, hogy egy másik bizottsági ülést szeretne ezzel kapcsolatban majd összehívni, és gondolom, erre rövid időn belül sor is kerül.

Sallai R. Benedek LMP-vezérszónok szintén azt mondja, hogy bizonyos feltételek mellett támogatja a törvénymódosítást. Álláspontom szerint az az aggály, amit felvetett a kamara jövőbeni álláspontjával kapcsolatban, alaptalan, a vadászkamara ugyanis évtizedeken át a vadgazdálkodási szempontok mellett állt ki, akármilyen regnáló kormány is volt éppen. Tehát én úgy gondolom, a kamara bizonyította azt, hogy milyen teljesítményre képes, ezért én az aggályát alaptalannak tartom, és kérem, hogy a gyenge igen helyett egy erős igennel támogassa az LMP is a törvénymódosítást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási - fővárosi kerületi - hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak át-**

adásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11907. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

(9.50)

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az államigazgatás célja és feladata az állampolgárok és vállalkozások szolgálata, az ország társadalmi és gazdasági fejlődésének támogatása és elősegítése, mely elvárásoknak a túlbürokratizáltság okán a 2010-es országgyűlési választásokat megelőzően nem igazán tudott az állam megfelelni. Bonyolult szervezetrendszer, a hozzá kapcsolódó áttekinthetetlen felelősségi rend, az ügyfeleket terhelő adminisztrációs terhek sokasága a 2008-ban bekövetkezett gazdasági válság mellett tovább rontotta Magyarország gazdasági versenyképességét. Ezen negatív tendenciák megfordítása, az ország versenyképességének növelése érdekében is a 2010-es országgyűlési választást követően a közigazgatás szervezetrendszerét jelentős mértékben átalakító intézkedések megtétele indokoltá vált. A kormány felismerve a közigazgatás megreformálásának szükségességét, rögzítette: a közigazgatás rendszerét az ésszerűség útjára tereli, és újra a közjó szolgálataiba állítja.

Tisztelt Képviselőtársak! A kormány 2010-ben történeti hivatalba lépését követően egy többszakaszos folyamat keretében kezdte meg az állampolgárközpontú hatékony államigazgatás megteremtését, a szolgáltató, az úgynevezett jó állam kialakítását. Élve az államigazgatás szervezetrendszerének átalakítására vonatkozó szabadságával, első lépésben az államigazgatás területi szintjének racionalizálását valósította meg. 2011. január 1-jével felálltak a kormányhivatalok, illetve a kormányhivatalokhoz szakigazgatási szervek formában került integrálásra 14 központi államigazgatási szerv 253 területi szerve.

Ezt követően 2013. január 1-jével a magyar államigazgatás történeti hagyományainak megfelelően, a XXI. század által támasztott elvárásokhoz igazítottan az államigazgatás helyi szintjeként kezdték meg működésüket a járási és fővárosi kerületi hivatalok, létrejött a magyar államigazgatás három - központi, megyei és helyi - szintre épülő rendszere. A fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével kapcsolatos tapasztalatok alapján, a feladatellátás hatékonyságának további növelése és az egységes működés biztosítása érdekében 2015. április 1-jével végrehajtotta a fővárosi és megyei kormányhivatalok szervezeti és működési rendszerének átalakítását, szakigazgatási szervek szervezetrendszerbe történő integrálását. Ennek eredményeként fővárosi és megyei kormányhivatalok, valamint a járási hivatalok

egységes szervezettel, világos hatáskörökkel és vezetéssel látják el feladataikat.

Az eddig ismerttetett kormányzati intézkedések egy erős, költséghatékonyan és racionálisan működő területi és helyi szintű államigazgatás kialakítását célozták, és eredményezték. Magyarország kormányzati képességéről, kormány- és végrehajtó szervezetrendszerének hatékonyságáról több hazai és nemzetközi jelentés is készült az elmúlt esztendőben. Mind a Nemzeti Közzolgálati Egyetem által készített „Jó állam jelentés” című dokumentum, mind a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet - OECD-ként ismert szervezet - által készített, Magyarországról szóló, „Magyarország úton a stratégiai kormányzati megközelítés felé” című jelentés is elismerte, hogy a 2010 óta megvalósított, az államigazgatást érintő intézkedések indokoltak és szükségsszerűek voltak, az állami feladatok hatékonyabb ellátását is eredményezték.

A hivatkozott tanulmányok azonban rámutattak arra, hogy Magyarország versenyképességének növelése érdekében további, a bürokrácia méretét, polgártársainkat és a vállalkozásokat érintő adminisztratív terheket és az azokhoz kapcsolódó költségeket jelentős mértékben csökkentő átalakításokat kell végrehajtani.

Tisztelt Ház! A kormány a hivatkozott jelentésekben foglaltak figyelembevételével, az Államreform Bizottság támogatásával döntött az államigazgatás további átalakításának irányairól, az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő adminisztratív terhek több lépcsőben történő, jelentős mértékű csökkentéséről, az államigazgatásban dolgozók javadalmazásának a reformjáról, az egyes ágazati életpályák kialakításáról, valamint az államigazgatás központi szintjének átalakításáról és helyi szintjének megerősítéséről, azaz a szervezeti bürokráciacsökkentésről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes adminisztratív terheket keletkeztető kötelezettségek körének szűkítése és az egyes adminisztratív terhek megszüntetése érdekében fogadta el a tisztelt Ház a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI., valamint a közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2016. évi XXXII. törvényeket. Ezek eredményeként egyszerűsödtek a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozó általános eljárási szabályok, jelentős mértékben csökkent az engedélyhez kötött tevékenységek köre, és az ügyfelek számára kedvezően rövidültek az ügyintézési határidők.

A hatékonyan működő jó állam kialakításának második pillére az egységes állami tisztviselői kar felállítása, az állami szolgáltatások nyújtásában részt vevő munkatársak jövedelmi viszonyainak a rendezése. Ennek érdekében került sor az állami tisztviselőkről szóló törvény - 2016. évi LII. törvény - elfogadására, amely 2016. július 1. napjával először a járá-

si, fővárosi, kerületi hivataloknál dolgozó állami tisztviselők bérének jelentős mértékű növelését eredményezte.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország államigazgatása a rendszerváltást követő húsz év alatt rendkívüli mértékben széttagoltá vált, hatékonysága fokozatosan csökkent. Az egyes ágazati minisztériumok, nemritkán figyelmen kívül hagyva a hatékonysági, költségvetési vagy szakmai szempontokat, a racionalitás mellőzésével a '90-es évektől kezdődően nagy számban hoztak létre az államigazgatás központi és területi szintjén költségvetési szerveket. Az államigazgatás szervezetének területi és helyi szintű racionalizálását követően mind a hazai, mind a nemzetközi szakértői vizsgálatok Magyarország versenyképességére negatívan ható tényezőként azonosították az államigazgatás szükségesnél nagyobb méretű és széttagolt központi szintjét.

A kormány erre figyelemmel az elmúlt fél évben teljeskörűen átvizsgálta összesen 90, a közigazgatás központi szintjén elhelyezkedő központi költségvetési szervet és költségvetési szervei formában működő minisztériumi, úgynevezett háttérintézményt. A központi költségvetési szervek felülvizsgálata során megállapítást nyert, hogy az általuk ellátott állami feladatok hatékony és racionális feladatellátása szempontjára figyelemmel a fővárosi és megyei kormányhivatalok által, valamint minisztériumi szinten ugyanolyan hatékonyan vagy akár még hatékonyabban elláthatók, a feladatellátáshoz kapcsolódóan a vizsgált központi szervek jelentős részének önálló szervei léte nem indokolt. A központi költségvetési szervek nagy számából fakadó szervezeti széttagoltság, a vizsgált költségvetési szervek nagy része korábbi, minisztériumi szinten ellátott feladatok leválasztásával létrehozott központi hivatal sok esetben bonyolultabbá teszi a minisztériumok területi és helyi szintű államigazgatási szervek irányába végzendő szakmai irányítói tevékenységet, ráadásul bonyolultabbá teszi magát a szabályozás rendszerét is.

Mindezek alapján döntött a kormány - szerkezetalakítási szabadságát, a feladatellátás folyamatos biztosítását, valamint a feladatellátás színvonalának növelését elsődleges érdekként szem előtt tartva - közel félszáz központi hivatal, illetőleg minisztériumi háttérintézmény jogutódlással vagy jogutódlás nélkül, szakaszosan, szeptember 1-jével, január 1-jével és március 31-ével - ez 2017-ről szól - történő megszüntetéséről, a központi hivatalok által ellátott hatósági hatáskörök helyi és területi szintű államigazgatási szervekhez telepítéséről, valamint ezzel párhuzamosan a helyi és területi szervezetrendszer megerősítéséről.

A kormány által elfogadott 1312/2016. (VI. 13.) számú kormányhatározatban meghatározott új szervezetrendszerben a minisztériumok stratégiai, szakmai irányítási, valamint jogszabályalkotási feladatokat látnak el. A hatósági hatás- és feladatkörök a közigazgatás területi és helyi szintjeire, a fővárosi és megyei kormányhivatalokhoz, valamint járási, kerü-

leti hivatalokhoz kerülnek telepítésre, kivételesen indokolt esetben láthatnak el egyes hatósági feladatokat a jövőben is központi szinten elhelyezkedő szervek, minisztériumok vagy egyes megmaradó központi hivatalok.

(10.00)

Tisztelt Országgyűlés! A helyi szint, azaz a járási hivatalok megerősítése keretében az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő legfontosabb hatósági ügyek, például a magyar családokat érintő családtámogatási feladat- és hatáskörök vagy a bűncselekmény sértettjeinek segítséget nyújtó jogi segítségnyújtási, fogyasztóvédelmi és áldozatvédelmi feladatkörök a járási hivatalokhoz kerülnek telepítésre. Így biztosítható, hogy olyan, az állampolgárok életét napi szinten érintő ügyek, mint például a családi pótlék vagy az anyasági támogatás esetén az ügyintézés helye nem a megye, hanem az állampolgárokhoz lehető legközelebb a járási hivatalokban lesz biztosított, és nem kell máshova utazniuk, adott esetben, ahogy említettem, a megyeszékhelyre.

Az átalakítási folyamat eredményeként egységes, letisztulttá és áttekinthetővé válik a minisztérium, főváros, megyei kormányhivatal, járási, kerületi hivatal felosztására épülő államigazgatási szervezet. Ez képes lesz megfelelni a vele szemben támasztott társadalmi elvárásoknak, azzal, hogy költséghatékonyabb, gyorsabb, könnyebben elérhető, és remélhetőleg magasabb színvonalú szolgáltatásokat nyújt az állampolgároknak és a gazdaság szereplőinek.

Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés által most tárgyalt törvényjavaslatban összesen 132 törvény - elsősorban technikai - módosítására tesz javaslatot a kormány. Az imént említett és rögzített, elérendő célokat a következő konkrét eszközökkel kívánja biztosítani. A szervezetalkítási szabadság biztosítása érdekében a törvényjavaslatban foglalt módosító rendelkezések az eljáró hatóságok pontos szervei nevesítése helyett általános megjelölésüket vezetik át az érintett ágazati törvényekben.

A feladat- és hatáskörök telepítésére, az egyes feladatok ellátásáért felelős szervek pontos kijelölésére kormányrendeleti szinten kerül sor. Ez a megoldás megfelel mind a jogbiztonsággal kapcsolatos társadalmi, mind pedig a kormány szervezetalkítási jogára vonatkozó elvárásoknak. A törvényjavaslat a bürokrácia csökkentése és az új eljárási jogi szabályozásra való felkészülés érdekében, a kormány által már tárgyalt általános közigazgatási rendtartás koncepciójának megfelelően, bizonyos és kivételes esetekben egyfokúvá teszi a közigazgatási hatósági eljárásokat, amelyekben első fokon a fővárosi és a megyei kormányhivatalok járnak el, illetőleg első fokon a járási hivatalok járnak el. Hosszú évek tapasztalatai alapján az ügytípushoz kapcsolódóan alacsony a fellebbezések száma, így szükségtelen az esetükben másodfokon eljáró államigazgatási apparátus költség-

ges fenntartása. Ezen eljárásokban természetesen az ügyfelek bírósági felülvizsgálat keretében kérhetik az eljáró hatóság döntésének megváltoztatását, ez esetben maga az eljárás is rövidebb és gyorsabb lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Kaas Albert szerint: „Essek bár szó a közigazgatás akármilyen reformjáról vagy mai szóval racionalizációjáról, ha a modern közigazgatás kívánalmainak valóban eleget akarunk tenni, a megvalósításnál tekintetbe kell venni ezt az összetett hármast: az erőt, az alkotmányt, a korszakot és a létező közigazgatást, amely az adminisztrációt az állam és a társadalom harmonikus közös igazgatásává teszi.” Azt gondolom, hogy az idézett szövegben foglalt gondolatot, tanácsot a törvényjavaslat tárgyalása során, továbbá azt követően is fontos szem előtt tartanunk. A XXI. század kívánalma egy hatékony, erős szolgáltató közigazgatás megerősítése, amihez mind a magyar állampolgárok, mind a magyar vállalkozások bizalommal fordulhatnak, mert képes az ügyeik magas szakmai színvonalon történő és gyors, hatékony elintézésére.

A kormány eddig és a jövőben is megvalósítani kívánt intézkedései, valamint a jelen törvényjavaslat is a szolgáltató állam további átalakítását, javítását szolgálják. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében elsőként megadom a szót Vas Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Nemzeti Közszolgálati Egyetem által készített „Jó állam jelentés” című dokumentum kísérletet tett a hatékony közigazgatás vizsgálatára és mérésére a következő kérdések felvetésével. A közigazgatás folyamatai képessé tesznek-e egyes szektorokat, ágazatokat teljesítményük növelésére? A közigazgatás termékei és szolgáltatásai képessé teszik-e az egyes állampolgárokat és vállalkozásokat az egyéni igényeik kielégítésére? És végül, a közigazgatás ezen folyamatok fenntartására, szolgáltatások biztosítására milyen szervezeti és személyi erőforrásokat használ fel?

Ezen kérdésekkel összefüggésben, a célokkal összhangban az említett „Jó állam jelentés” dokumentum meghatározza a közigazgatás legfontosabb képességeit, így a hozzáférhetőséget, az ügyfélterhet, az erőforrás-gazdálkodást és a felkészültséget. Ráadás szemponként a jelentés hozzáteszi az elégedettséget is mint dimenziót, mely szempont talán legfontosabb nekünk, országgyűlési képviselőknél, de ennek érvényesülése meggyőződésem szerint egyenes arányban áll az előző négy teljesülésével, illetve annak hatásfokával.

Amikor az előttünk fekvő T/11907. számon benyújtott, a központi hivatalok felülvizsgálatával és a

járasi, fővárosi kerületi hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról szóló törvényjavaslatot tárgyaljuk, nem árt mérlegre tennünk az ismertetett szempontok érvényesülését a normaszövegben, illetve azok közigazgatásra gyakorolt hatását általánosságban. A jól működő állam megeremtésében és a hatékony közigazgatás kialakításában ma már nem lehet vitás, hogy a kormány- és járasi hivatalok létrehozása mérőföldkőnek tekinthető. Mint ahogyan az említett szempontokat is vizsgálva az sem lehet kérdés, hogy ezen hatóságok létrehozása helyes döntés volt, amit a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, az OECD is elismer. A 2010 óta megvalósított, államigazgatást érintő intézkedések indokoltak és szükségszerűek voltak. A közigazgatásban elért eredmények különösen elismerésre méltóak, ha figyelembe vesszük, milyen kaotikus állapotot hagyott ránk a szocialista kormányzat, elég, ha csak a megyei közigazgatási hivatalok kálváriájára gondolunk.

Megelégedettségre természetesen nincs okunk. Az előttünk fekvő törvényjavaslat jól illeszkedik a kormány által meghirdetett bürokráciacsökkentés folyamatába, vagy ha úgy tetszik: annak szerves része. Legutóbb e Ház falai között tárgyaltuk az állami tisztviselőkről szóló törvényjavaslatot, ami a felsorolt szempontok közül elsősorban a felkészültséget hivatott biztosítani.

A kormány azonban még előtte, 2015 decemberében határozott a központi hivatalok és a költségvetési szervi formában működő központi háttérintézmények felülvizsgálatáról, valamint a járasi hivatalok megerősítéséről, melynek keretében a Miniszterelnökség 90 központi költségvetési szerv és minisztériumi háttérintézmény felülvizsgálatát végezte el. A hatáskör-racionalizálás és felülvizsgálat eredményeként a kormány az 1312/2016. számú kormányhatározatával pontosan meghatározta az egyes átalakításra kerülő központi hivatalokat és költségvetési szerveket. Így tehát senkit nem ér, nem érhet meglepetésként a most tárgyalt törvénytörvény tartalma, mely javaslat összesen 132 törvény módosítására tesz javaslatot.

(10.10)

Az erőforrás-gazdálkodást prioritásként szem előtt tartva negyvennél több költségvetési szerv egymástól eltérő időpontban, 2016. szeptember 1-jével, 2017. január 1-jével, majd 2017. március 1-jével jogutódlással vagy jogutód nélkül megszűnik. A megszüntetésekből adódó új szervezetrendszer röviden úgy foglalható össze, hogy a központi szinten elhelyezkedő minisztériumok stratégiai, szakmai irányítási, jogszabályalkotáshoz kapcsolódó feladatokat látnak el, míg a hatósági feladatok területi szinten a fővárosi és megyei kormányhivatalokhoz, illetve helyi szinten a járasi, illetve kerületi hivatalokhoz kerülnek.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy az átalakítási folyamat nem érinti a nemzetbiztonsági, a rendvédelmi, az adó- és vámhatósági, valamint az intézményfenntartói feladatokat ellátó költségvetési szerveket.

Az átalakítási folyamatból jól kivehető, hogy az erőforrás-gazdálkodás szempontja mellett a hozzáférhetőség-növelés kritériumának is eleget tesz a kormány, hiszen teljesülnek ezen követelmények, hogy az ügyeket közelebb vigyük az állampolgárokhoz, a központi közigazgatás rendszere áttekinthetőbbé váljon, az adminisztratív terhek pedig tovább csökkenjenek.

Az Igazságügyi bizottság alelnökeként külön szeretném felhívni a figyelmet egyrészt a közigazgatási hatósági eljárások egyfokúvá tételére. Az általános közigazgatási rendtartás koncepciójának megfelelően azon közigazgatási hatósági eljárások, melyekben első fokon a fővárosi és megyei kormányhivatalok járnak el, illetve első fokon a járasi, illetve kerületi hivatalok járnak el, és az alacsony ügyszám indokolja, a döntések elleni jogorvoslat hatékonysági és észszerűségi szempontból közvetlenül bírósági fórumra kerül.

Másrészt szorososan az igazságszolgáltatással és a közbizalom helyreállításával összefüggő folyamatba illeszkedik az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény módosítása is. Tekintettel arra, hogy az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézet összeolvad a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézetrel, és a Belügyminisztérium fejezetében új költségvetési szerv kerül létrehozásra, az új költségvetési szerv feletti irányítási jogokat az igazságügyi miniszter és a belügyminiszter közösen gyakorolja. A módosítás értelmében az intézmény vezetőjét a belügyminiszter az igazságügyért felelős miniszter javaslatának figyelembevételével, az igazságügyi helyettesét az igazságügyi miniszter a rendszertért felelős miniszter javaslatának figyelembevételével nevezi ki.

Az Igazságügyi Hivatal Igazságügyi Minisztériumba történő beolvadása szintén többletfeladatokat jelent a jogi tárcának, de véleményem szerint meg fog tudni birkózni ezekkel az új kihívásokkal.

Végezetül megjegyzem, hogy a közigazgatási eljárásokban nagyon fontos a határidő előírása és nem utolsósorban annak megtartása. Éppen ezért külön dicsérendő, hogy a törvényjavaslat a fővárosi és megyei kormányhivatalok működőképességének biztosítása érdekében előírja, hogy a kormányhivatalokkal összefüggő átadás-átvételi megállapodásokat az érintett feleknek a törvény hatálybalépését követő 15 napon belül meg kell kötniük. Ennek hiányában az átadásra kerülő előirányzatok tekintetében a közigazgatási szervezetért felelős miniszter előterjesztése alapján a kormány határozatban dönt. A kormányhivatalokat nem érintő átadás-átvételi megállapodások megkötésének határideje pedig 2016. december 31. Nem késlekedhetünk tehát.

Meggyőződésem, hogy az állampolgárok mindennapjait tekintve a különböző szervezeti formák és

átalakítási folyamatok másodlagosak, legyen szó tankönyvellátásról, kárpótlásról vagy adatnyilván-tartási kérdésekről, számukra a hozzáférhetőség, a gyors és egyszerű ügyintézés, valamint a szakértelem a főbb szempontok. Az előttünk lévő törvényjavaslat ezeket a jogos elvárásokat érvényesíti, eleget téve alaptörvényi kötelezettségünknek, az ország versenyképességét is fokozva, mindannyiunk elégedett-ségére.

Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfo-gadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hargitai János-nak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcso-portja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alaptörvényi szinten szabályozva van „Az állam” fejezet 15. cikkelyében, hogy a kormány a végrehajtó hatalom általános szerve és a közigazga-tás legfelsőbb szerve. A kormány államigazgatási szervezetet hozhat létre. Ebből a mondatból nyilván-valóan az is következik, hogy ezt az államigazgatási szervezeti rendszert módosítja is. A 17. cikkely az Alaptörvényben azt rögzíti, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. A mi témánk szempontjából most nagyon fontos az a rendelkezés, hogy a kormány általános hatáskörű területi álla-migazgatási szerve a fővárosi és megyei kormányhiva-tal, valamint egy újabb gondolat a 17. cikkelyből: a kormánytisztviselők jogállását törvény szabályozza.

Amikor az államtitkár az expozéját tartotta, gya-korlatilag visszanyúlt azokra a mozgásokra, amiket a szocialista kormányoktól átvett kormányzás óta az Orbán-kormány tett ezen a területen, és joggal nyúlt vissza odáig, mert az a folyamat, aminek most is részesei vagyunk, ez a törvénymódosítás, amit most is tárgyalunk, csak az egész folyamat ismeretében értelmezhető.

Túlságosan leegyszerűsítése lenne a dolgoknak azt gondolni, hogy egy ország versenyképességét gazdasági mutatókkal egyszerűen le lehet írni. A gazdasági mutatók persze fontosak, de azt is tudjuk, hogy egy ország államigazgatásának működése, annak nagysága, bürokratikus volta, áttekinthetetlen-sége versenyképességet korlátozó tényező. Tehát az Orbán-kormány időben felismerte azt, hogy ha ver-senyképesebb akarja tenni az országot, akkor az államigazgatás szerkezetén igazítania kell.

Szintén elhangzott, én csak ráerősíték arra, hogy 2008 magasságában nemcsak gazdaságilag omlott össze a szocialista kormány irányítása alatt ez az ország, az az összeomlás az állampolgárok számára, mindannyiunk számára nyilvánvalóvá vált, az álla-migazgatás döcögő működését már persze az álla-mpolgárok kevésbé érezték, de mondjuk, az önkor-mányzati tisztségviselők vagy az ebben a rendszer-ben működők ezt is megtapasztalhatták. Azért az nagyon ritkán fordul elő, de a szocialista kormány időszakában ez is előfordult - képviselőtársam az

előbb a Fidesz vezérszónokaként utalt is a valamikori megyei szinten lévő és akkor az önkormányzatok felett törvényességi felügyeletet gyakorló intézmény-rendszer kálváriájára -, 2010 előtt bekövetkezett az is, hogy amikor a szocialista kormány át akarta alakí-tani ezt a rendszert, ezt alkotmányellenesen tette, amire az Alkotmánybíróság rámutatott, így egy ideig az önkormányzatok fölött törvényességi felügyeleti jogot senki nem gyakorolt. Nyilvánvalóan egy jogál-lamban ilyen elképzelhetetlen. Ezt csak példaként hoztam fel arra, hogy milyen kaotikus állapotokba kellett belenyúlni.

Az is nyilvánvaló volt mindannyiunk számára, hogy már a rendszerváltás óta cipelünk magunkkal egy olyan államigazgatási szerkezetet, amit egyrészt az ügyfél nem tud áttekinteni, ez teljesen nyilvánvaló volt, de néha már egyetemi tanárok se látták át ezt a túl bonyolult rendszert. Ezt a rendszert kellett meg-változtatni. A kormány törekvése az volt, hogy az ügyfelekhez a lehető legközelebb hozzon létre olyan döntési pontokat, amit az ügyfél könnyen elér, amit az ügyfél áttekinthet, amivel szemben az ügyfelek-nek, az embereknek és vállalkozásoknak bizalma lesz.

Rendet kellett vágni abban az igazgatási dzsung-elben is, ami szintén a rendszerváltás óta létrejött, hogy az akkori kormányok előszeretettel telepítettek államigazgatási feladatokat az önkormányzatok jegy-zőjére.

(10.20)

Ezt az önkormányzatok anyagi helyzetüknek megfelelően különböző szinten voltak képesek ellát-ni, van, ahol csillag méretekben látták el, máshol pedig döcögve, mert esetleg megfelelően képzett ügyintézőjük se volt ezekre a feladatokra. Tehát egy-fajta profiltisztítást az önkormányzati világ és az állami igazgatási szervezetrendszer között is létre kellett hozni, a kormány azt képviselte, hogy az álla-mi feladatokat az állam a saját szervezetrendszeré-ben lássa el és ne az önkormányzatokra, az önkor-mányzati jegyzőkre építve tegye.

Szintén a múlt, amit itt államtitkár úr megidé-zett, és a Fidesz vezérszónoka is beszélt róla, hogy nagyon fontos lépés volt, amikor megyei szinten még az előző kormány létrehozta szakigazgatási szervek integrációjával a megyei kormányhivatalokat, egy későbbi lépésben létrehozta a járási hivatalokat, egy fontos állomás volt a kormányablakok létrehozása, ez még talán most is zajlik, vagy a vége felé tart. Azokat az ügyintézési pontokat értjük kormányablak alatt, ahová az ügyfél elmegy és elintézik az ügyeit, nem az ügyfél bolyong az adott nagyvárosban az ügyeit intézve, hanem az ügyfél aktái tekernek az államigazgatás szervezetén belül, lehetőleg elektro-nikus úton, és az ügyfél költségkímélően tudja az ügyeit intézni.

A mostani előterjesztés a főhivatalok szintjén, tehát a központi igazgatás szintjén végez átalakításo-

kat. Megint utalok arra, amit az államtitkár úr az expozéjában többször hangsúlyozott, hogy a kormánynak az államigazgatási szervezetrendszer alakítása kapcsán felelőssége, de ugyanakkor szabadsága is van. Az érdemi döntéseket a kormány gyakorlatilag meghozta a maga szintjén, amikor ennek a 90 intézménynek a sorsáról hosszas mérlegelés után - a rendszer átalakítása több lépésben történik - végül is döntött. Ez a törvény gyakorlatilag ennek egyfajta technikai követése, tehát az érdemi dolgok nem ebben a törvényben történnek értelemszerűen, hanem a kormány határozataiban már megszülettek.

A kereszténydemokrata frakció azért támogatja ennek a törvénymódosításnak az elfogadását, mert azt a célt látja megvalósulni, amit a kormány éveken keresztül kítűzött, egy átalakuló államigazgatási szervezetrendszer ügyfélbarátabb, költségvetéskönyvű és összességében versenyképesebben szolgálja a magyar emberek és a magyar vállalkozások mindennapjait. Ehhez az kell, hogy ebből a központi 90 intézményből olyan feladatok és hatáskörök menjenek az érintettek felé, akár lehet le a járási hivatalok szintjére, hogyha ez nem indokolt, akkor a megyei kormányhivatalok szintjére. Történjen egy profiltisztítás, a minisztériumok magasságában törvényelőkészítés, koncepcióalkotás történjen és ne hatósági ügyintézés, a hatósági ügyintézés a jó értelemben vett végeken történjen.

Ez ennek a módosításnak a lényege, ezért ezt az előterjesztést jó szívvel támogatjuk. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A bürokrácia-csökkentés jó dolog. Jó dolog, hogyha az állampolgárok adminisztratív terhe csökken, az ügyfélteher csökken, nem kell annyit hivatalba járni és egy csomó minden dolog szinte magától megoldódik. De vajon erről szól-e ez a törvényjavaslat? Erről szól-e az a kormányzati szándék, amiről most már itt a harmadik felszólalót halljuk, akik egy fantasztikus utópiáról, a jó állam megteremtéséről szónokolnak, aminek ugye, az a célja, hogy a közjó növekedjék, hogy az észszerűség a közigazgatásban végre megvalósuljon és így tovább, szinte már egy földi paradicsomnak az utópiáját látjuk a szemünk előtt.

Én sajnos azt gondolom, hogy ezek a rendkívül nemes célok vajmi kevésbé tükröződnek ezen törvényjavaslatban, nem beszélve arról, hogy a kormányzat eddigi és az ezt követő lépései sem ezt igazolják, sőt engedjen meg egy példát, hogy csökken-e az adminisztratív teher az állampolgárokon. Most van az iskolakezdés, egy többgyerekes család esetében, ha valami komoly adminisztratív terhet jelent, az ez az időszak pont, mert egyébként olyan igazolá-

sokat, amelyek az állami elektronikus központi nyilvántartásokban fellelhetők, tömegével kell beszerezni az adott családnak azért, hogy bizonyos szociális támogatásokhoz hozzájuthasson. Ezeket a különböző elektronikus nyilvántartásokat ilyen értelemben már réges-régen össze lehetett volna kapcsolni, hiszen minden évben van iskolakezdés, mindig, minden évben a nagycsaládosoknak ezeket az igazolásokat kell beszerezni, ezzel szemben önök ezt az egyébként rendkívül egyszerű és szerintem racionális érvekkel jól alátámasztható folyamatot sem voltak képesek megteremteni.

Számtalan egyéb példát is tudnék mondani, hogy mennyire nem csökkennek az adminisztrációs terhek az egyes ügyfeleken. Ezzel kapcsolatban nem tudom nem megemlíteni az építésszolgálat területén történt változásokat, az engedélyezési eljárásokban történő változásokat. Tavaly decemberben e tekintetben egy ellenforradalmi lépést tett, mondjuk így, az Orbán-kormányzat, amit aztán alig győzött visszahozni, mert kiderült, hogy a szakmaiatlansága olyan nagyságrendű és olyannyira vállalhatatlan, hogy aztán további adminisztratív terhekkal próbálta volna a saját rossz, hibás és teljesen rossz koncepciójú döntését visszahozni.

Ha megvizsgáljuk ezen konkrét törvényjavaslatot, azt kell hogy mondjam, egyértelmű, hogy a szép, hangzatos ígéretekkel szemben a cél a létszámleépítés, az elbocsátások és a rendszer leépítése. Már rögtön a legelején ez az egész történet egy számháborúval kezdődött, amit, ha jól emlékszem, Csepreghy államtitkár úr robbantott ki, amikor is azzal indokolta ezen háttérintézmények megszüntetését, hogy mintegy egymillióan élnek, hogy azt ne mondjam, nem akarom öt idézni pontosan, de ez volt a lényege az ő beszédének, hogy kvázi lebzselnek ezek az emberek az állam pénzén, és a további hárommillió munkavállaló tartja el ezt az egymillió dologtalan embert.

Aztán kiderült, hogy az államtitkár úr rosszul tudja a számokat, és a különböző szakszervezetek nem győzték tudomására hozni, hogy tulajdonképpen kiből is áll az államapparátus, milyen részletei vannak, a köztisztviselők, a közalkalmazottak, az állami tisztségviselők, a kormánytisztviselők és így tovább, egyéb állami cégeknél dolgozó munkatársak. És aztán nagyjából rendeződött a kép, de ebből is látszott és ebből is egyértelmű volt, hogy a cél az elbocsátások, a leépítések megvalósítása.

A háttérintézményeknek a megszüntetése abban a nagyságrendben és abban az ütemben, amit önök most itt elének tárnak, egyértelműen azt fogja eredményezni, hogy alapvetően az ügyfelek látják a kárát. Tehát az a jó állam, amit önök vizionálnak és szeretnének megteremteni, pontosan az ügyfelek kárát fogja valójában jelenteni. Erre több példát fogok mondani. A legelső és a legfontosabb példa, amiben egyértelműen és nyilvánvalóan bizonyítást nyer az, hogy az ügyfelek fogják a kárát látni ennek az átalakításnak, az az OEP sorsa. Ugye, tudjuk, hogy az

OEP először be fog a Nemzeti Családtámogatási és Társadalombiztosítási Hivatalba olvadni, majd ez a továbbiakban be fog olvadni a MÁK-ba, és ez a kétlépcsős rendszer majd jövő március végéig fog teljes egészében önök szerint felállni. Na most, ott, ahol bizonyos esetekben drága ellátásoknak a megigénylésével, méltányossági kérelmeknek az elbírálásával az ügyfél szeretné, hogyha gyorsan és eredményesen tudna eljárni - mert ezek az emberek betegek, és várják, hogy azt a gyógyszert megítélje nekik az OEP, amit külföldről kell majd valahonnan behozni, és nincs idejük várakozni -, ezt a hivatalt verik önök szét.

(10.30)

Nem lehet, mert egyszerűen a logika törvényeinek mond ellene, hogy ezek az emberek hamarabb és gyorsabb és jobb elbírálásban részesüljenek, már csak azért is, mert maga az OEP Európán belül a legolcsóbban működő ilyen szervezet volt. Ennél olcsóbban önök biztosan nem fogják tudni ezt működtetni, de az átállásnak ez a kétlépcsős rendszere biztos, hogy csak az ügyfelek terhét fogja növelni, és hosszabbítja azon eljárásokat, ahol éppen a legfontosabb, a legdrágább dolog az az idő, amiből az ügyfeleknek van a legkevesebb. Nem beszélve arról, hogy az OEP-nek mintegy 20 ezer szolgáltatási szerződést kell majd csak a névmódosítás miatt megváltoztatni, ezek is olyan teljesen felesleges és egyébként igen drága eljárások, aminek igazából értelme sincsen, csak kárt okoz, de semmi jót nem tesz.

A másik, szerintem igen sokatmondó átalakítás a Nemzeti Filmalaphoz köthető, magyarul Andy Vajnához. Hozzá lesz beintegrálva a Digitális Filmarchívum, a MaNDA, amit egyébként pont önök hoztak létre, nem is olyan régen. No, ezt rögtön megszüntetik, és ezt a lehetőséget is Andy Vajnához biztosítják, így aztán Andy Vajna bizonyos értelemben ezen a területen is egyeduralkodóvá fog válni. Teljesen egyértelmű, hogy ennek más oka nincs, szakmai okkal ez a lépés nem alátámasztható, hacsak azzal nem, hogy a fideszes káderpolitikának ez a lényege, hogy nem a szakmaiságot, hanem a párhúséget kell előtérbe helyezni.

Aztán beszélünk kell az NFA sorsáról, ami azért is szomorú és lesújtó, mert miért sincsen szükség Nemzeti Földalapkezelőre? Mert már sincsen gyakorlatilag a nemzet tulajdonában, az állam tulajdonában olyan föld, amelyiknek a kezelése ennek a hatóságnak a dolga lenne, már csak azért sem, mert önök nemrégiben háromszoros licittel ezeket a földeket újra verték és saját Fidesz-közeli nagyvállalkozóknak játszották át.

A Forster örökségvédelmi intézetről is beszélünk kell, mert korábban, nem is olyan régen, pár évvel ezelőtt még volt a nemzetnek egy olyan országos jelentőségű, országos hatáskörű műemlékvédelmi hivatala, amely nemcsak hatósági feladatokat látott el, de egyfajta tudományágot is képviselt, és

egy nagyon komoly gyűjteménynek is a birtokosa volt. Ennek önök több lépcsőben, de a végére jártak, most már olyannyira, hogy ennek a csírája, amit még meghagytak, ez a bizonyos Forster Gyula örökségvédelmi intézet is el fog tűnni a jövőben, biztosan nem lesz semmi olyan országos hatáskörű intézmény, ami ezt a feladatot ilyen módon ellássa.

Tulajdonképpen, megmondom őszintén, érthető az önök szempontjából, hiszen pont önök voltak azok, akik az ágazati törvényeket, a műemléktörvényt úgy változtatták, hogy például műemlék tekintetében gazdaságossági fenntarthatóság miatt a funkcióváltás indokolt. Mondjunk egy példát rögtön rá, hogy mindenki értse, mire gondolok: „Vajnahunyad” vára. Vajdahunyad várából így lesz aztán „Vajnahunyad” vára. Ha nincsen országos hatáskörű, olyan tekintéllyel bíró olyan intézmény, ami a szakmát joggal és okkal képviseli, és nem tud elmentmondani önöknek, akkor ez lesz a vége. Aztán lesz még olyan intézmény, amelyről Keppli Lajos képviselőtársam is fog még beszélni, de egyértelmű tehát, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat célja nem az, amit önök fennen hangoztatnak, hanem valami teljesen más.

De beszélünk kell arról is, hogy önök nem fognak itt megállni, pontosan tudvalevő, hogy lesz még ennek a leépítésnek és elbocsátási hullámnak folytatása. Éppen a mai napon 37 ezer önkormányzati köztisztviselő érdekében sztrájkol az érdekvédelmi szervezet, és számtalan önkormányzat dolgozói csatlakoztak ehhez a sztrájkhoz. Tudjuk, hogy az IMF-diktátum, éppen a miniszterelnök úrtól hétfőn hallhattuk, hogy az IMF-et elküldték, hát, nem sikerült teljes egészében elküldeni, mert az a szerződés, amit Gyurcsány Ferenc írt alá még annak idején velük 2008-ban, az mind a mai napig sok tekintetben meghatározza a mindennapjainkat.

Például a köztisztviselői illetményalap tekintetében - 36 850 forintról beszélünk - vagy például a közalkalmazotti bértábla tekintetében a Gyurcsány Ferenc-IMF-örökséget hordozza még mindig Magyarország, és éppen ezért van az, hogy az elmúlt, mondjuk, 8 évben ezen dolgozók a reálkeresetük 30 százalékát veszítették el. Az ő sorsuk kapcsán is nem véletlenül nem lép a kormányzat, nem véletlenül nem rendezi ezt a problémát, pedig egyébként megoldható volna. Mondok egy konkrét példát, hogy miből lehetne az ő bérüket azon a szinten rendezni, amit éppen a mai nap követelnek.

Lássuk csak! Mondjuk, hozzuk ide a szombathelyi stadion kérdését. A szombathelyi stadion becsült mérnökára és a kivitelezőjára közötti különbség pontosan annyi, amennyiből az összes önkormányzati köztisztviselő bérét a mai napon 20 százalékkal meg lehetne emelni nettó értékben, és azt csak ebből a kis árrésből ki lehetne fizetni. De ha az Andy Vajnához biztosított adókedvezményeket, illetve adóelkerülési jogot megvonná az állam, akkor lehet, hogy nem 20 százalékkal, hanem 30 százalékkal is lehetne ezen emberek bérét növelni.

És mi vár ezekre az emberekre? Nem csak az, hogy kiéheztetik őket, és hagyják, hogy ezek az emberek, egyébként komoly szakmai tapasztalattal a hátuk mögött, önként elhagyják ezeket a hivatalokat, mert nagyon sok helyen nem lehet feltölteni ezeket a hivatalokat, ezeket a hivatalokat ténylegesen be is fogják zárni. Nem tudok elmenni már olyan önkormányzati konferenciára, vagy érdekvédelmi szövetségen nem tudok úgy leülni tárgyalni, hogy ne kerüljön szóba az, hogy önök az eddigi kétezer fős létszámkorlátot, tehát hogy kétezer fő felett lehet csak önálló hivatala egy településnek, föl akarják emelni ötezer före.

Nagyon-nagyon jó lenne, ha végre merné vállalni a minisztérium, bármelyik minisztérium, és kimondaná ezt, hogy igen, ezt tervezzük. Tehát nemcsak háttér-, suttogó propagandával próbálja erre kondicionálni az ott dolgozó embereket és a településvezetőket, hanem végre ki merné mondani ezt, hogy mit gondol. Napvilágra került egy ilyen háttér tanulmány, minden minisztérium tagadja, hogy ő írta volna meg, ennek ellenére pontosan az önkormányzati átalakítást azon forgatókönyv szerint végzik, ami abban le van írva, és ez ezt is tartalmazza, kérem tisztelettel. Tehát nagyon jó lenne ilyen értelemben végre színt vallani, milyen sorsot szánnak önök ezeknek az embereknek, ezeknek a hivataloknak.

És akkor, hogy a végére érjek a beszédemnek, önök állandóan arról beszélnek, hogy olcsóbbá kell tenni a magyar államot, de amikor a közigazgatás ezen hatalmas monolitjához ilyen ütemben akarnak önök hozzányúlni és átváltoztatni az egész rendszert, az soha nem lesz olcsóbb, az mindig csak drágább lesz. Az átalakításnál drágább dolog a világon nincs, és egyszer se bizonyították itt nekünk számadatokkal alátámasztva, hogy ez mitől lesz olcsóbb. Egy dologtól biztos drágább lesz a jövőre nézve, az, hogy az embereknek messzebb kell utazni, többet kell majd az ügyintézésre szánni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), tehát az állampolgárnak nemcsak hogy az adminisztratív terhei nem nőnek, de a kiadásai is nőni fognak (*sic!*). Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és az LMP sorai-ban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Több ilyen közigazgatási átalakítással kapcsolatos vitát éltünk már meg, tehát nagyon kérem, néha úgy tapasztaltam, kicsit érzékeny, tudom, hogy milyen múltja van, tudom, hogy ilyenben dolgozott, tehát tekintsen el vagy bocsásson meg azért, hogy ellenzéki politikusként nem dicshimnuszokat zengek azért, mert valami jobb lesz, hanem megkeresem azokat, amik vállalhatatlanok.

Először is arra kérem államtitkár urat, hogy csak egy picit mint jogászember vagy jogtudós ember, gondolkozzon már el azon, hogy milyen szemléletbeli különbség az, mikor beszélünk közigazgatásról és kormányhivatalokról. Nem érzi-e annak a kulturális átalakulását, hogy valami egy kormánytól független, ezáltal politikától független rendszerből, egy közigazgatási rendszerből - ami elvileg szakmai alapon, jogszabályi alapon működik - átalakul az egész egy kormányhivatali rendszerre, mikor kormányrendeletek és kormányzati beavatkozások valósítják meg a közigazgatási feladatokat?

(10.40)

Ha ezt az egészet egy MSZP-kormány csinálná, ami most zajlik, nagyon kíváncsi lennék, hogy önök milyen támogatást biztosítanának ehhez, vagy hogy hogyan tudnák ezt az egészet emésztetni, mert attól félek - az bennünk megvan, hogy nem nagyon bízunk más kormányokban, megértem, hogy önök a sajátjukban bíznak, de bocsássák meg nekem, hogy ezt nem teszem meg, mert így, ezekkel az átalakításokkal csak az tűnik fel, hogy van egy olyan cél, hogy ki lehet rúgni embereket, tehát meg lehet szabadulni egy halom embertől, és nyilvánvalóan ez egy vonzó lehetőség, ha le akarunk faragni költségeket.

Épp Hegedűs Lorántné képviselőtársam említette az előbb ezt az „olcsóbbá kell tenni az államot” érvüket, miközben látjuk az összes mutatóból, hogy az életben nem volt ilyen drága államunk, ami ennyi államtitkárt tartott volna el, ennyi államtitkári fizetéssel, ilyen magas minisztériumi létszámokkal, mint például a miniszterelnöki hivatal vagy a Miniszterelnökséget vezető minisztériumot megnevezhetném. Ekkora létszámok nem voltak soha, ekkora költségek nem voltak soha, ennyi államtitkár nem volt soha. És akkor önök hol próbálnak megtakarítással és egyszerűsítéssel élni? A vidéki térségekben, kistelepüléseken elérhető közszolgáltatásoknál.

Szintén egy picit kapcsolódva Hegedűs Lorántné képviselőtársamhoz, aki elmondta, hogy ezzel az embereknek nem lesz egyszerűbb meg jobb az élete, egyetlenegy dolgot hadd mondjak el én is, mint aki olyan településen él, ahol már gyakorlatilag semmilyen igazgatás nincs lassan, hogy hagyján, hogy elvisznek mindent a szomszéd településekre, de nincs hozzá közlekedési infrastruktúra. Tehát nincs normális tömegközlekedés, rossz a közúthálózat, és az embereknek egy jelentős része már nem tud fenntartani lassan egy Suzuki Swiftet sem. Hogy lehet úgy átalakítani és központosítani valamit, hogy ennek nincs meg a háttere?

De tegnap láttam egy példát - bizonyára államtitkár úr tudja, vagy lehet, hogy személyesen ott is volt -: Csongrád megyében beindult ez a 40 milliós busz, és tegnap örömmel láttam, megkezdte azt, hogy innentől kezdve mobil közigazgatási rendszerben ilyen buszok tudják a településekre vinni a köz-

igazgatást, és helyben el tudnak intézni emberek mindenfélét. Kíváncsi leszek, hogy a csapágyfenntartása meg az ilyesmije mennyi lesz a busznak. És ezzel nem is lenne gond, ha arról beszélénk, hogy a legkisebb településeken, Zala megyében, meg olyan helyeken, ahol a településhálózat olyan sűrű, pici településekből áll, hogy néhány száz fős, ezer fő alatti települések sokasága egymástól pár kilométerekre van. De mikor pont Csongrád megyében kezdjük el, ahol mezővárosok vannak, és már ott is kell, Algyő esetében meg egy halom más esetében ezt a szolgáltatást igénybe venni, akkor bizony megvan az aggályom azzal kapcsolatban, hogy ez egy olyan szüregszerű intézkedés lesz, hogy a végén ilyeneken fog múlni Magyarország közigazgatási rendszerének fenntartása. Mondtam, hogy az első szempont, amit így látok, az egyértelműen az, hogy ki lehet rúgni embereket.

A második, ami nekem fontos, és kérem, bocsássa meg ezt megint nekem, de ez egyértelműen az, hogy el lehet tüntetni nyomokat. Tehát az, ami hat éve zajlik disznóság az országban, ami jogszerűtlen engedélyezések, amikor teljesen jogszabályokat megkerülő folyamatok zajlottak, azokat meg lehet szüntetni. Mosolygó kormánypárti képviselőtársaimnak hadd említsem meg például az ilyeneket, mint a Balaton privatizációja, mikor jogszerű hatósági engedélyekkel magánszemélynek odaadunk 4 hektárt, hogy tönkretegye a környékbeli strandokat. És mindezt azért, hogy fel tudja venni az EU-s támogatást. Ezek hatósági engedélyekkel zajlottak. Most ezeknek a nyomait tünteti elfele a kormány (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Elfele? Hogyan?*), és megszünteti azokat a különböző hivatalokat, amelyek ezekben a disznóságokban részt vettek. És mindjárt mondok példákat is.

A harmadik - amiben főleg, most nem láttam az előterjesztők között a propagandaminiszternek, Rogán miniszter úrnak a nevét, mert ő szokott ebben utazni -, ez az ingatlanbiznisz. Tehát ami még itt következik, az az, hogy fel fog szabadulni egy halom ingatlan, és azokkal minden bizonnal megindul egy kereskedés, ami még lehet egy jó biznisz, hiszen nagyon sokszor frekventált helyeken, jó helyeken lévő ingatlanokat lehet majd így értékbe bocsátani. A legtöbb esetben itt a nagy értékű fővárosi ingatlanokról beszélünk.

És akkor nézzük meg magát az előterjesztést, amiben nekem a legizgalmasabb a kormányhatározat 1. számú melléklete volt, ami tartalmazta a beolvasztandó és megszüntetendő intézmények teljes rendszerét, minisztériumi bontásban. Ez az, ami elgondolkoztató. Nézzék el nekem, hogy részben a szakmám, részben a párt identitása miatt az 1. pontban rögtön látom az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőséget. Ez az első között van. Ez azért érdekes, mert gyakorlatilag egyetértek önökkel abban, hogy nem működött jól ez az OKTVF. Már tíz évvel ezelőtt is, az önök regnálása ideje előtt is talicskával tolták oda be a pénzt néhány

engedélyezésért. Ez köztudomású volt, nyilván nem tudta senki bizonyítani, de néhány engedélyezés szembetűnően így zajlott. A szakmaiság már jó ideje visszaesett, habár önök még tudtak rajta jelentős mértékben rontani, de az ez OKTVF egy tipikus példája annak, hogy azért, mert nem működött jól, nem az a megoldás, hogy meg kellene szüntetni, hanem igenis kellene olyan központi környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőségi és hatósági jogkör, amely Magyarországon kompetens módon képviseli az önök által is elismerten az Alaptörvényben illetett alapjogát a magyar állampolgároknak az egészséges környezethez. Ezt betenni a Pest Megyei Kormányhivatalba? Hát, ez nonszensz!

Gyakorlatilag a teljes rendszerük, ami épül, két dologra épít fel. Az, hogy járási szinten nem tudnak megfizetni és nem tudnak mindenhova tenni környezet- és természetvédelmi szakembert, ez ténykérdés. A megyei kormányhivatalok rendszere, ami átvette a kötevéfieknek, tehát a környezetvédelmi, természetvédelmi felügyelőségeknek a feladat- és hatáskörét, azok beolvadtak a kormányhivatalokba, most már osztályokként, teljes mértékben tönkretéve azon alkotmánybírósi alaphatározatot, ami korábban egyértelművé tette, hogy nem lehet és nem szabad megszerzett környezeti jogokat visszaépíteni és visszabontani.

Ez jelen pillanatban is egyébként Alkotmánybírósi elv előtt álló kérdés. Nagyon-nagyon kíváncsi leszek, hogy mennyire lesz következetes ez ügyben az Alkotmánybírósi. A rendszerváltást követően soha nem járult hozzá sem jogszabályi normák csökkentéséhez, sem intézményi szint csökkentéséhez, sem környezetvédelmi határértékek csökkentéséhez. Ez korábban egy általános rendszer volt az Alkotmánybírósi gyakorlatában. Nagyon kíváncsi leszek, hogy ebben az egész OKTVF-es hatóság megszüntetésben és beolvasztásban mi fog történni.

Ez az egyik ilyen szimbolikus ügye számomra annak, hogy önök nem tudnak megjavítani semmit, hiába kormányoznak hat éve, és mikor belátják, hogy nem tudták megjavítani, akkor fogják, és inkább megszüntetik, kidobják arra hivatkozva, hogy rosszul működik, meg nem hatékony, meg nem szerencsés.

De nyilvánvalóan az összes többi, ezen 73 állami intézmény között azért jó néhány olyan van, amelyik nem hatósági feladatokat lát el, és ezek is mind nagyon érdekesek. Nézze el nekem, államtitkár úr, hogy hazai pályán igyekszem mozogni, hogy ne veszítsem el a lábam alól a talajt, ezért a 2. pontban a Földművelésügyi Minisztérium alatt álló intézményekről beszélhetünk.

Az első, amit felsorol, az Agrárgazdasági Kutató Intézet és a Nemzeti Agrárkutatói Innovációs Intézet. Még azt is megértem, hogy azt mondják, hogy Magyarországon nincs szükség agrárkutatóra. Azt is megértem, hogy azt mondják, hogy hát, betesszük ezt is a minisztériumba, mert az idáig is annyira kompetensnek látszott az agrárszakmai kérdésekben, hogy oda kell tenni. De kérem, ezeknél a pon-

toknál az van, hogy felkérjük a Miniszterelnökséget vezető minisztert és a földművelésügyi minisztert, hogy készítsen intézkedési tervet az agrárkutatás jövőjéről. Hát, úgy szüntetik meg, hogy nincs is semmi jövőkéjük! Jelen pillanatban... (Közbeszólásokra:) Hát, csinálják meg először a jövőképet, mutassák meg, hogy mi lesz a magyar agrárkutatással! Önök azt mondják, hogy például ez az ágazat konkrétan a stratégiai pont Magyarországon. Azt kommunikálják, hogy az agrárium jövője meghatározó. Ebben egyetértek önökkel. De hogy a teljes agrárkutatást és agrárinnovációs rendszert megszüntetik úgy, hogy nincs benne terv, ez nyilvánvalóan nehezen emészthető.

A Herman Ottó Intézet megszűnésével kapcsolatos lehetőségek között ott van az, hogy majd ezek után átveszi a Környezetvédelmi (sic!) Termék Nonprofit Kft. Gondolom, hogy aki ezt az előterjesztést készítette, megnézte, hogy a kettőnek a feladat- és hatásköre idáig sem fedett át semmiben, tehát az, hogy az intézet lényegesen több vidékfejlesztési feladatot látott el és nem környezetvédelmi termékekkel foglalkozott, gondolom, ismert önök szerint. Az biztos, hogy ez is több tucat ember elküldésével jár együtt. Az a kérdés, hogy lassan, ha mindenütt csak megyei pártszervezetek embereit teszik be, akkor ki lesz az, aki szakmai munkát végez, mert ez az intézet, a Herman Ottó Intézet még pont egy olyan műhely volt, ahol bármilyen emberek is, de viszonylag színvonalas munkát végeztek, és kikerült az intézetből jó néhány olyan anyag, ami megállta szakmailag a helyét. Részben ezért mindenképpen számomra sajnálatra méltó.

A Földmérési és Távérzékelési Intézet jogutódlása a Fővárosi Kormányhivatalba kerül. Azt tudniuk kell, de gondolom, hogy a legtöbben tudják is itt a padosorokban, hogy ez a FÖMI határozza meg, mondjuk, a magyar agrártámogatás teljes rendszerét. Ez alapvető abban, hogy minden egyes gazdálkodó, aki beadja az agrártámogatást, és körberajzolja online rendszerrel ezeket a blokkokat, a FÖMI rendszerére lehet építeni. Ez egy konkrét szakmai, geológiai, geográfiai szakmai feladat, aminek a folyamatos karbantartása és folyamatos változása egyben Magyarország természeti erőforrásának a nyilvántartását is jelenti. Ennek a megszűnése egy olyan bűnös felelőtlenséget jelent megint, ami szerintem teljes mértékben elfogadhatatlan.

Ennek ellenére talán a legnagyobb fájdalom mégiscsak a Nébihnek, tehát a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalnak az illetévaló megszűnése és a fővárosi és megyei kormányhivatalokba való besorolása, mert ezen hivatal volt egyike azon utolsó között az FM-hez tartozóan, aki még valamilyen szakmaisággal, hitelesen és a társadalom számára elfogadottan működött. A Nébih jelen pillanatban egyike azoknak, amelyek feladatainak a fenntartását éppen hogy fejleszteni kellene és több forrást biztosítani számára. S most jön a számomra két legviccesebb, illetve legaranyosabb. Az egyik az

MVH, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, a másik pedig a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet. Ha valaki a magyar agrárium elmúlt hat évére visszatér, az tisztában lesz azzal, hogy a legtöbb disznóság, ami Fazekas Sándor személyéhez és az FM-hez köthető, ebben a kettőben történt. Az összes jogosulatlan területalapú igénylés, ahol lassan már nyolcvan vádlott van, az egész játszótérbotrány, az összes EMVA-val, tehát Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapokkal kapcsolatos pályázati visszaélés az MVH-hoz kapcsolódott. Most ezt négy pontra szedik szét és szanaszét cincálják. Most garantálom, hogy semmi más nem történik, csak a lopások nyomainak az eltüntetése. Itt a lehetőség, hogy lehet teljes mértékben felszámolni azt, hogy valaki még rálásson arra, mi történt az EMVA-forrásokkal, mi történt a területalapú támogatásokkal, mi történt az MVH elmúlt időszakában.

(10.50)

Az MVH már egy jó ideje nem vidékfejlesztési hivatalként működik, hanem amióta kinevezték Gyuricza Csabát elnöknek, sima politikai ejtőernyősként a politikai kommunikáció keretében ellenzéki politikusokat támad. Tehát már nem szakmai munka folyik ott egy ideje. Ennek ellenére az MVH területi munkatársai sokáig meglehetősen magas színvonalon látták el a pályázati ellenőrzések rendszerét. Ennek a felszámolása bűnös felelőtlenség.

A Nemzeti Földalapkezelő Szervezet teljes megszüntetése, illetve jogutódlással az FM-be való beolvastása megint egy olyan tipikus eszköz, amivel el lehet tüntetni egy halom nyomot, hiszen amióta Fidesz-kormány van, a nagyon-nagyon csúnya és általam nem szeretett „földmutyi” szó azóta jelent meg a magyar köztudatban. Azóta van a földpályázati rendszerrel visszaélés, azóta van az, hogy az összes pályázati rendszerben a politikai részrehajlás megjelent, és ezt koronázta meg a termőföld-privatizáció nevű szabad rablás, a „földet a gazdagoknak” program, amit viszonylag sokan végigasszisztáltak úgy, hogy azzal nehéz volt egyetérteni.

Az ezekhez a folyamatokhoz való asszisztáláshoz épp egy előző napirendben mondtam el konstruktív javaslatokat, hogy hogy lehet támogatni egy kormányzati előterjesztést. No ez az, amit jelen pillanatban nem lehet biztosítani. És főleg azokban az esetekben nem lehet biztosítani, ahol sorra megjelenik az, hogy készítse el, mondjuk, az igazgatásfejlesztési koncepcióját. Ezt a Magyar Bányászati és Földtani Hivatalnál látom, ahol jelenleg szintén nincs jövőkép, hanem azt mondják, hogy a nemzeti fejlesztési miniszter majd 2017. január 1-jén elkészíti.

Azt kérem, ezt majd hozzák vissza akkor, ha ezeket láttuk. Ha majd tudjuk, hogy mi lesz Magyarország szakmai hivatalainak és intézményeinek rendszerével, abban az esetben talán majd lehet érdemben tárgyalni róla. Addig ez az egész mindössze

egy piti ingatlanbiznisznek, emberek elküldésének és korrupciós ügyek nyomai eltüntetésének az eszköze, ezért jelen ismereteim szerint az LMP frakciója ezt nem fogja támogatni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. Igen, van jelentkező. Kétperces szót kér Kepli Lajos képviselő úr. Öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Sallai Benedek képviselőtársam a zöldhatósággal kapcsolatos álláspont egy részét már elmondta, és nagyrészt egyetérték azzal, amit az országos zöldhatóság kormányhivatalba való beintegrálásával kapcsolatban elmondott. Mi sem értünk egyet vele, mint ahogy a zöldhatósági intézményrendszer egész elmúlt hatéves leépítésével sem. Államtitkár úr a zárszavában bizonyára majd elmondja, hogy a szervezetrendszer ettől még nem gyengül, mint ahogy mindig el szokta mondani, de a valóságban sajnos nem ezt tapasztaljuk. Igaz ugyan, hogy az országos zöldhatóság azóta nem érdemi szerv, amióta politikai alapon választják ki a vezetőit. Korábban egyébként voltak nagyon jó szakmai vezetői az országos zöldhatóságnak, de az utóbbi időben ott is, mint mindenhol máshol, voltak olyan időszakok, amikor erősen politikai alapon születtek meg a döntések. Ezt természetesen akkor sem tudtuk támogatni, és most sem tudjuk.

Az, hogy a kormányhivatalba kerül az elsőfokú zöldhatóság után a másodfok is, már a további érdekérvényesülés gyengülésének a jele. Az teljesen egyértelműen látszik a kormány politikájából, hogy a zöldhatóságot és egyáltalán ezt az egész intézményrendszert inkább egy akadálynak látja, semmint hogy érdemi feladatot fejthetne ki, s érdemben a környezet és a természet védelméhez hozzájárulhatna, annak ellenére, hogy nagyon jó szakmai felkészültségű dolgozók vannak ezeknél a hivataloknál, akik nagyon lelkesen próbálják végezni a munkájukat. De a legfelsőbb döntések mindig politikai szinten születnek meg, és valahol ott történik meg ezeknek a döntéseknek az elszakmatlanítása és átpolitikálása. Ezzel kapcsolatban volt már alkotmánybíró-sági döntés is.

A környezetvédelem alapelve is az, hogy nem lehet az intézményrendszer már elért szintjén gyengíteni. Mi tiltakozásunkat fejezzük ki emiatt. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kovács Zoltán államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azért kértem szót a vitában, mert néhány dolog tisztázandó, ami, azt gondolom, hogy félreértésre adott okot, a felszólalásokból legalábbis erre következtettem.

Az összes szervezet felsorolása nem jelenti azt, hogy mindegyik szervezet átalakul vagy megszűnik. Elmondtam már, hogy mintegy fele az, amely ebben a törvényjavaslatban szerepel. Én megbocsátom Sallai Róbert Benedek képviselőtársamnak, hogy az agráriumban él, azzal foglalkozik és nem jogi kérdésekkel. De mert kicsi az LMP-frakció, ezért ott - ahogy egyszer régen egy kisgazda mondta - mindenkinek poliészternek kell lenni, tehát polihisztornak kell lenni, és mindenhez érteni kell egy kicsit. Ezért szeretnék segíteni ebben az ügyben.

Pont azok a szervezetek nem kerülnek górcső alá, amelyekben stratégiai kérdésekről beszélünk - például a bányászat. Előbb el kell készíteni a koncepciót ebben az esztendőben egészen januárig, majd utána jön a szervezetrendszer. Tehát amit ön számon kér, az nincs benne a törvényjavaslatban, hanem pont az van benne, hogy koncepció és utána a szervezetrendszer. Ugyanez igaz az agrárkutatásra is. Nem kezdünk sarabolni az agrárkutatásban. Gyártanak koncepciót a kutatóintézetek, az FM október 1-ig - ez június óta már jó néhány hónapja kell hogy megtörténjen -, és utána fogunk hozzányúlni a szervezethez.

A másik: a feladat nem tűnik el a nagyvilágban, tisztelt képviselőtársam, hanem a rendszer gerincét határoztuk meg. A minisztérium stratégiaalkotással, kodifikációval foglalkozzon, és ne kelljen sem a középírányító szervezetnek, sem a minisztériumnak hatósági ügyekkel, fellebbezésekkel foglalkozni. Ez a rendszer fő gerince. Azt a területi közigazgatás rendezze el.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném elmondani, azzal, hogy az államigazgatásban kimerítünk egy fellebbezési jogot, még nincs vége az ügynek, hanem van még egy rendkívüli jogorvoslati lehetőség, ami maga a bíróság. Ott dől el a vége mindennek, amely független az államigazgatótól. Ezt szerettem volna tisztázni a tisztelt képviselőtársakkal mindjárt az elején.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Sallai R. Benedek képviselő úr következik kettőperces felszólalásra.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nagyon szépen köszönöm államtitkár úr felszólalását. Én alapvetően dicséretre méltónak tartom, amikor a vitában vesznek részt, és nem zárszóban mondják el a különböző leborongoló véleményüket. Én ezt köszönöm és értékelem.

Éppen azért, mert nem vagyok jogi szakember, ettől megkímélt a Jóisten, hadd mondjam el, amennyire látjuk, a T/11907. számú törvényjavaslat világosan a központi hivatalok és költségvetési szervei formában működő minisztériumi háttérintézmények

felülvizsgálatával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1312/2016. (VI. 13.) számú kormányhatározatban meghatározott intézményi beolvasztások feladatait látja el. Ahol ez nem történik meg jogszabályi szinten, ott megkövetem államtitkár urat, és majd meglátjuk a stratégiát.

Ugyanakkor furcsa államtitkár úrnak az az érvelése, hogy a minisztériumokban foglalkozzanak a stratégiai kérdésekkel, ne pedig közigazgatással. Ehhez képest például a Türr István Képző Intézet beolvad az Emberi Erőforrások Minisztériumába. Az Országos Betegjogi, Ellátottjogi, Gyermekjogi és Dokumentációs Központ beolvad az Emberi Erőforrások Minisztériumába. Megkímélem attól, hogy mindegyiken végigmenjek, de hát egy halom dolog beolvad a minisztériumokba. Tehát pont ellentét az a folyamattal, amit ön elmondott, hogy majd stratégiaalkotással, jogszabályalkotással és kodifikációval foglalkozik a minisztérium. Nem, egy halom olyan szakmai feladat szakad a minisztériumok nyakába, amikre idáig önálló szakmai szervezetek voltak.

Azt pedig köszönöm, hogy nem reagált a korrupciós vádjaimra, mert felszólalásomnak az a része politikai volt, de az a része már szakmai, hogy pont egy halom olyan feladat hárul olyan minisztériumok nyakába, amiket idáig arra hivatott szakemberek láttak el. Ez az egyik szakmai aggály a tekintetben, hogy ez vajon jó irány-e. Köszönöm szépen, elnök úr.

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Hargitai János képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Sallai Benedek képviselő úr vezérszónoklata miatt kértem szót. Mindjárt az első mondataiban ellenzéki képviselőként rögzítette, hogy nem szeretheti azt, amit a kormány képvisel, és kifejtette azt az álláspontját, hogy volt valamikor egy közigazgatás, ami szakmai alapon működött, az szerethető volt és jó volt, bezzeg ami most történik, az egészen más. Na most, képviselő úr, csak azért, hogy tisztában lásson: azt, amit ön szeretett közigazgatásként, dolgoztunk jó néhányan benne, ugyanúgy az állam dominálta természetesen. Én azért kezdtem a vezérszónoklatomat azzal, hogy rögzítettem, a kormány a végrehajtó apparátus általános szerve és a közigazgatás legfőbb szerve. Tehát hívhatjuk közigazgatásnak, azt az állam alapvetően dominálja.

Amikor a közigazgatás kategóriáját használjuk, akkor az államigazgatásra és az önkormányzati igazgatásra egyszerre gondolunk, aminek a nagyon markáns része mindig is az államigazgatás volt. Én azzal érveltem, hogy mennyire racionális, hogy ilyen szempontból is történt egy profiltisztítás. Az állam a feladatait nem a jegyzőre telepítetten látja el, aki

vagy el tudja látni vagy nem. Nem a jegyző képességeit kérdőjelezem meg, hanem az önkormányzatok lehetőségeit. Van, ahol tudtak alkalmazni megfelelő szakembert, máshol nem tudtak alkalmazni szakembert. Tehát ez a profiltisztítás ilyen szempontból is megtörtént, hogy az állam a feladatellátást a saját kezébe vette. De attól, hogy önnek ezt nem sikerült tökéletesen elhatárolni vagy mást értett közigazgatás alatt, mint amit a jogban értünk alatta, attól még elhiheti, hogy ez így van, ahogy én itt elmondom önnek.

Azt az okfejtését meg egyszerűen nem is értem, hogy azért, mert ez a szervezeti rendszer valamelyest átalakul, miért tűnnek el akták, amit ön állandóan feltételez. Miért jó ez az eljárás arra, hogy akták eltűnjenek, ez számomra rejtély, ezt nem tudtam megfejtetni, az ön érvelésének lényegét. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. Ismételt felszólalásra Sallai R. Benedek képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Mindössze egy percben szeretnék reagálni képviselőtársamnak. Megértem az érveket és tudomásul veszem. Ennek ellenére a közigazgatási rendszer és a kormányhivatali rendszer között a gyakorlatban azt látom, hogy egyik helyen szakemberek voltak, a másik helyen meg a kormányhoz közel álló helyi politikusok. Tehát részben ez, amiért megkülönböztetem a kettőt.

A másik pedig az, hogy önnek teljesen igaza van. Nekem is volt szerencsém önkormányzatnál dolgozni ügyintézőként, hivatalnokként, előadóként. Önnek tökéletesen igaza van abban, hogy régen volt rendszer, ahol meg tudtak felelni, és voltak, ahol nem tudtak megfelelni. De most többségében csak nem tudnak megfelelni. Ez a baj. Idáig legalább volt, ahol értettek hozzá, most meg egyre több az olyan, aki... - konkrét állásfoglalásokat tudunk idézni. Ha megnézi a parlament honlapját, rengeteg ilyen fog találni, amikor állami hivatalok, szakmai szervezetek, mondjuk, azt írják egy gátépítésre, hogy annak nincs várható környezeti hatása, mikor azt mondják egy gyepteszta számára, hogy azzal nem tűnik el élőhely.

Bocsásson meg megint, hogy hazanyúlok környezetvédelmi tekintetben, de ilyen ügy dühít a legtöbbször. Kérem szépen, jelen pillanatban nem szeretnék általánosítani, tehát tisztelettel kérek elnézést minden magyar közigazgatásban dolgozótól, de konkrét esetek vannak, amikor a dilettantizmus irányába mozdult el a rendszer. Valami miatt mindig a nagyberuházásoknál, sőt nagyon sokszor a kiemelt kormányzati beruházásoknál lehet ezt tapasztalni. Nyilvánvalóan ennek nyomonkaphatósága az, hogy lassan nincs olyan ügyintéző a kormányhivatali rendszerben, aki egy nagy kormányzati beruházásra

azt merné mondani, hogy nem, ezt nem lehet, ez nem jogszerű. Ezeknek a kigyomlálása zajlik a rendszerből, akik még ilyen mertek mondani, és ez az, amit leginkább hiányolok, keresek.

Ez az, ami nagyon jó lenne, ha nem ebbe az irányba tartana. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni most, külön a végén a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Jó néhány kérdés felmerült, ami nem a tárgyhoz tartozik, néhányra majd szeretnék reagálni is. De ami az előterjesztés lényegét illeti, a vonatkozásban azt gondolom, nyugodtan leszögezhetjük, hogy a kormány szervezetalakítási szabadsága illetően korlátlan, az Alaptörvény határozza meg ennek kereteit, illetve azok a törvények, amelyeket az Országgyűlésben közösen elfogadtunk. Ezek a szervezetek, amikről ma itt szó van, valamikor minisztériumokból nőttek ki. Most mi elsősorban azt mondjuk, hogy irányítás szempontjából ezeknek a szervezeteknek az irányító egységei ugyanazokkal az államigazgatásban dolgozó emberekkel visszakerülnek a minisztériumokba.

Ami pedig a hatósági eljárások napi munkavégzési feladatát jelenti, azt pedig a területi közigazgatásban oldjuk meg. Nem osztom azt a véleményt, hogy messzebb kell utazni, meg drágább lesz az eljárás, éppen ellenkezőleg. Egy központi államigazgatási vagy központi költségvetési szervnél, ha mondjuk, egy másodfokú eljárásban, nevesítsük a környezetvédelmet, sokkal messzebb kellett, a fővárosba kellett jönni, most pedig ez sok eljárásnál a járási székhelyen vagy a megyei kormányhivatalnál, vagy legtöbb esetben a járások megerősítésénél, a járásoknál fog zajlani. Ez egy fontos és alapvető kérdés ebben az ügyben.

Hegedűs Lorántné az adminisztratív csökkentésről beszélt. Ebben az ügyben ketté kell választani a fenntartói kötelezettséget, ami a szociális ellátásban vagy a közoktatásban szerepel, és ettől független a hatósági tevékenység. Mi erről beszélünk ma itt a törvényjavaslat kapcsán. Ezért azt gondolom, valóban fontos ez a megjegyzés. Ezen dolgozik maga a kormány is különböző európai uniós forrásokkal; nevesíten: a közigazgatás-fejlesztési operatív program kapcsán, hogy magában az államigazgatásban hosszú évtizedeken keresztül, szigetszerűen kifejlődött különböző ágazati szakrendszerek összekapcsolhatóak legyenek, és hatékonyabban működ-hessen maga a rendszer, hogy egy területi közigazga-

tás szintjén lévő ügyintéző ne három számítógépet nézzon, ne telefonos segítséget kérjen, hanem éppen egy kattintással ezeket a szakrendszereket a munkája során fel tudja használni.

Hogy az építési engedélyezési eljárás ellenforradalmi lépés volt-e vagy sem? Azt gondolom, a bürokráciacsökkentés szempontjából, hogy 300 négyzetméterig nem kell építési engedélyt kérni egy új építésű lakás esetében a korábbi építési engedélyezési eljárás helyett, ez forradalmi, nem ellenforradalmi lépés volt. Tehát jóval kevesebb adminisztratív terhe van egy építetőnek. Emellett megjelenik, egyeztetve egyébként az Építész Kamarával, a szakmaiság is, hiszen a tervezői, művezetői felelősség megjelenik szakember formájában minden építkezésnél. De egyébként ez nem tárgya az előterjesztésnek.

Szeretném megvédeni, nem csak azért, mert mellettem ül, Csepreghy államtitkár urat; amit Hegedűs Lorántné mondott, hogy Csepreghy államtitkár kollégám lebzselő és ehhez hasonló kifejezésekkel érintette volna a közszolgákat. Éppen ellenkezőleg, ő azt mondta, hogy a magyar állam mintegy egymillió állami alkalmazottat tart el az állami cégekben, a közigazgatásban, az atipikus szervezeteknél, értem ezalatt az ügyészséget és a bíróságot, és ezt az egészet nem fél év alatt, nem egy év alatt, hanem ahogy egyébként a nemzetközi világban is látható, ahhoz igazítottan, ebben az európai uniós ciklusban folyamatosan, észszerűen és normál módon kívánja racionalizálni. De ez sem tárgya egyébként ennek az előterjesztésnek.

Az, hogy ennek a racionalizációnak az ügyfelek látják a kárát vagy sem: én azt állítom, és kormányparti képviselőtársaim is azt mondták, hogy közelebb kerül az államigazgatás az ügyfelekhez. Gondoljunk bele: volt egy egész furcsa szervezetrendszer, regionális közigazgatási hivatalok voltak. Három megyét fogtak össze, és kirendeltségeik voltak egyébként a megyéknél. Másfél évig, Hargitai János képviselő úr utalt rá, nem volt törvényességi ellenőrzés az önkormányzatoknál ezekből adódóan. Ma megyei, illetve járási szint van. Ennél közelebb, lehet mondani, már csak az van, ha beköltözünk az ingatlanukba, akkor vagyunk közelebb az állampolgárokhoz.

(11.10)

Az OEP-ről volt szó. Ennek az előterjesztésnek az egyik legfontosabb stratégiai lépése az, Mészáros professzor urat, az ONYF főigazgatóját tudom idézni, aki azt mondja, hogy a kifizetés a bölcsőtől a koporsóig egy-egy állampolgár esetében egy helyen legyen, minden kifizetés, minden ugyanarról az emberről ugyanannál a szervezetnél történjen. Ez az egyik legfontosabb stratégiai lépés az átalakításnál.

Ami pedig az alapkezelőt illeti, és Hegedűs Enikő képviselőtársunk most nincs itt, de nyilván a frakciótársai elmondják neki, hogy az alapkezelő megmarad, tehát amit ő szétverésnek gondol - ez egy

fontos stratégiai lépés minden magyar állampolgár szempontjából. És hogy miért a Kincstár? Mert a Kincstár az állami kifizetőhely. Tehát egy kincstári kifizetőhely, de a szakemberek ugyanott maradnak. Az OEP ma több mint 700 fővel kíván megmaradni az előzetes tárgyalások szerint. Ez elég nagy szervezet egyébként, úgy gondolom, és nem éppen a szétverésről szól.

Az NFA: a képviselő úrnak mondanám, hogy a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet úgy szerepel, hogy a „Földet a gazdáknak” program végével szűnik meg, illetve egyesül a Földművelésügyi Minisztériummal. De hát nincs vége ennek a programnak, továbbra is zajlanak a bérbeadási, haszonbérleti szerződések, a 3 hektár alatti pályázati rendszerek. *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Ahogy felénk mondják, képviselő úr, a licitálás szűnik meg, tehát az a „Földet a gazdáknak” programrészt fejeződik be, amellyel egyébként mintegy 250 ezer hektár került gazdákhöz, nem nagygazdákhöz, tehát mintegy 10 ezer - én örülök, ha mind a 10 ezer nagygazda egyébként Magyarországon - polgártársunk jutott ilyen módon, nyilvános liciten egyébként, a közjegyző jelenlétében zajlottak ezek az eljárások. Ezért minden olyan állítás, ami ezzel ellentétet mond, szerintem hamis.

Ami pedig a területeket illeti, ön is nagyon jól tudja, képviselő úr, hogy 1,8 millió hektár külterületi föld és erdő van még Magyarországon, ennek alig 10 százalékát meghaladóan került sor értékesítésre. Ha igaz lenne, amit Hegedűsné képviselőtársam állít, hogy a Gyurcsány-IMF-megállapodás miatt nincs béremelés, akkor hogy a fenébe kerülhetett sor a pedagógus-életpálya bevezetésére, hogy a fenébe kerülhetett sor a honvédek, a rendőrök, az állami tisztviselők vagy most az egészségügyi dolgozók béremelésére? És nem akarom elvinni felé a vitát, de szó volt róla az önkormányzat világában: miután a hatósági ügyeknek mintegy fele átkerült a járásokhoz, a dolgozóval együtt, tehát azzal a szakemberrel, aki korábban az önkormányzatnál dolgozott, ehhez képest az önkormányzati dolgozók létszáma több ezerrel nőtt, miután a feladat elment. Akkor hogy is beszéljünk erről a bérkérdésről? Vagy az, hogy ha igaz, hogy az IMF-megállapodás ezt tiltja, akkor miért hoztak az önkormányzatok egyébként olyan döntéseket, hogy van, ahol 10-15 vagy 20 ezerrel magasabb az illetményalap? Ma is, kimutatható, ezeket vizsgáljuk most éppen. De ez sem tartozik egyébként a törvényjavaslat vitájához.

Amire még szeretnék reagálni: a FÖMI egy része az ingatlanvilágnak, jó néhány feladata is van, a téradattár és a többi, ezt nyilván Sallai képviselő úr tudja, most egy kézben lesz, nem szűnik meg, nem küldjük el az embereket, hanem az ingatlan-nyilvántartás, ami úgymond a végeken van, a kerületeknél vagy a járásoknál és a megyei kormányhivataloknál, egy központi szervezet, egy központi kormányhivatalnál lesz, így egységesen, egy kézbe kerül az egész, ingatlannal kapcsolatos rendszer, és nem adatszolgáltatást kell az államnak adni az ingatlan-

nyilvántartásnak a FÖMI-ből, hanem egy kézben, egységesen lehet kezelni. A szakmai irányítás pedig továbbra is az FM-nél van. A Nébih sem szűnik meg, hiszen ennek ugyanúgy megvolt korábban a minisztériumi leágazása, az irányítórésze majd az FM-be kerül, a Nébih pedig ott dolgozik a végeken, a járási hivatalokban és a kormányhivatalokban. Ők ellenőriznek, ők végzik azokat a hatósági tevékenységeket, nem lesz változás, csak a központi hatósági tevékenység kerül le közelebb az állampolgárokhoz.

Az MVH-ról azt tudom mondani, hogy azzal, hogy szétszedjük, mondja a képviselő úr, eddig is kettős, sőt hármas irányítás alatt volt, de ez mind az Európai Bizottság akkreditációján keresztül kell hogy menjen. Mi azt mondjuk, hogy a területi szinten lévő ellenőrző, előkészítő szervek kerüljenek egységes rendszerbe, kormányhivatali rendszerbe, az irányítás rész kerülnön a két agrárirányító szervezethez. Az a szervezet pedig, amit ön itt, én most nem ismételtem meg, milyen jelzőkkel illetett korrupció terén, oly módon szűnik meg, hogy a kifizetőhely, ami a legfontosabb a gazdáknak, szintén a Kincstárnál lesz, egy egységes kifizetőhelyen. Szeretném megerősíteni, hogy ehhez az Unió akkreditációs tevékenysége szükséges.

Úgy látom, hogy többségében a konkrét kérdésekre válaszoltam. Most a Vajdahunyad várásával én, nincs itt Enikő, nem kívánok foglalkozni, de majd tudok róla vele beszélgetni, ha éppen ez a legfontosabb. A stratégiai kérdésekre válaszoltam. Válaszoltam az OEP-kérdésre, a kincstárkérdésre, az agráriumra, a kutatásra, a stratégiai kérdésekre és magának a rendszernek a felépítésére.

Mi úgy gondoljuk, hogy egyrészt közelebb kerülnek az állampolgárokhoz az ügyek intézői, másrészt világos és kiszámítható hatáskörök vannak, hogy ki a hatáskör felelőse, nem egy szerteágazó, túlburjánzó szervezetrendszer, ráadásul a szervezetrendszerek megszűnnek, a rájuk létrehozott szabályozás egyébként nyilvánvalóan szükségtelenné válik, mert kiesik a rendszerből egy szervezetrendszer, amire szabályozásokat hoztunk létre hosszú évtizedek alatt. Ezáltal egyszerűsödik maga a szabályozórendszer is.

Ezért én felhívnam az ellenzéki képviselőtársaim figyelmét arra, hogy részben ez egy technikai módosítás, nyilván vannak benne érdemi részek, az általam elmondottak figyelembevételével gondolják meg, hogy támogatják-e ezt az előterjesztést. Én bízom abban, hogy ez így lesz az elkövetkezendőkben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés

T/11901. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót 30 perces időkeretben Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. A tisztelt képviselőket pedig köszöntöm az őszi ülészak érdemi vitáinak megkezdése kapcsán.

Azt gondolom, hogy egy ilyen törvényjavaslatnak a tárgyalása talán egy kicsit több szakmaiságot és kevesebb politikát hoz majd magával, mivel egyik politikai pártnak sincs meg az ingerenciája, hogy a magas nézőszám miatt olyan megfogalmazásokat tegyen egy ilyen szakmai vita során, ami sokkal inkább a politikai hovatarozásnak az igazolása, mintsem a szakmai ismereteknek a bebizonyítását szolgálja. Ezért engedjék meg, hogy azt a felvetést, amit majd feltételezhetően hallani fogok az ellenzék sorából, amely szerint a kormányzat következetesen próbálja meg a zöldenergiát irtani, és a megújuló energiaforrásokkal szembeni álláspontot képviseli, most cáfoljam, hiszen ennek bizonyítéka az a megállapodás, amit az Európai Közösséggel aláírtunk, amely szerint 2020-ra, tehát ennek a jelenleg is tartó fejlesztési ciklusnak a végéig Magyarországon 14,65 százalékra emelkedik a megújuló energiaforrások részaránya a teljes energiafelhasználáson belül.

A törvényjavaslat, amelynek a vitáján ma itt vagyunk, lényegében a villamos energiáról szóló törvényt módosítja. Amennyiben ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés a támogatásával jóváhagyja, akkor kormányrendeletben lesz szabályozható az ipari méretű szélerőművek és szélerőműparkok építése, illetve használatba vétele, továbbá a törvénymódosítás megtiltáná a világörökségi és a természetvédelmi területen ilyen típusú létesítmények építését.

(11.20)

A javaslat, azt gondoljuk, hogy a szakmai racionalitást egy az egyben igazolja, és ha visszagondolnak azokra a vitákra vagy azokra a hírekre, amelyek a parlamenti ülészak kezdetét megelőzően az elmúlt hetekben zajlottak például a német energiapolitikában, akkor ennek a dilemmának a kérdéseivel ebben a tekintetben is találkozunk.

Amikor a parlament honlapjára felkerült a módosító javaslat, akkor alkalmi zöldpolitikuskok ütötték fel a fejüket a parlamenti képviselők között, akiket azonban nagyon fontos egynéhány tényről tájékoztatni, mielőtt ez a meggyőződésük egész egy másik parlamenti vitáig éppen más területekre nem tévedne, hogy a szélerőművek teljesítménye a hazai villamosenergia-termelésben összesen a teljes villamosenergia-termelésnek nagyjából az 1-2 százalékát teszi ki, és az a szempontrendszer, amit azt

gondolom, minden parlamenti párt teljesen helyesen a magáénak is vél, ami a munkahelyteremtésre vonatkozik, abban igen csekély vagy semmilyen módon nem vesznek részt ezek a típusú beruházások.

Annak is megvan az oka, hogy Magyarországon az eddigi szabályozási rendszerben több mint 10 éve nem épült szélerőmű Magyarországon, és azok a magánbefektetők, akik engedéllyel rendelkeztek különböző szélerőművek megépítésére Magyarországon az elmúlt években, ezeket a kapacitásokat, amelyekre, még egyszer mondom, engedélyük volt, nem építették ki; ennek is megvolt a maga oka.

A szélerőművekkel kapcsolatban technológiai, gazdaságossági és tájvédelmi szempontból vannak problémák, amelyekről szeretnék a következőkben részletesen is szólni. Az, hogy Magyarországnak a villamos energiára egyre nagyobb szüksége van, azt a felhasználási adatok egyértelműen bizonyítják, hiszen például 2015-ben, tehát tavaly az ország áramfelhasználása 43,75 terawattot tett ki, ez 3 százalékkal haladja meg a 2014-es, a korábbi évekhez viszonyítottan már akkor is jelentősen növekvő adatot.

Mi itt a legfontosabb kérdés? Hogyan tudja egy állam az energetikai rendszeren keresztül biztosítani a kiegyensúlyozott, megbízható és a lakosság, illetve az ipari termelés számára kiszámítható árú áram előállításának vagy biztosításának a lehetőségét? Hogyan tudja az állam azt garantálni a megújuló energiaforrások egyre jelentősebb térnyerése mellett, hogy az ország versenyképessége - akár az ipari termelés kapcsán, akár pedig a lakosság szempontjából a havi megélhetési költségek csökkentése -, illetve ez a szempontrendszer összeegyeztethető legyen azzal a vonallal, amit a zöldenergia vagy a környezetvédelem szempontjában mint intézkedéseket ismerhettek meg a kormány részéről?

A villamosenergia-hálózat a szélerőművek tekintetében abszolút kiegyensúlyozatlan, megbízhatatlan és hektikusan változó rendszerben működik. Ennek az okai alapvetően abban keresendők, hogy a szélerőművek hatékony működésének is különböző környezetvédelmi vagy környezeti feltételrendszerek összeállása esetén van lehetősége. Magyarország ebből a szempontból kevésbé jó adottságokkal rendelkező ország, azonban más megújuló energiaforrások tekintetében igenis pozitív kitérés lehetőségek vannak Magyarország előtt. Gondoljunk csak akár a napenergiára, mint egy ma még mindig nem teljes egészében kiaknázott lehetőségre, vagy adott esetben a biomassza által nyújtott lehetőségekre, és még itt lehetne a hulladékfeldolgozásról meg egyebekről beszélni.

A kulcsszó talán az egész kérdésben a kiszámíthatóság, tehát hogyan tudja az állam a megújuló energiaforrások vagy a szélerőművek által megtermelt energiát a lehető legoptimálisabban integrálni az egész hálózati rendszerbe, és hogyan tudja azokat az időszakokat kiküszöbölni, amikor ezek az egységek nem termelnek energiát, és ilyenkor pedig a klasszikus erőművi kapacitásokat kell aktiválni.

Egyrészt a szélerőművek egyre több olyan hagyományos energiatermelési módot igényelnek saját maguk mellett, aminek az üzemeltetése nagyon jelentős költséget jelent, illetve az állam oldalán a kötelező átvételből fakadóan olyan többletterhet jelent, amit végső soron mégis az állampolgároknak kell kifizetnie.

Az is beszédes szám, hogy ha a Magyarországon felépített szélerőművi kapacitásokat 100 egységnek tekintjük, akkor ennek a 100 egységnek csupán a 23 százaléka kerül kihasználásra Magyarországon, tehát a Magyarországon létrejött, már meglévő szélerőművi kapacitásoknak csak 23 százalékát használják ki. Nem véletlen ennek az oka, mert olyan adottságokkal rendelkező területeken építették meg ezeket, ahol a szélerőművek működtetéséhez szükséges kapacitások így állnak rendelkezésre. Ez 2015-ben azt jelentette, hogy a 330 megawatt teljesítmény leadására vagy termelésére képes szélerőművekből csupán 73 megawatt villamos energia előállítására került ténylegesen sor. Tehát a termelés tervezett üteme és a tényleges teljesülés jelentősen eltér egymástól. Ennek a kiegyenlítése pedig az állam feladata, amelyre sok milliárd forintot kell fordítani. Ezért egyértelműen kijelenthető, és azt gondolom, ebben a szakma is egyetért, hogy a Magyarországon elérhető vagy a Magyarország számára szóba jöhető megújuló energiaforrások közül a szélerőművek le- és felkapcsolási vagy leszállási költsége a legmagasabb.

Ilyenkor mindig divatos a politikai diskurzusban Németországra, Franciaországra vagy Dániára hivatkozni, hogy ott milyen jól működnek ezek a történetek. Akkor nézzük meg, hogy mi van ezekben az országokban! Például mennyibe kerül egy lakosra vetítve az energiaköltség, mondjuk, Németországban, és hogy néz ki ez Magyarországon? Azzal az állami dotációs rendszerrel, ami Németországban működik, egy német állampolgár egy kilowattóra áramért 29,5 eurócentet fizet. Ez aktuális forintárfolyamon azt jelenti, hogy ez 91,45 forint. Magyarországon ezzel szemben ugyanezért az árammennyiségért egy magyar állampolgár 11,5 eurócentet fizet, ami 35,65 forintnak felel meg.

A másik nagyon fontos kérdés, hogy minél több ilyen típusú kapacitást építünk ki, amelynek a hektikus energiatermeléséből fakadóan kiegyenlítő kapacitásokat kell előállítanunk klasszikus erőművi formában, ennek a járulékos költsége annál magasabbra emelkedik. Tehát azt az elköteleződést, amely a jelenlegi 9,5 százalékról 14,65-re emeli a megújuló források részarányát 2020-ra, mindenképpen úgy gondoljuk teljesíteni és úgy gondoljuk a lehető legköltséghatékonyabban elérni, hogy olyan megújuló energiaforrásokba fektet az ország, amelyek Magyarországon valóban sokkal magasabb hatékonysággal működnek, mint a szélerőművi kapacitások.

Ebből a szempontból, nem is energetikai, hanem mondjuk, építészeti vagy tájépítészeti szempontból talán nem kevésbé fontos az a szempont sem, hogy ezek a szélerőművek nem illeszkednek

sem az épített, sem a természeti környezetébe Magyarországnak. És amikor az energiatermelés korszerűsítéséről beszélünk, talán ezeket a szempontokat is figyelembe kell venni.

Összefoglalva pedig azt szeretném mindenképpen elmondani, hogy a magyar kormány elköteleződése abban a tekintetben, hogy a megújuló energiaforrásokat megemeljük, az nem megkérdőjelezhető. Az LMP-s képviselőktől szoktuk nagyon sokszor hallani azt a vádat, hogy az energiapolitika nem jól végiggondolt (*Sallai R. Benedek: Most is így lesz!*), mert például a paksi bővítés azért felesleges, mert ezt megújuló energiakapacitásokkal ki lehetne váltani. Ezért mondom, szakmailag megelőlegezem már a támadást.

Ez egyetlenegy számpárt vet fel, és ha valaki azon az állásponton van, hogy például ezekre a beruházásokra, amelyek az ellátás biztonságát és a folyamatosan növekvő igényeket ki tudják szolgálni, nincs szükség, mert ezt megújulóenergia-előállító kapacitásokkal meg lehet oldani, akkor azt is kérem a képviselő úrtól, hogy világítson rá arra, hogy azt a nagyjából 13 000 milliárdnyi különbséget, amit a paksi beruházás létrejötte esetén a megtermelt energia meg ugyanekkora energiamennyiség megújulóból származó előállításánál elő kéne állítani, tehát azt a 13 000 milliárd forintnyi különbséget, ami a két beruházási költség között van, mégis honnan gondolják elvenni.

Elnök úr, itt a vita nyitó gondolataiként ezeket próbáltam összegyűjteni. Bízom benne, hogy termékeny vitának leszünk a részesei. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartii padosorokban.*)

(*A jegyzői székben Ikotity István
Hiszékeny Dezső váltja fel.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából László Tamás képviselő úrnak adok szót, parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat szigorít a szélerőművek létesítésének szabályain annak érdekében, hogy a jelenleginél hatékonyabban valósuljon meg a természeti tulajdon és a magántulajdon védelme.

A jogszabály-módosítást indokolja a szélerőművek azon hálózatbiztonsági szempontú hátránya, hogy teljesítményük nagymértékben függ a pillanatnyi időjárástól, és ez a teljesítményingadozás csak a hálózaton működő egyéb szabályozható erőművek teljesítményének változtatásával egyenlíthető ki.

Emiatt az országos hálózatra rákapcsolható szélerőművek kapacitását szabályozni kell.

A jelenleg hatályos törvény értelmében a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

írhatja ki az új termelőkapacitások létesítéséről szóló pályázatot. Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezzel szemben a kormány hatáskörébe rendeli az egy adott naptári évben a szélerőművek, illetve szélerőműparkok építésére és használatbavételére kiadható hatósági engedélyek számának és az engedélyezhető szélerőművek, illetve szélerőműparkok teljesítményének rendeleti szintű meghatározását.

(11.30)

A javaslat a szélerőmű vagy a szélerőműpark építési engedélyezési eljárásában és használatbavételi engedélyezési eljárásában közreműködő, a környezeti, természeti, településfejlesztési és településrendezési hatásokkal összefüggő szakkérdések vizsgálatára a kijelölt szakhatóságnak 60 napos ügyintézési határidőt szab meg. Azt is rögzíti a tervezet, hogy a szélerőmű építésére adott engedély hatályát veszti, ha az építési engedély jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül az erőművet nem építik meg vagy az építményeket véglegesen eltávolítják.

Emellett a javaslat értelmében nem létesíthetők szélerőművek a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvényben meghatározott világörökségi területen és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvényben meghatározott védett természeti területen. A későbbi szélerőművi telepítésekre pályázati úton lesz lehetőség.

A hazai megújulóenergia-politikai célkitűzések-nél lényeges szempont Magyarország természeti adottságainak figyelembevétele. Az energiatermelés korszerűsítése, a természet és a táj védelme véleményünk szerint olyan megoldást igényel, ami hosszú távon biztosítja a szükséges energiatermelést, miközben megőrzi a természeti és táji értékeket, területeket, ezért a szélerőmű-kapacitások tervezésénél figyelemmel kell lenni ezekre a szempontokra is.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat tartalmi elemeinek ismertetése után engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet néhány fontos szempontra az energiapolitikával összefüggésben. Ennél a javaslatnál természetesen az a stratégiai vita kerül elő, hogy milyen irányba kell elindulni az energiapolitikában, melyik az a technológia, amely jobban és olcsóbban, távlatosabban szolgálja az energiabiztonságot.

Itt nem lehet megkerülni, hogy az atomenergia szerepéről is beszéljünk, ugyanis a kiindulási pont az, hogy a kormány emellett tette le elsősorban a voksát; emellett persze a megújuló energiának is fontos, de alapvetően kiegészítő szerepet szánunk. Ahogyan azt Aszódi Attila kormánybiztos úr is többször hangsúlyozta, először is rögzíteni szükséges, hogy Magyarországon évről évre növekszik a villamosenergia-import részaránya, ami jelenleg az áramfogyasztás harmadát teszi ki, miközben növekszik a fogyasztás. Ennek ellenére egyre kevesebb hazai erőmű termel, ami miatt 2030-ig mintegy 7 ezer megawatt új kapacításra lesz szükség annak érdekében, hogy biztonságosan ki lehessen elégíteni

a fogyasztói igényeket. A szükséges új kapacitásból a Paks II. blokkjai csak 2400 megawatt teljesítményt fognak képviselni, ezért további 4600 megawatt új, megújuló, gázüzemű és a többi erőmű-kapacitásról kell majd gondoskodni a biztonságos ellátás érdekében.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy az európai villamosenergia-termelés 27 százalékát adják az erőművek, és a korábban 28, illetve a brexit miatt már 27 tagállamból 14-ben van atomreaktor. Óriási ellátásbiztonsági és klímavédelmi előnyei vannak annak, hogy ezek az erőművek a nap 24 órájában termelnek.

Világos az is, hogy a megújulók támogatás nélkül nem tudnak versenyezni az atomenergiával. A sokszor példának tekintett Németország több mint 20 milliárd eurót költ évente megújulók támogatására, ebből a pénzből évente kétszer két darab paksi blokkot lehetne megépíteni. Jelenleg van olyan megújuló technológia Németországban, amely átszámolva 150 forint/kilowattóra támogatást kap. Miközben a német kisfogyasztó valamivel több mint 90 forint/kilowattóra áron veszi a villamos energiát, addig a magyar ember 36 forint/kilowattóra áron veheti azt meg. Látható tehát, hogy a nagy német megújulótámogatás nagyon durva hatásokkal bír, súlyosan torzítja a piacot, már az Európai Bizottság is egyre inkább azt szorgalmazza, hogy ezeket a megújulótámogatásokat idővel az országok vezessék ki a rendszerükből.

Az atomenergia és a szélenergia két nagyon különböző technológia. Az atomenergia alaperőművi szerepre való, amire a szél- vagy a napenergia fizikailag alkalmatlan. A nap- és szélenergia nagyon időjárásfüggő technológiák, az áram nagy mennyiségű tárolása pedig nem megoldott, korlátozott mennyiségű tárolása is nehézkes és drága. Ezért szeretnénk mi is az atomerőművet alaperőműnek, ahogy a csehek, a franciák, a finnek, a britek, az amerikaiak, az oroszok, az ukránok, a románok, a szlovákok akarják. Nem véletlen, hogy a 2011 végén elfogadott nemzeti energiastratégia világosan kijelöli az utat a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával és a két új blokk építésével kapcsolatban, illetve az energiamixet illetően.

Szeretném elmondani azt is, hogy a Paksi Atomerőmű bővítési projektje során Magyarország az uniós energiapolitikával összhangban cselekszik, mivel az Európai Bizottság is a nukleáris termelőkapacitás szinten tartásával számol a jövőben. Emellett pedig hazánk teljesíteni szándékozik az Európai Unió által előírt megújulóenergia-résarányt is.

Tisztelt Ház! Azt gondolom tehát, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat is egy felelős energiastratégia része, ami megadja a kormánynak azt a lehetőséget, hogy a nemzeti érdekeknek leginkább megfelelő energiapolitikát tudja megvalósítani. Erre figyelemmel kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik az eddig elhangzott beszédekből, különösen az államtitkár úr előadói beszédéből, hogy nem voltak alaptalanok azok az aggodalmak, amelyek azt vetítették előre, hogy ez a törvényjavaslat nem a megújuló energiák iránti kormányzati elköteleződés fokozódásáról szól. Most nagyon szépen fogalmaztam; vannak, akik azt mondják, hogy az Orbán-kormány egyenesen megújulóenergia-ellenes. Ezt azzal próbálta ellensúlyozni az előadó, hogy hivatkozott az Unióval aláírt kötelezettségvállalásra, amelyben az szerepel, hogy 14,65 százalékra emeljük a megújulókat részarányát az energiamixben 9,5 százalékról, csakhogy ezért tenni is kellene. A későbbiekben majd kifejtem, hogy nemhogy közeledünk, hanem éppen hogy távolodunk ettől a részaránytól, ennek az elérésétől.

Úgy külön-külön az érvelésük részleteiben van igazság, tehát igazság az, hogy egy országnak, Magyarországnak is szüksége van atomerőműre, szüksége van alaperőműre. A kettő nagy erőművünk, a paksi jelenleg is működő, 2000 megawattos atomerőmű, illetve a szintén közel 2000 megawattos Mátravidéki Erőmű, amely hazai lignitre épül, ezt az alaperőművi funkciót teljesíti. Tehát ha el lehetne hinni azt a megközelítést, amit önök az előterjesztéseik címében szerepeltetnek, hogy „a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása”, akkor lehet, hogy ezzel nem is lenne olyan probléma. A probléma azzal van, hogy nem biztos, hogy ezt el lehet önöknek hinni, különösen annak fényében, hogy nem tesznek semmit a megújuló energiák bővítése érdekében.

(11.40)

Itt van például a METÁR, a megújulóenergia-termelést támogató rendszer, erre több mint öt éve vár a szakma. Azzal indult, hogy 2011. március 16-án egyetlen szavazással megszüntették Magyarországon a kapcsolt energiatermelést mint iparágat. Egy 1000 milliárdnyi vagyont... - csak, ahogy államtitkár úr említette, 12 000 milliárd beruházási különbség kellene, ha megújulókból akarná valaki fedezni a szükségleteket, hát ott 1000 milliárdnyi vagyont önök egy törvénnyel tönkretettek, leamortizáltak, és körülbelül 1000 megawattnyi kapcsolt energiatermelés-kapacitást, amely évente, mondjuk, átszámítva nem nagy pénz, 50 milliárd forintnyi importgáz, de azért 50 milliárd forintnyi importgázt meg lehetett takarítani éves szinten a kapcsolt energiatermelés által.

Ezekre önök nem nagyon voltak érzékenyek, egy tollvonással megszüntették, noha ez egy európai trend volt, és még azt sem lehet mondani, hogy a

szocialisták találmánya, mert az ezt lehetővé tevő törvényt még az első Orbán-kormány idején, 2001-ben fogadta el a parlament, lehet, hogy az volt a baj, hogy széles körű konszenzussal. Nem biztos, hogy önöknek tetszik a konszenzus, mert akkor a primátusukat valami kétségbe vonja, hogyha valaki más is egyetért önökkel, akkor abból valami baj lesz.

A törvényjavaslat legfeljebb azt teszi lehetővé így hosszas tanulmányozás után, hogyha kidolgozzák a rendeleti előírásokat, amelyekből most még semmi nem látszik, hogy bizonyos pályázatnak látszó vagy látszatpályázatok után megvalósított kirakat-szél-erőművi beruházások megvalósulhatnak, de ami elhangzott szóban, ez alapján ez is kérdéses. A törvényjavaslat lényegében újabb példája annak, hogy az Orbán-kormány a megújuló energiaforrásoknak nem támogatója, hanem kifejezetten ellenük van. Az intézkedés illeszkedik a kormány gyakorolt energiapolitikájába; tehát nem a hirdettbe, mert a hirdett energiapolitika nagyon szép.

De amit ebből megvalósítanak, az már közel sem ilyen fényes, abban nincs helye a megújulóknak, ebben döntő szerepe van az orosz földgázra és atomenergiára épülő energiaellátásnak, illetve, ami ellátásbiztonsági szempontból egyre kritikusabb - a korábbi hozzászólásban is elhangzott -, a korábbi időszakot messze meghaladó egyharmados importhányad. Ez, ha regionális szabályozási rendszerben gondolkodunk, akkor nem olyan nagy probléma. Tehát én azt mondom, hogy a jövő egy legalább a V4-ekre kiterjedő, mondjuk, Ausztriával kibővített, a skandináv villamosenergia-ellátási rendszerhez hasonló regionális szabályozási rendszer, tehát nemcsak a MAVIR-nak lesz a feladata az, hogy kiszabályozza ezeket a hullámzásokat, hanem egy regionális összehangolt működés ezt sokkal gazdaságosabban meg tudja tenni. Én úgy gondolom, hogy ez a jövő. A baj, hogy nem ezzel foglalkoznak a V4 együttműködési megállapodások fejlesztésében, hanem egész más hangulati elemekkel.

Mi úgy látjuk, hogy a szabályozás valódi célja a szélerőművi beruházásokra vonatkozó későbbi pályázatok kormányzati kontrolljának sokkal szorosabbá tétele, egyfajta határozott centralizáció. Mindez azt jelenti, hogy a kormányzat számára kedves szélerőművi beruházók megfelelő pályázat esetén tudnak majd nyerni, tudnak majd építeni szélerőművet, de úgy gondoljuk, hogy ez nem lesz jelentős kapacitás. A kormány esetleg fel tud mutatni majd új szélerőmű-beruházásokat az EU felé, a támogatott klientúrakörből megvalósítva, míg más piaci szereplők számára nagyon kétséges, hogy ez a lehetőség elérhető lesz-e.

Nem segíti az esetleges későbbi szélerőművi beruházásokat az sem, hogy a szabályozás jelentősen csökkenti azokat a területeket, ahol meg lehet valósítani egy ilyen beruházást; magyarul, ahol fúj is a szél, viszonylag kiszámíthatóan, de a terület nem tartozik védett természeti vagy világörökségi területbe. Mondjuk, a világörökség nem olyan jelentős, tehát

ha ezt kivesszük az építési területek közül, az tényleg elfogadható. De az, hogy milyen védettség esetén tiltjuk meg, ennek az indoklása nagyon kétséges, ugyanis az hangzott el, hogy a szél-erőmű tájidegen. Hát, gondoljunk Hollandia példájára! Ott 500 éve építenek - mai értelemben úgy mondanánk - szél-erőműveket, régen úgy mondták, hogy szélkerekeket, szélmalomokat, szélszivattyúkat. Hollandia szimbólumává vált a szélmalom, a jelképévé a találékony-ságnak, a szorgalomnak, az embernek abban a képességében, hogy a természeti lehetőségeket a saját javára alakítja. Akkor erre azt lehet mondani, hogy a szél-erőmű tájidegen? Én pont fordítva mondom. Ha valaki szél-erőművet lát, akkor annak a tanúbizonyosságát látja, hogy az ott élő emberek elkötelezettek a megújulóenergia-termelés iránt. Igazából egy jó érzés fogja el az embert, hogy itt nem füstös kémények által a környezetet szennyezve termelik az energiát, hanem látható módon a tiszta erőforrások felhasználásával. Tehát ez megítélésünk szerint pont fordítva van, mint ahogy próbálnak vele érvelni.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.)*

Az Orbán-kormány 2020-ig az Európai Unióban elvárt 13 százalékos magyar feladat helyett, amint említettem, 14,65-öt vállalt megújulóenergia-arány elérésében a teljes hazai energiafelhasználást tekintve. A megvalósítás elvben még lehetséges, ám nem a nulláról kellett indulni, hiszen már 2013-ban 9,8 százalékos volt a megújulóenergia-arány a teljes energiafelhasználásban, ezen belül a megújuló alapú villamos energia aránya a hazai termelésfelhasználásban a 2003. évi 0,8 százalékról 2010-re 7,3 százalékra, tehát közel a tízszeresére emelkedett. 2012-re és '13-ra azonban a megújuló alapú áram részaránya, miközben akkor még csökkent az országos áramfelhasználás, még ezen belül is 6,3 százalékra csökkent, tehát a 2010. évi 7,3 százalékról a villamos energián belül 2012-re 6,3 százalékra, illetve '13-ban 6,7 százalékra adódott, mondjuk így, alakult a megújulók részaránya. Ez mindenképpen csökkenés a kitűzött növekedéssel szemben. Így mind a kötelező, mind pedig az önként vállalt célkitűzések teljesítése jelentős kormányzati ösztönzést igényelne a későbbiekben.

Tehát mi arra szeretnénk ösztönözni a kormányt, hogy ha majd kidolgozza ennek a ma még meglehetősen keretjellegű szabályozásnak a részleteit, akkor abba olyan szabályozási elemeket építsen be, amely segíti a megújulóenergia-termelést, ezen belül a szélenergia felhasználását is. Én egyetértek azzal, amit itt mondott államtitkár úr, hogy 23 százalék a tényleges kihasználtsági tényező, merthogy nem fúj annyit a szél, meg néha vissza is kell szabályozni, nem tudja a rendszer felvenni, ezzel együtt itt van egy ilyen mennyiségi gát. Én pont megújulóenergia-konferencián jártam Dublinban, amikor egy szombat délután nekünk mutatták a teherelosztó-

ban, hogy most léptük át a 100 százalékot, az utolsó gázturbinát is le tudtuk kapcsolni. Egy szeles szombat délután volt, olyan kapacitás volt kiépítve a szélkerekekben, amely ezt lehetővé tette, nevezetesen, az országos igény 110 százalékára volt kiépítve a szél-erőmű-kapacitás.

(11.50)

Egy szeles szombat délután csak szélenergiával megoldották az ország villamosenergia-ellátását. Tehát van ennek példája az európai hálózatban, és nem elzárkózni kellene, hanem azokat a technológiai fejlesztéseket felhasználni, amelyek révén ez gazdaságosabbá, olcsóbbá tehető.

Nagyon sajnálom, hogy az államtitkár úr a hazai megújulóenergia-lehetőségek között nem említette a földhőben rejlő magyar lehetőségeket. Nagyon helyes, hogy gondolkodik a kormány a napenergia nagyobb kihasználásában, a hulladékok energetikai, tehát a már szelektált és végső állapotban lévő hulladékok energetikai felhasználásában, biztos, hogy a biomassa is rejt még lehetőségeket, de a folyamatosan, napszaktól függetlenül rendelkezésre álló és nagyon jól szabályozható hazai energiaforrás a földhőbányászat lehet. Nem akarom leértékelni ezeket a hőszivattyús megoldásokat, de energetikai méretben a 2500 méternél mélyebbről kibányászott, nagy entalpiatartalmú, villamosenergia-termelésre és távfűtésre egyaránt használható földhőbányászat lenne a cél. Van itt egy 1:5, 1:6 szabály; hogyha itt, Budapest környékén épülne egy 200-300 megawatt villamos teljesítményű földhőerőmű, annak az úgy-mond hulladék hője vagy mellékesen termelt távfűtési hője a teljes budapesti távfűtést el tudná vinni, rendkívül gazdaságosan.

Én azt hiszem, hogy ezekben kellene gondolkodni. Kérdezte az államtitkár úr, hogy ezt milyen forrásból valósítsuk meg, merthogy ez többre kerül, mint a hagyományos gázerőműves beruházás. Ezekre a célokra lehet kedvező uniós forrásokat találni. És azt is elmondanám, hogy most ismét pénzhiány van a világban, tehát ha most kötnének meg megújulóenergia-termelésre hosszabb, 10-15-20 éves finanszírozási szerződéseket, azzal meglehetősen olcsón lehetne forráshoz jutni. A bankvilág szereti finanszírozni a megújuló energiát, mert ott már elterjedt az a nézet, hogy a megújulóké a jövő. Szeretném erre ismételtelen felhívni a kormány figyelmét is, hogy a megújulóké a jövő, ennek értelmében hozza meg a szabályozást. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon sajnála-

tos szerep, legalábbis az államtitkár úrra nézve, hogy egyfajta modern kori szélmalomharcot egyfajta modern kori Don Quijoteként kénytelen felvállalni itt a parlamentben. *(Derűlttség az ellenzéki pártok pad-soraiból.)*

Azt gondolom, a Jobbikot nem lehet azzal vádolni, hogy bármelyik irányba is elvakult energiapolitikát folytatna, akár elvakultan atomenergia-párti, akár elvakultan megújulóipárti lenne. Mi próbáltuk mindig is egy egészséges konszenzussal megalkotni a saját energiastratégiánkat, amelybe a mi véleményünk szerint mind a kettő belefér. És nem is szabad szembeállítani ezt a két dolgot, ami itt megint megtörtént, és nyilván meg is fog még a vita során történni, amikor azt mondjuk, hogy aki az atomenergiát támogatja, az nem támogatja a megújulókat, és viszont. Mind a kettőnek helye van a rendszerben.

Mint ahogy az is elhangzott már, hogy kellenek alaperőművek, és kellenek a megújulók is. A megújulókat természetesen ki kell szabályozni, és a megfelelő nagyságrendű szabályozókapacitásnak rendelkezésre kell állni, ezt senki nem vitatja. De emellett bizony a megújulók arányának folyamatosan fejlődnie kell. És többek között a napenergia, amit méltattott az államtitkár úr, szintén kiszabályozásra szorul, szintén nem számít alaperőműnek.

E tekintetben tehát a Jobbik, én azt gondolom, mindig is következetes politikát folytatott, sőt még azt is mondtuk, hogy olyan szabályozható erőművi kapacitások is létrehozhatók, a magyar energiamixben jelen pillanatban nem vagy nagyon kis arányban szereplő kapacitások, mint a vízenergia, a vízenergia hasznosítása, ami tipikusan olyan energiaforrás, amely szabályozásra is alkalmas, hiszen szabályozható kapacitások lennének létrehozhatók. Természetesen ezt nem lehet összevetni nagyságrendileg egy 2400 megawattos atomerőművi beruházással vagy akár a mátrai lignites erőművel, de a jövő mindenképpen a megújulóké. És a jövő felé való elmozdulás azt is jelenti, hogy egyetlen olyan megújuló energiaforrást sem zárhatunk ki a körből, amely szóba jöhet jelen pillanatban Magyarországon, és amelynek van még szabad hasznosítási kapacitása, merthogy van a széleenergiának is.

Ezt pontosan egy kormánymegrendelésre készült tanulmány mutatta ki, még talán 2012-ben, amely azt mondta, hogy a jelenlegi kapacitásnak a jelenlegi hálózati feltételek mellett még mintegy 3-4-szerese lehetne beépíthető teljesítményként, anélkül, hogy a magyar villamosenergia-hálózat ennek a kárát látná, és anélkül, hogy ez ne volna kiszabályozható. És ennek ellenére 2010-ben, a második Fidesz-kormány hatalomra jutásakor mégis megállt az engedélyeztetések folyamata, és azóta sem történt szél-erőmű-beruházás.

Az államtitkár úr említette - ha jól emlékszem, ő volt vagy a fideszes vezérszónok -, hogy voltak olyan engedélyezett területek, ahol a beruházások később nem történtek meg. És abban egyetértünk, hogy szokás volt régebben területekre megszerezni az

engedélyt szél-erőmű-kapacitás létrehozására, ahol a beruházás valójában nem történt meg, csak egyfajta területfoglalás volt. Ez valóban nem egy hasznos dolog. És azt még talán támogatni is tudnám egyébként a javaslatban, ami azt mondja, hogy az engedély kézhezvételét követően egy éven belül meg kell valósítani a beruházást. Ne legyenek ilyen területfoglalások; aki valóban szél-erőműparkot akar létrehozni, az engedélyeztesse le a területet.

De semmiféle új engedély kiadása nem történt. És ha azt mondja az államtitkár úr, hogy nem éri meg szél-erőművet létesíteni Magyarországon, ezért nem valósultak meg már ezek a beruházások, arra én azt mondom, hogy akkor miért van szükség erre a törvényjavaslatra. Miért van szükség arra, hogy egyértelműen kormányzati hatáskörbe vonjuk, hogy ki az, aki a jövőben Magyarországon egyáltalán engedélyt kaphat széleenergia létesítésére, hogy mekkora kapacitásra írnak ki tendert szél-erőműparkok létesítésére? Ha a piac egyébként azt mondja, hogy nem éri meg Magyarországon ma szél-erőművet létrehozni, akkor ez az egész kérdés felesleges volna, és nem volna itt a parlament előtt. Én azt gondolom ezzel ellentétben, hogy igenis volna beruházói igény Magyarországon szél-erőműparkok létrehozására, és ennek volna tere is és volna lehetősége, a jelenlegi teljesítménynek, a jelenlegi kapacitásnak legalább a 4-5-szörösére.

És bizony a kiszabályozás kérdése nagyon fontos, és sokan példálóztak akár Hollandiával, Németországgal, Dániával. Természetesen nem lehet összehasonlítani egy tengerparton felállított szél-erőműparkot, ahol szinte állandó szélteljesítménnyel, -intenzitással lehet számolni - szinte állandó -, és ki lehet használni a lehető legnagyobb mértékben ezeket a berendezéseket. Természetes, hogy mi nem fogunk soha, mint mondjuk, Dánia, 100 százalékosan széleenergiával vagy megújuló energiával üzemelni. Az Északi-tengernél a hosszú tengerpartokra telepített szél-erőművek azért jóval más feltételek között működnek, mint mondjuk, Magyarországon akár a Kisalföldön üzemeltetett szél-erőműparkok. De továbbra is mondom, ez nem azt jelenti, hogy a kormánynak félnie kellene a széleenergiától.

Az egyik verzió ez volt, hogy azért történik a kormányzati hatáskörbe vonás, mert ezzel akarja biztosítani a kormány, hogy ne létesüljenek szél-erőműparkok a jövőben sem. És a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium is ezt erősítette meg, amikor azt mondta, hogy Magyarország energiastratégiáját további szél-erőművek létrehozása nélkül is biztosítva látja.

De egy másik verzió, és természetesen az ember fejében felmerül, mert a kisördög ott motoszkál, és ebben az országban élünk, és ennek a kormánynak a tevékenységét figyeljük hat éve, hogy vajon nem a kormányközeli beruházók és oligarchák tenderhez juttatása volna-e a cél. Ez már a másik véglet, én tudom, hiszen az egyik fele azt mondja, az egyik véleményünk az, hogy teljességgel meg akarja akadá-

lyozni a kormány, a másik pedig az, hogy esetleg a későbbiekben majd kormányközeli vállalkozóknak juttatni, amikor már meglesznek a feltételek, és valóban nagyobb gazdasági haszonnal lehet majd ezeket a szélkerekeket létrehozni.

Nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő. Mindenesetre most, jelen pillanatban azt látjuk, és már hat éve azt látjuk, hogy nem létesülnek új szélérőművi kapacitások, mint ahogy nem létesülnek például vízenergiával kapcsolatos kapacitások sem. Olyannyira nem, hogy még azokon a helyeken sem, mint a dunakiliti duzzasztó, ahol csupán a turbinákat kellene beépíteni hozzá, és máris villamosenergia-termelés történhetne, tehát semmiféle környezeti beavatkozással nem járna.

(12.00)

Tudomásom szerint az előző ciklusban Illés Zoltán államtitkár úr személyesen járt közben, hogy azt a már kiadott engedélyt visszavonják ezekre a turbinákra, tehát ilyen szinten ment szembe csak azért, mert vízenergiáról van szó, és azért, mert az ő filozófiája az volt, hogy ha van víz, akkor van víz, ha nincs víz, akkor nincs víz, és nem szabad duzzasztani, és nem szabad megújuló energiát termelni. Tudom, hogy Illés Zoltán távozásával némileg változott a kormány hozzáállása, és nagyon remélem, hogy legalább ezeken a helyeken, ahol tényleg nagyobb beruházás nélkül megtehető a villamos energia termelése, hozzá fog járulni a kormány, hogy ez meg is megtörténjen.

Nekünk a vízenergia-termelés kapcsán is ennél nagyobb szabású elképzeléseink vannak, ami sok vitát kiváltott már itt a parlamentben, és amelyek egyébként nem is új keletű tervek, hiszen már lassan egy évszázadosak, természetesen a kor követelményeihez és a környezeti igényekhez alkalmazkodóak. Ez is azt a problémát veti fel, hogy a megújulók irányába kell elmozdulnunk, és az ország energiafüggetlenségét kell növelni. Hiszen arról van szó, hogy jelen pillanatban nagyon nagy arányú és egyre nagyobb arányú az import, hiszen a gázos erőműveink, gázmotoros erőműveink nagy része az év nagy részében nem is üzemel. Hiába épültek ki ezek a kapacitások, nem üzemelnek, merthogy nem éri meg az üzemeltetőjének bekapcsolni azokat.

Valóban a piaci viszonyokat erősen torzítja az a támogatási mechanizmus, amit az Európai Unió a megújuló energiára kidolgozott, és ez elsősorban Németországnak hoz előnyöket, mivel ők gyártanak is és telepítenek is nagy számban szélenergiára alapozó berendezéseket. Ezt az árképzési mechanizmust felül lehetne vizsgálni. Én nem gondolom, hogy ennyire erősen torzítani kéne a villamosenergia-piacot egy ilyen erős támogatási mechanizmussal, és természetesen nem egyoldalúan a szélenergia irányába, viszont a megújuló energiának jelen pillanatban még igenis szüksége van támogatásra, és itt nem szabad

teljesen, tisztán piaci körülményeket hagyni, hiszen a környezet védelme, a klímaváltozás elleni harc is mind azt a célt szolgálja, hogy a megújuló energiaforrásokba inkább fektessünk, mint a hagyományos, akár fosszilis alapú, akár gázmotoros erőművekbe. A kettő természetesen egy szükséges szintig megfér egymás mellett, de a cél mégiscsak az, hogy az importfüggőségünket a lehető legnagyobb mértékben csökkentjük.

A másik kérdés, ami az energiaellátással és a megújuló energiákkal kapcsolatban is felmerül, a háztartási méretű kiserőművek kontra nagy energia-termelő rendszerek kérdése. Ha már ez a kérdés felmerül, akkor a Jobbik már inkább a háztartási méretű és szigetüzemű berendezések irányába mozdulna el hosszú távon. Természetesen ez egy hosszú távú stratégia, mert ehhez az egész hazai villamosenergia-rendszert kellene átalakítani, okoshálózatokat kialakítani, és alkalmazkodni ahhoz, hogy nem négy-öt nagy villamosenergia-termelő erőművünk van, hanem egyre többen háztartási szinten saját maguk termelik meg a szükséges villamosenergia-mennyiséget, akár háztartási méretű szélkerekek, napelemek, napkollektorok, földhő és az összes többi - természetesen a biomasszát is ideértve - figyelembevételével.

Komplett cégek élnek meg abból - egyébként magyar cégek is -, hogy Nyugat-Európában kisebb települések számára biomassza-erőműveket építenek, ami egy-egy település villamosenergia- és hőellátását oldja meg úgy, hogy elsősorban a településen mezőgazdasági tevékenységből keletkező mezőgazdasági hulladékokra alapozzák a tüzelést. Ez a biomasszának egy jó hasznosítási válfaja. Az a kevésbé jó, ami Magyarországon az utóbbi években elterjedt, hogy vágásérett erdőket darálnak le és tüzelnek el biomassza megújuló energia címszóval. Ez irányba elindult egy változás, egy folyamat, de én azt gondolom, hogy ha Magyarországon megújuló energiáról beszélünk, túlnyomórészt még mindig azt kell azalatt érteni, hogy erdőket tüzelünk el átalakított, régi, szenes erőművekben, amiknek sem a határfoka nem túl jó, sem igazán megújulónak nem lehet nevezni azokat. Tehát a biomassza teszi ki ma a megújuló energia nagy részét, és ez nem feltétlenül dicsekedésre méltó. Az államtitkár úr is említette, hogy körülbelül talán 2 százalék a teljes villamosenergia-termelésben a szélenergia aránya. Ezt azért még lehetne jócskán növelni.

Összefoglalásképpen még egy-két percben azt el tudom mondani, hogy a Jobbik Magyarországiért Mozgalom támogatja a megújuló energiák valamenyi válfaját, támogatjuk a szélenergia-kapacitások létesítését is, és mi magunk kormányra kerülve lehetővé tennénk szélérőművek létesítését és ilyen tenderek újbóli kiírását a villamosenergia-hálózat teherviselő képességének függvényében, hosszabb távon pedig azt fejlesztve lehetne egyre inkább növelni az arányt. S természetesen, ahogy az okoshálózatok, a megújuló energiát termelő berendezések hatékony-

sága változik és javul, úgy lehetne egyre inkább növelni a részarányt, nem ész nélkül, és nem azonnal mindent, hanem a fokozatosság elvét figyelembe véve. De itt lesz egy elég erőteljes kapacitásigény.

A következő években, egy-két évtizedben nagyon sok régi alaperőmű fog kiesni a rendszerből, és több ezer megawatt villamosenergiatermelő-kapacitásra lesz szükségünk. Ezért is fölösleges azt a harcot folytatni, hogy atomerőmű kontra megújulók, hogy az egyik kiszorítja a másikat a rendszerből, mert még a kettő együtt is kevés, még amellet is további termelőkapacitásokra volna szükség ahhoz, hogy el tudjuk látni Magyarországot villamos energiával, és ahhoz, hogy ne legyen közel 50 százalékos az importarány bizonyos időszakokban, ami egyébként, megjegyzem, hogy lengyel és ukrán szenes erőművekben megtermelt áramból származik, valamint atomerőművekben megtermelt áramból. Tehát ha környezetvédelmi szempontból, klímavédelmi szempontból gondolkodunk, akkor semmiképpen nem számít optimális megoldásnak.

Még sok mindent el lehetne mondani a szélenergiával kapcsolatban, mert problémát okoz az európai energiahálózatban a német, nagy mennyiségben termelt szélenergia, az annak a problémája, illetve azért állhat elő, mert a németek nem építették ki megfelelően az észak-déli villamosenergiahálózatukat, ezért ez a hurokáramlás nevű probléma lép fel, Lengyelországon és Csehországon keresztül történik ez meg, oda terhelik be ezt a nagy mennyiségű villamos energiát. De ez nem a megújulók problémája, ez inkább szintén egy hálózati probléma, hogy nem alkalmazkodott még a hálózat a meglévő megújulóenergia-intenzitáshoz, -mennyiséghez. Ez a következő évtizedek problémája, és ebbe igenis fejlesztési, kutatási pénzeket kellene beleölni, hogy hogyan lehet minél hatékonyabban egyrészt betárolni, másrészt kiszabályozni a megújulókból származó energiamennyiséget.

A későbbiekben majd a vitában még a további érveimet elmondom. Egyelőre ennyit szerettem volna. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Hosszú leszek, és sokat fogok beszélni, mert jól érzem magam, mert ez a vita tipikusan megmutatja nekem, hogy miért nem szavazok a Fideszre, miért nem szavazok az MSZP-re, és miért nem szavazok a Jobbikra, és ez a megnyugtató érzés, hogy mégiscsak jó helyen ülök itt a patkóban, alapvetően stabilitást ad felszólalásomhoz.

Azt kell mondjam, hogy ez az egész előterjesztés meg a felvezető és a kormánypárti bemutatás, csak úgy, mint a kormánypárti vezérszónok felszólalása

két történetet juttat eszembe, amit többször fel fogok emlegetni. Az egyiket mindenki ismeri, ez a következő. Megy az autópályán az ember. Bemondja a rádió, hogy egy őrült szembemegy a forgalommal. Majd kérdezi: Egy? Hát mind! Ez az a momentum, ami az egyik analógiában rendszeresen vissza fog térni.

A másik pedig egy itteni parlamenti történet. Frakcióvezetőm, Schiffer András egyszer egy szónoklatban a tudásalapú társadalomról beszélt, és arról, hogy miért lenne szükség arra, hogy a humán kapacitásokat fejlesszük. Majd Orbán Viktor miniszterelnök úr ezt az egészet elintézte annyival, hogy ő, az LMP azt akarja, hogy fehérköpenyes, szemüveges emberek legyenek az országban, és senki ne dolgozzon, mert ennyit értett meg abból, hogy mi a tudásalapú társadalom. Ez azért volt fontos, mert amikor a vezérszónokunk, László Tamás úr elkezdte a vezérszónoklatát, és annak a szemléletét felfűzte az atomenergiára és a lehetőségekre, akkor eszembe jutott, hogy aki a hetvenes években végzett az Ybl Főiskolán, vajon nyomon követte-e az elmúlt 40 év eseményeit, hogy milyen pluszlehetőségek vannak, és hogy vajon volt-e arra bármilyen törekvése, hogy figyelemmel kísérje, hogy a saját szakterületén milyen változások vannak.

S akkor máris rátérek arra, hogy koncepcionálisan, szemléletileg miért elfogadhatatlan ez az irány, és hogy most miért vagyok abban a helyzetben, hogy ellenzéki képviselőtársaimtól - akikkel akarva-akaratlanul sokszor keveredünk egy platformra - könnyen el tudok határolódn.

(12.10)

Józsa István képviselőtársamnak az első megjegyzése - és emlékszem most már rá, 2010-ben ez hozzájárult ahhoz, hogy ne szavazzak az MSZP-re -, ez pont a védett területekkel való kapcsolat meg az ezzel kapcsolatos megítélés volt. Ugye, azt tetszett volt mondani, hogy a világörökségi területeken azt megérti, hogy lehet, de túl soknak tartja ezeket a védett területeket. Magyarország területének összességében 10 százaléka országos védett terület, amire a jogszabály hivatkozik. Csak azért, hogy világos legyen, hogy mit tilt ki a jogszabály: kitiltja a budai várnegyedet, hogy ne lehessen oda szélkereket építeni, kitiltja az Andrássy utat, hogy ne lehessen oda, a hollókői ófalut kitiltja, kitiltja a Pannonhalmi Bencés Főapátságot, a pécsi ókeresztény sírkamrákat és a tokaji borvidéket. Ezenkívül kettő van, ahol releváns lehet, de ott azért nem releváns, mert az országos védett terület, a Fertő tó és a Hortobágy. Az összes többinél gyakorlatilag olyan nonszensz tiltást csinál, ahol nem igazán hiszem, hogy érdemben felmerülne, de én örülök, hogy benne van.

A védett területeknek is örülök, viszont, ha már ennél a témánál vagyok, akkor Józsa képviselőtársamnak rögtön, mielőtt a kormány szétszedésével próbálkoznék, hadd reagáljak arra, hogy nemzetközi

jogban ez a szabályozás - nemzetközi konferenciákon hátha találkozunk ilyenekkel - hogy történik. Először is, amikor meghatározzuk azt, hogy védett terület és világörökségi helyszín, akkor az a minimum, hogy annak a környezetét meghatározom egy kilométerben, öt kilométerben, ahol ennek a képét befolyásolja. De hozom a nemzetközi jogot, hogy mit mond általában - összeszedték-e ezeket? -: országos ökológiai hálózat ezerméteres körzete; országos tájvédelmi terület; megyei tájvédelmi terület; érzékeny természeti terület; Natura 2000-es területek; bioszférezervátumok; kiemelkedő a Ramsari vizes élőhelyek, amelyeknek egy része nem országos védett, ezért fontos, ellenben nagyon nagy madárvonulási produktummal rendelkeznek, tehát ezért érdekes; erdőterületek; természetes vízfolyások; tavak; lakóépületek; üzemek, tanyák, tehát konkrétan a lakókörnyezetnek hány száz méteres körzetében; közúthálózatnak, sok helyen 250 méter, van, ahol egy kilométer fölött, ahol nem lehet; vasúthálózatnak ugyanezzel a távval; villamosvezeték-hálózatnak; szénhidrogén-vezető-hálózatnak és repülőtereknek, van, ahol 10 kilométeres szabályozás van. Ez az a lista, amit a nemzetközi tapasztalatok alapján bele szoktak tenni az ilyen szabályozásba, meghatározott keretekkel, hogy mit célszerű kihagyni.

Azért érdekes ez a lista, mert ez az egész, hogyha mindent beleveszünk - és adja egyszer az Úristen, hogy elfogadjon a kormánypárt egy módosító indítványt, amit benyújtok, mondjuk, ez ügyben -, ez kizárja az országnak nagyjából 22 százalékát a létesítendő területekből.

Ugyanakkor az a térinformatikai modellezés, amit térképészek és a témával foglalkozó kutatóműhelyek elkészítettek, azok jelen pillanatban az országnak több mint 90 százalékát zárják ki a potenciálisan, racionálisan szóba jöhető szél-erőmű-telepítés alól. Több mint 90 százalékát! De mondom az érdekességet: ugyanez a kutatás azt is mondja, hogy az ország területének mindössze 7 százalékán 50-60 ezer megawatt lenne megtermelhető csak szél-erőművekből. Ez a tény. Tehát minden további nélkül jó szívvel támogathatják a módosító indítványt, amikor ezt benyújtom, mert még mindig megvan a kapacitás.

Tökéletesen igaza van államtitkár úrnak, a potenciális kapacitás azt jelenti, hogy mennyit lehet maximum, és ennek kb. egyharmada vagy még egy-negyede az, amit reálisan ki lehet nyerni, de ez azt jelenti, hogy ha 20 ezer megawatt-ról beszélünk mint potenciálisan szóba jöhető teljesítményről, még akkor is a sokszorosát, tízszeresét lehetne, mondjuk, a Paksi Atomerőműnek megtermelni ilyen megoldásokkal. És akkor nyilvánvalóan ez ügyben arra kérem az MSZP-t, és miután nemcsak energetikusa, hanem környezetpolitikusa is van az MSZP-nek, hogy majd győzzék meg a környezetpolitikuskat a szakterülettel foglalkozó szakembert, hogy bizony, ezek a kitételek ahhoz, hogy további határozott elvárások legyenek, praktikusak.

És akkor mondom, hogy miért nem szavazok a Jobbikra. És ezt Kepli képviselőtársammal szívesen tenném négy szemközt, de csak a jegyzőkönyv kedvéért: tehát aki azt mondja, hogy nem elvakult, de lehet atomenergiát, ez maga az elvakultság. Tehát aki támogatja az atomenergiát, az nem támogathatja a megújuló energiaforrást, aminek nagyon egyszerű okai vannak, és tudom, hogy Kepli képviselőtársammal ezzel nagyjából tisztában van: teljesen más az energiaellátó rendszere, nem lehet kiépíteni párhuzamosan a kettőt, nem lehet energiátárolásban és energiaellátásban, vezetékhálózatban párhuzamosan kiépíteni két rendszert, az ország vagy erre megy, vagy arra megy.

Nem lehet ezermilliárdokat ráfordítani energia-hálózati rendszerekre párhuzamosan úgy, hogy mind a kettőt kiépítsük - ez az egyik. A vízi erőművekre már nem is szívesen reagálok, mert tényleg engem is felbőszít, mint ahogy felbőszítene Illés Zoltánt, tehát nonszensz, mert olyan kicsi hatékonysággal, olyan kicsi kapacitással lehet a befektetéshez képest energiát termelni, olyan áron, hogy közben tönkreteszi a tájat, a mezőgazdaság vízellátási rendszerét, tönkreteszi a folyóknak a teljes ökológiai hálózati rendszerét, hogy ezt az áldozatot nem lehet meghozni. Így aztán maradok annál, hogy csak azokkal a mondatokkal foglalkozom, amivel egyetértünk, mégpedig azzal, hogy a megújuló energiaforrásokban van komoly potenciál.

Rá is térek erre a jogszabályjavaslatra. Először, amikor megnéztem, mondom, ez semmi más, ez megint a trafiktörvény! Itt azt csinálják, hogy leszabályozzák a kereteket - a világon ilyen nincsen, hogy két miniszter kelljen egy szélkerékhez, tehát alapvetően helyi hatóságok szokták engedélyezni, hogy legyen vagy ne legyen; pályázati úton lehessen hozzájutni... - itt újraosztják a piacot, ez semmi másról nem szól. Ez volt az első benyomás. Utána igyekeztünk ezt szakmailag megnézni, és ezért veszem a fáradságot, hogy ezen túllépjek, hogy mit jelenthet ez, mert nagyon-nagyon sok olyan dolog van, amiről azt gondolom, hogy a Miniszterelnökséget, államtitkár urat egyszerűen nem jól készítik fel, vagy nem jó szakembereknek adnak ki feladatot arra, hogy Magyarország energetikai jövőképében realitások között vizsgálják meg a szélenergia lehetőségét.

És akkor mondom a tényeket. Ugye, említette államtitkár úr, hogy fogunk jönni nemzetközi példákkal, akkor el is kezdem ezeket, hogyha megengedi. A kormányzati előterjesztésben, tehát ezzel a T/11901. számú előterjesztésben a szél-erőművek térnyerését teljes mértékben összekapcsolják - és ezt megtette a vezérszónokunk is - az ellátásbiztonság romlásával, pedig a valóságban a rendszerben való gondolkodás és a multidiszciplináris megközelítés lenne az, ami lehetőséget teremtene. Ugye, erre nemzetközi példák: sokat szokták emlegetni Dániát, amelynek a földrajzi adottságai mások, de ott a szél-erőművek által megtermelt áram részaránya a teljes termelésből folyamatosan növekszik, 2000-ben

12 százalék volt, 2015-ben már elérte a 42 százalékot. Ez azért érdekes, mert rögtön jönnek a tengerparttal meg a földrajzi viszonyokkal, ami azért érdekes, mert Németországról a felvezetésben átlagolt arányokat hallottunk, pedig ez úgy működik, hogy a tengerparti övezeteiben 87 százalék a szél erőművek adta arány, és a tengertől távolabb eső nagyalföldi részeken is elérheti a 62-64 százalékot, ami ezen rendszerek kiépítésének a racionalitását jelenti. Tehát Magyarországon - államtitkár úr jól mondta - 1-2 százalék, 2006 óta nincs benne előrelépés. Ez az elmúlt kormányoknak - teljesen mindegy, hogy Gyurcsány Ferencnek, Bajnainak, Orbán Viktornak hívták a miniszterelnököt - egy olyan felróható bűne, amit hosszú távon fog az ország megsínyleni, hogy nem kezdtünk el időben abba az irányba menni, mint amerre egyébként egész Európa tartott, és egész Európának a civilizált része meg, aki gondolkozni tudott, az megtette ezt.

A szélenergetika helyzete a világon és az EU-ban. Ez azért fontos, mert a szélerő a vezető, a leggyorsabb növekedést mutatja mindenütt, mind technológiailag, mind a kinyerhető energia vonatkozásában. Ez azért fontos - bocsássanak meg, nem emlékszem, melyikőjük mondta -, mert szélkerekenként nagyjából a 2 megawattos kinyerhető energiát szokták emlegetni, amennyire lehet ezt látni, a világon már egyre jobban elterjedtek azok, amelyek 60-70 méteresre tudják a szél kinetikus energiáját hasznosítani, és akár a 6-7 megawattot is elérik potenciálisan. Ebben ugye, nincs benne az, hogy milyen tájolóssal és milyen helyszínen van. Tehát nyilvánvalóan az egyik legnagyobb kapacitásbővítő technológia a világban, és ez nem véletlen. 2015-ben - minden más megoldást megelőzve, tehát elsőként - 63 ezer megawattnyi új szélturbina-kapacitást helyeztek üzembe a világban, az összesített kapacitás 17 százalékos növekedését felmutatva. Ezt csak azért mondom, mert mikor jön az a sofőr, aki egymaga megy szembe a forgalommal... - tehát az atomenergiában a 2015. évi növekedés 3,3 százalékos volt, a világon ennyien gondolták azt, hogy ebbe kell fektetni az energia-jövőképet. Napenergiában 33 százalékos volt, amivel a kapacitások növekedtek. Még egyszer elmondom, a szélerőben az egyedüli, ahol ezt a magas számot elérték. És mindez szintén nem véletlen.

És nyilvánvalóan ez a „mindenki szembejön” effektus mindig visszajön. Mondom azt, hogy hol növekedtek legjobban: Kínában, az Egyesült Államokban, Németországban, Indiában, Spanyolországban, az Egyesült Királyságban, Kanadában és Franciaországban, Olaszországban és Brazíliában. Ezek az országok azok, amelyek az önök véleménye szerint mind rossz irányba mennek, pedig mehetnének az atomenergia irányába is, ezek, amelyek buták és energetikai jövőképben a szélerőre helyezték a legnagyobb hangsúlyt. Az elmúlt években a legnagyobb szél erőmű-kapacitást Kína telepítette, 2014-ben már átlépte a 100 ezer megawattos bővös határt,

csak a tavalyi, 2015-ös esztendőben 30 800 megawattal gyarapította a rendelkezésre álló teljesítményét, és ez a világon átadott kapacitás 48 százalékát hoztátette az energia termeléséhez.

(12.20)

2020-ra az előterjesztések szerint a szél erőművi kapacitás meghaladja majd a 250 ezer megawattot.

Hogy ezek az állítások ne csak pusztába kiáltott szóként hangozzanak el, talán nem haragszik meg államtitkár úr, ha elárulom, hogy a saját felkészítő anyagomat átadtam, hogy mindegyiknek meglegyen az a nemzetközi publikációs háttere, hogy honnan, milyen statisztikákból vesszük az adatokat, és hogy nem az ujjunkból nyertük ki ezeket, hanem gyakorlatilag a világ tudományos életének a publikációs hátterét használtuk fel a véleményünk megalapozásához.

A nettó áramtermelési kapacitás változása technológiánként: csak az EU-ban 1995 és 2015 között is a szél hozta a legnagyobb fejleményt, 137 ezer megawattal bővült ebben a húsz évben a kapacitás. Csupán a harmadik helyen van a nap, az atomenergia pedig visszafelé fejlődött, ugyanis 11 ezer megawattal csökkent az Európai Unió atomenergia-termelése. Ez az, amit vissza kell építeni. Ez az, amit egy normálisan gondolkodó állam, amelynek van valamilyen energetikai jövőképe, abba az irányba megy el, hogy ezt hogyan tudja megszüntetni és eltüntetni. Ez az, amit kérek a Jobbik Magyarországtól is, hogy az energetikai jövőképét újragondolva ezt az atomenergiás irányt teljes mértékben kigyomlálva tegye meg, mert egyértelműen látható, hogy nemcsak a világ, hanem az Európai Unió nálunk bölcsőbb államai is ebbe az irányba mennek.

A legtöbb kormányzat már célként tűzte ki a százszázalékosan megújuló részarány elérését. Skócia az áramtermelésében már 2020-ig bevállalta ezt, Costa Rica 2021-re vállalta a száz százalékot, Dánia 2025-re, Norvégia 2030-ra, Svédország pedig 2045-re vállalta azt, hogy száz százalékban megújuló energiaforrásokra tér át. Ez a jogszabály ezt gátolja. Ez a jogszabály ennek a térnyerését akadályozza meg. Ez a jogszabály-módosítás, ami most bejött, azt teremti meg, hogy a továbbiakban se lehessen szélerővel kapcsolatos fejlesztéseket tenni Magyarországon.

Miután az időm fogytán van a vezérszónokiban, a társadalmi hatásokról majd később szeretnék beszélni. De egy nagyon fontos kérdésre hadd reagáljak, amit államtitkár úr elsőként is felvetett, hogy majd a kiépítési kapacitások forrásai miként alakulnak ki. A társadalmi vonatkozásokban fogok erről részletesen beszélni, de egyvalamit tudnia kell, azt, hogy ez az energifajta, ahol sorban állnak a befektetők, akik megtennék, hogy Magyarországon energiatermelési befektetéseket csináljanak. Nem közpénzből, nem orosz hitelből, nem az adófizetők háttéréből, hanem olyan helyi közösségek bevonásával, ahol meg lenne a

lehetősége annak, hogy teljesen független, áramellátási rendszerektől független, külföldtől független kisellátó rendszerek jöjjenek létre. Ez az egy, amiben érdemi potenciál van, és ez az egy, ami érdemben hozzájárulhat Magyarország energetikai jövőképek pozitív alakulásához.

Ha megengedik, innen folytatom a társadalmi hatásokkal, hogyha szót fogok kapni. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kettőperces hozzászólás következik, mivel független képviselő hozzászólásra nem jelentkezett.

Elsőnek megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagyon örülök, hogy Sallai R. Benedek képviselő úr ilyen szép tagolásban kifejtette a megújulóenergia-termelés kibontakoztatásának a lehetőségeit, és ezzel csatlakozott az általam elmondottakhoz. Szeretném pontosítani, amit ön ezek szerint félreértett. A védett terület az védett terület. Én amellel érveltem, hogy ezen túlmenően a szélkerekes terület nem tájidegen, az inkább azt fejezi ki a szemlélő számára, hogy itt környezettudatos emberek élnek. S amellel is érveltem, hogy Magyarország természeti adottságai további szélenergia-termelésre tesznek lehetőséget. Tehát véletlenül se akarja úgy értelmezni, hogy én a védett területekre történő szélenergia-beépítés mellett érvelek. Pont fordítva: ami védett, az védett. Én amellel érvelek, hogy ezen túlmenően a tájba való illeszkedés szubjektív megítélése alapján ne tiltsanak le további, egyébként a széljárás szerint alkalmas területeket Magyarországon.

Valamint azt is hangsúlyoztam, hogy valóban, az engedélyeztetés területén határozott lépéseket kellene tennie a kormánynak, hogy bővüljenek a megújuló energiaforrások. Ebben lehet számítani a magánbefektetőkre, lehet számítani a környezet iránt elkötelezett felhasználókra. Az állam feladata a szabályozók hozzáalakítása, illetve a villamosenergia-rendszer, a szabályozási rendszer korszerűsítése. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces hozzászólásra Kepli Lajos képviselő úr következik, a Jobbik-képviselőcsoportból.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Engem is Sallai Benedek képviselőtársam ihletett reagálásra, aki azt mondta, nagyon megnyugodott abban, hogy jó helyen ül. Nem tudom, hogy ezt 2018 után is így fogja-e gondolni, de teljesen nyilvánvaló, hogy már-már egyfajta vallási fanatizmussal felérő módon próbál a szélenergia mellett érvelni. Holott én sem beszéltem a szélenergia ellen,

csak azt vettem fel, hogy vannak más energiaforrások is, amik szóba jöhetnek. Szerinte az már önmagában egy szélsőséges, hogy én egyáltalán szóba merem hozni, hogy az atomenergia is mint alternatíva alaperőműként felmerül.

A másik pedig a vízenergiával kapcsolatos kérdés. Már évek óta próbáljuk elmagyarázni képviselőtársamnak a parlamentben, kevés sikerrel - de nemcsak neki, hanem LMP-s képviselőtársainak is -, hogy ha 90 százalékban megtörtént egy folyó belépése és ott vízenergia-termelés zajlik, akkor bizony az az ország a vesztese ennek a folyamatnak, amelyik ezt nem fejezi be. Ezt láthatjuk a Duna-Tisza közén a homokhátság kiszáradásán, láthatjuk a Duna medrének folyamatos mélyülését és még egy sor problémán.

A Duna hajózhatósága például nem azt támasztja alá, amit képviselőtársam elmondott, hanem pontosan azt, hogy foglalkoznunk kell, s nem is elsősorban energiatermelési okokból, hanem vízgazdálkodási okokból ezzel a kérdéssel. Ausztriában vagy Németországban sem azt látjuk, hogy ha végigmegyünk a Duna mentén, hogy ezek az erőművek tönkretették volna a tájat, és nagy ökológiai katasztrófát okoztak volna. Azt gondolom, az osztrákok különösen érzékenyek ezekre a kérdésekre. S ne csak akkor példálózunk Ausztriával, Németországgal, Hollandiával vagy Dániával, hogyha szélenergiáról van szó, hanem ha már Hollandiáról van szó, akkor azt is nézzük meg, hogy micsoda tükölyre fejlesztették a vízgazdálkodási rendszerüket, milyen magas szinten használják azt akár mezőgazdasági öntözésre, akár energiatermelésre. Nézzük azt, hogy Magyarországnak mi szolgálna leginkább a hasznára! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Akkor ahogy Sallai R. Benedek képviselő úr kérte, ismételt felszólalásra ő kap lehetőséget. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak azért, hogy ne tűnjön úgy, hogy elhomokozunk itt az ellenzékben, egy-egy mondattal reagálnék. Elnézést kérek Józsa képviselőtársamtól, ha félreértettem. Kepli képviselőtársamat pedig megnyugtatom, hogy sok más tekintetben is tekintünk ezekre az országokra, többek között a Rajnán a vízierőművek lebontásának a folyamata már megkezdődött, s erre Olaszországban is több példa van. Valószínűleg nem véletlen az, hogy ezek tűnnek elfelel és teret engednek.

Nagyon fontos a beszélgetésnek az a része, ami a társadalmi-gazdasági hatásokról szól. Államtitkár úr konkrétan mondta azt, hogy az ellenzék vesszőparipája a munkahelyteremtés, és hogy nincs ebben érdemi potenciál. Teljes mértékben cáfolható ez. Hát persze, hogy nincs benne, amikor 1-2 százalékos részesedése van az energiának. Ha nem ennyi lenne, hanem 50 százalékos, akkor lenne. Ha visszafeljesztenénk Paksot, akkor nem egy helyen centralizáltan

jönne létre munkahely, hanem szerte az országban. A centralizált munkahelyteremtés, amit mondjuk, egy Audi vagy bármilyen más kiemelt kormányzati beruházás teremt, mindig elviszi az erőforrásokat attól, hogy diverz munkahelyszerkezetben megerősítsük a vidéket, valamint a kis- és közepes vállalkozásokat. A diverz energiaellátó rendszer, amit az LMP kínálna Magyarországnak, azt, hogy a táji adottságokhoz leginkább alkalmazkodó megújuló energiaforrásokkal rendelkezünk, a mostani összes információk szerint a legmagasabb foglalkoztatási potenciált tudná teremteni, pont az ellátórendszer sajátosságaiból adódóan.

Amennyire tudjuk, s ezt szintén nemzetközi kutatások támasztják alá, az olcsó energiatermelési technológiák között az élen van a szélenergia. Ennek nagyon egyszerű az oka. Államtitkár úr is említette az életciklus-analízist és az ezzel kapcsolatos aggályokat, azt, hogy nemcsak a környezetterhelést, hanem a bekerülési költségeket is így kell vizsgálnunk. Valóban úgy van, hogy mindezeknek a technológiája jelen pillanatban az élettartama miatt az egyik legkedvezőbb megoldás.

Stratégiai cél az energiafüggetlenség javítása Magyarországon, ezt még Orbán Viktor miniszterelnök úr is elmondta - habár onnantól kezdve nem sok mindenben ültünk egy csónakban vele -, de abban egyetértünk, hogy az energiafüggetlenség megteremtése alapvető cél. Hazánkban az energiakiszolgáltatottság mértéke még mindig 80-85 százalék, de a statisztikák szerint 60-65 százalék értéket hazudnak, ugyanis az atomenergiát saját hazai energiának tekintik, miközben sem a fűtőelemek, sem a technológia nem magyar.

(12.30)

Tehát mindaddig, amíg nincs olyan bányászattunk, ami megtermelné az ezzel kapcsolatos anyagokat, és mindaddig, amíg nincs tartós megoldás a hulladékuk kezelésének, lehet azt mondani, hogy hazai energia, de ez nem hazai. Ez ugyanígy függ a külföldi erőforrásoktól, mint minden más behozott energia. Többek között ezért rossz az irány.

A szélerőművekkel járó decentralizálás előnye a biztonságosabb ellátás a kisebb szállítási veszteség miatt. Tehát Pakshoz képest, ahol központosított, centralizált rendszer van, a szélenergia megteremténé a lehetőségét annak, hogy decentralizáltan foglalkozunk ezzel. A megújulószektor fejlesztésével járó technológiai innováció és kutatás komoly exportbevételeket jelenthet, ami gazdaságilag teremthet pluszlehetőségeket az országnak. A több helyen, több helyszínen rendelkezésre álló munkaerő sokkal több társadalmi pozitívumot hoz, mint ha mindez centralizáltan valósul meg.

A regionális szintű energetikai autonómia és a helyi gazdaság erősödéséhez hozzájárulnak a világon mindenütt ezek a szélerőművek, pont a német pél-

dák mutatják azt, hogy ez milyen szinten megosztottan teremthet magasabban kvalifikált munkahelyeket, és ez alapvetően pozitív hatással van a munkaerőpiacra is. A megújulók használatával, általában is igaz, a szélre is igaz, de nagyjából egyenletes elosztásban, drasztikusan csökkenthető az erőforrásokhoz való hozzáférésre visszavezethető konfliktushelyzet az amúgy várhatóan fokozódó ellentétekkel terhes világban. Ugye, nem kell ezt mindig elmondani, de a nemzetközi politikai helyzet viszonylag forró, legnagyobb szomszédunk jelen pillanatban effektív háborúban áll. Tehát az energiafüggetlenségre való törekvést csak olyan erőforrásokkal lehet megteremteni, ami a Kárpát-medencében rendelkezésre áll.

Az atomerőműhöz nem áll minden rendelkezésre, a szélenergia megtermeléséhez minden rendelkezésre áll. Ugye, lényegesen kisebb a környezeti terhelése, mint bármi más hasonló energiaellátási rendszernek. A szén-dioxid-kibocsátással kapcsolatos természetrombolás a teljes életciklusra vetítve is a legjobb. Ezt azért veszem a magam részéről pozitívnak, és értékelem államtitkár úr azon megjegyzéseit, amelyekben konkrétan szóba hozta azt, hogy természetvédelmi, tájképi aggályokkal is járhat, mert értékelem, hogy ezt figyelembe veszi a véleményében, viszont sajnos nem megalapozott a véleménye.

Jelen pillanatban, elmondtam az előbb, számos okból én jogszabályilag kizárnék vagy 20-25 százalékot, hogy ne lehessen odatelepíteni, de effektíve, a racionalitás szempontjából akár 90 százalék fölött az ország területét ki lehetne zárni ebből. Ennek ellenére a maradék területen minden további nélkül a tájba beilleszkedő rendszerekben tudna létrejönni ilyen ellátási rendszer.

Hadd említsem meg, ezt szokták nekem mondani kollégáim, a természetben a madárfaunára gyakorolt hatást. A királyi madárvédő egyesület gyakorlatilag David Attenborough arcával végzett egy konkrét kutatást erre vonatkozóan, hogy tízezer madárra levetítve, ami urbanizációs ártalmaktól pusztul el, milyen számok jelentek meg. Az épületek, üvegek, üvegfelületek 5820-as számmal vezették az arányt. Ezután jött a magas távvezetékek pusztító hatása 1300-zal, 1060-nal a macskák jelentek meg, ezt követően a mezőgazdasági eszközöknél volt 850, 710 a peszticidek, növényvédő szerek jelenléte, a kommunikációs tornyoknál volt 50 és átlagban tízezer madárból egyet a szélkerekek vetettek le négyzetkilométeres bontásban, országos átlagban. Tehát az ilyen jellegű vonatkozás, ha bölcsen van telepítve, kellő körültekintéssel, elhanyagolható, nem jelenthet semmiképpen kockázatot.

És ha már környezetvédelemről beszélünk, akkor azt is érdemes megemlíteni, hogy jelen tudásunk szerint, és ezt megint négyféle publikáció támasztja alá, az összes áramtermelő technológia közül a szárazföldi szélerőművek karbonkibocsátása a legalacsonyabb. A legújabb európai tudományos elemzések szerint is a teljes életciklusra vetítve 7 gramm szén-dioxid-egyenérték/kilowattórában van megha-

tározva a kibocsátás. Az összehasonlító elemzés alapján az atomerőműveknél, amit itt rendszeresen kormánypárti képviselőtársaim környezetbarátnak mondanak, 98-144 gramm szén-dioxid-egyenérték/kilowattórában van meghatározva. Ez nagyjából azt jelenti, hogy a környezeti ártalmi a klíma-egyezményre, a globális felmelegedésre és minden ezzel kapcsolatosra egytized arányban jelent lehetőséget, tehát egytized arányban szennyez.

Igazából, ha azt nézzük, hogy milyen lehetőségek vannak technológiailag, milyen lehetőségek vannak a finanszírozás szempontjából, milyen lehetőség a legjobb a környezetnek, milyen a legjobb a társadalomnak, akkor egyértelműen a megújuló energiaforrások kizárólagos irányába kell elmozdulnia az országnak, ha egy kicsi bölcsességet mutat energetikai jövőképből. Így tudja megteremteni a valódi függetlenséget, és az igazat megvallva, mindebben nyilvánvalóan a szélenergiának és a napenergiának kell legyen a legnagyobb szerepe, hiszen ez a két terület az, ahol a legnagyobb technológiai fejlődést érte el a világ az elmúlt időszakban.

Hadd mondjak még egy dolgot, ez is a közelmúlt eseménye. A pályázati rendszerekből államtitkár úr tisztában van a szociális szövetkezetek támogatási rendszereinek pályázati lehetőségeivel. Talán tudja államtitkár úr, de ha nem, akkor örömmel mondom, hogy Dániában, Németországban pont az energiaközösségi rendszerek nagyon jól kiépültek. Rengeteg jött össze. Vannak olyan tömbházak, nemcsak vidéki térségben egy-egy kistelepülést tudtak ellátni, hanem tömbházak tettek össze közösen pénzt, részben napenergiára, vidéki térségekben szélenergiára. Olyan közösségi energiaprojektek jönnek létre, ahol magánbefektetéssel lehet ellátni egy-egy térségnek energiafüggetlenül a hosszú távú lehetőségeit. Erre minden ösztönző, tehát a jogszabályi környezet, az adópolitika, a támogatáspolitikát ott van a kormány kezében, hogy ebben lépéseket tegyen.

Mindezt hogy miért teszik? Mert ez az egyik legolcsóbb energia. Ezt megint nem én találok ki, hanem részben amerikai, részben angol, részben holland és részben magyar, a Corvinus Egyetemen végzett kutatások támasztják alá. Utóbbi említtem, a Corvinus Egyetem Gazdaságtudományi Karán végzett kutatást: amennyiben teljes élettartamban hasznosítjuk az egyes technológiák költségeit, azt látjuk, hogy a jelenlegi európai feltételek mellett, a földrajzi adottságok figyelembevételével a gáz- és szénbázisú erőművek, valamint a szárazföldi szélenergia a két legkedvezőbb, teljes élettartamra vonatkoztatva.

Gyakorlatilag mindezek a tények, amelyeket itt felsorakoztatok, és amelyeket ezer örömmel osztok meg kormánypárti képviselőtársaimmal és a kormány képviselőivel, egyértelműen azt az irányt mutatják, hogy bizony ez a jogszabályi szabályozás nem helyes. Nem helyes, mert további korlátokat teremt, további szabályozási feltételeket csökkent, és amiben éppen szabályozni kellene, ott meglehetősen felszínes. Nem is világos, ez ügyben akár a segítséget is

szívesen veszem, a 7/B. § (1) bekezdésében így kezdődik a mondat, hogy „A kormány villamosenergia-rendszer ... várható teljesítményének egyensúlyára figyelemmel”. Nagyon kíváncsi lennék, hogy mi az a jogi absztrakt, ami a várható teljesítmény-egyensúlyt definiálja, hogy mit jelent konkrétan.

Alapvetően nálunk nagyságrendileg 1-2 százalék jelenleg a szélerőművek áramtermelésben betöltött szerepe. Elmondtam azt, hogy Dániában, Németországban hogyan alakul. Ebből adódóan nyilvánvalóan ennek a pontosítása, hogy mi a 2015-ben, 2020-ban elért cél, nagyon-nagyon nem fejt ki ez a fogalom. A centralizált tárolás vonatkozásában rossz kihasználtságú technológiák problémákkal küzdő gáztározóinak esetében kutatási projekteket kell indítani, sűrített levegős energiátárolókká alakításuk érdekében is. Tehát a teljesítmények alakulása olyan szinten változó, befektetés- és technológiai fejlődéstől függő, amit a jogszabály merev szövege nem igazán fog tudni így, ebben a formában kezelni. Tehát féltő, hogy ezek esetleg hozzájárulnak.

A 7/B. § (2) bekezdéséhez már korábban, amikor reagáltam, elmondtam azt, hogy kifejezetten indokoltnak tartanék, szükségesnek tartanék kiegészítéseket. Legalább, ha engedi a nemzeti együttműködés rendszere, esetleg fontolják meg azt, mert ezek nem rossz szándékúak, hanem talán könnyebben értelmezhetőek. És esetleg olyan helyeken, ahol ez releváns, mondjuk, konkrétan a Balaton partja vagy a Tisza-tó partja, vagy néhány olyan hely, ami ramsari élőhelyként releváns, lényegesen szükségesebb ennek szabályozása, mint a pannonhalmi apát-ságnak vagy az ókeresztény pécsi sírkamráknak a kérdése, aminek a realitása egyébként nagyon-nagyon kicsi lenne.

Nagyon fontos egyébként a jogszabálytervezet indoklását is elolvasni. Amikor gyakorlatilag a korlátozások eddigi folyamatát nézzük, hogy az országos hálózatra rákapcsolt szélerőművek kapacitását szabályozni kell, ebben teljesen egyetértünk. Szabályozni kell, de csak olyan módon van a szabályozásnak értelme, ha az energiarendszer egészét érintik a változások, mert ez nyilvánvalóan szükséges. De pont ezért esetleg érdemes lenne elgondolkozni a Miniszterelnökségnek, hogy német mintára, vagy ott, ahol érettebben vagy nagyobb bölcsességgel tekintenek erre, ezeknek a területeknek önálló törvényi szabályozást teremtenek, pont azért, mert olyan kiegészítő lehetőségeket rejt társadalompolitikailag, amikkel igazán kár nem élni.

Mindezek összességében, habár jó szándékkal, jóindulattal és csakis a szakmai igényességünk miatt nyújtok be módosítókat, de még a módosítók mellett sem jelenthet megnyugtató számunkra a jogszabályi módosítás iránya, ugyanis nem enged teret annak, hogy Magyarországon tíz év bűnös hallgatás után ez végre érdemben meginduljon.

Ellenben olyan fölösleges kormányzati szintű, tehát politika által befolyásolt szabályozó szerep jön létre két miniszternek a kezében, ami rengeteg ag-

gályt, visszaélési lehetőséget teremt. Kérem, nézze el nekem, tehát én nem azt állítom, hogy ön vagy a minisztere, vagy valaki ezekben részt vesz, de hatévnyi Fidesz-kormányzás alapján balgaság lenne nem feltételezni azt, hogy ahol a visszaélés lehetősége megteremtődik, ott valaki előbb-utóbb nem fog vele élni.

(12.40)

Tehát mindezek miatt nem fogja tudni a frakciónk ezt a módosítást támogatni. Ennek ellenére kérem, hogy legalább a benyújtott módosító indítványokat érdemben megfogadni, megfontolni szíveskedjenek. Köszönöm a szót, elnök úr, és bocsánat, hogy visszaéltem az idejűkkel.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános... - bocsánat, Keppli Lajos képviselő úr most nyomott, mert egyszer már bejelentkezett, de azt visszavonta. *(Keppli Lajos: Igen.)* És csak ebben a percben ugrott ki a kétperces felszólalás. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Összefoglalásként szeretném elmondani, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom továbbra is úgy gondolja, hogy további szélérőmű-kapacitásokra szükség van Magyarországon, és bár hosszú távon a helyben megtermelt és helyben felhasznált energiatermelésben, energiában hiszünk, főleg megújulóakra alapozva, azt is mondjuk mellette, hogy szükség van jelen pillanatban alaperőművekre és szükség van megújuló energiát termelő nagyobb beruházásokra, például szélérőművekre. Éppen ezért nem tudjuk ezt a törvényjavaslatot ebben a formájában támogatni, hiszen ez nem elősegíti, hanem gyakorlatilag korlátozza ezeknek a berendezéseknek az elterjedését.

Megértem én azt persze, az LMP-re csak egyetlen mondattal kitérve, hogy gyakorlatilag a megmaradt politikai legitimitációjának az egyetlen lába az, hogyha elhítheti a választóival azt, hogy ő az egyetlen Magyarországon, aki a megújuló energia elterjedését képviseli, de ez nem így van. Higgyék el, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom is megújulóenergia-párti, de a realitások talaján állva és a jövő felé optimistán tekintve, a jelenben pedig minden lehető lehetőséget kihasználva.

Én ezt szerettem volna még elmondani, és ezzel együtt jelezni államtitkár úr felé, ahogy azt már a vezérszónoki felszólalásomban is mondtam, hogy ebben a formájában ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismételt megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vi-

tában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Csepreghy Nándor: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr, 30 perces az időkerete.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Engedjék meg, hogy mielőtt a konkrét képviselői felvetésekre válaszolnék, egy alapkérdést azért mégis önök elé idézzek, mert az Országgyűlés, igaz, a népképviselőlet letéteményese, elméletileg abból a célból jön össze, hogy arra a kérdésre próbáljon válaszolni, hogy a közjó hogyan teremthető meg, vagy hogyan javítható.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy Magyarországnak az energiaszabályozása vagy az energiapolitikája különböző szabályozói eszközökön keresztül miként tehető jobbá, akkor nemcsak egy szakmai vitát folytatunk, hanem arról beszélünk, hogy a Magyarországon élő embereknek mitől kell adott esetben kevesebbet fizetni az energiáért, feltételezve azt, hogy jobb kevesebbet fizetni, mint többet, és Magyarország versenyképessége, tehát a gazdasági növekedés miként támogatható azáltal, hogy azok a cégek, akik Magyarországon termelnek, azoknak a cégeknek a gyártási költségei egy olcsóbb energia mentén kevesebbek, mint a környező országokban, akikkel hiába tartozunk egy politikai és gazdasági közösséghez az Európai Unió tekintetében, de mégis valamilyen szinten versenyben vagyunk a tőkéért, a munkahelyteremtő kapacitásaiért és az ebből fakadó egyéb szempontokból.

Tehát amikor a kormányzat egy-egy ilyen kérdéshez hozzányúl, akár az energiaszabályozás kérdéséhez, akár más kérdésekhez, mindig az a cél lebeg a szeme előtt, hogy ez a közjót szolgálja, a közjót erősíti, vagy pedig azzal szembe megy. Ezért ebben a vitában azt nagyon jó látni, hogy igen, vannak az akadémiai vitákban vagy a fehér asztalok mellett elvi síkon megvitatható ügyek, az energiapolitika kérdése egy ilyen ügy, de az ebben a helyzetben kialakuló, racionálisnak tűnő álláspont nem mindig esik egybe annak a közjónak az intézményével, amit az én meggyőződésem szerint a kormány mindenképpen szolgálni szeretne. Mert a magyar emberek szempontjából mi a legfontosabb kérdés? Mennyit kell fizetni az áramért vagy az energiáért, biztosak-e benne, hogy megfelelő ellátásbiztonságban részesülnek, és ezt az ellátásbiztonságot az állam, a mindenkorai kormányzat, függetlenül annak politikai háttörőszágtól vagy színezetétől, ezt garantálni tudja számára.

És akkor itt térnék át a konkrét felvetésekre adandó válaszokra, mert szerintem fontos, hogy tisztába tegyünk néhány állítást, és ha megengedik, akkor az ellenzéki felszólalók felszólalásának sorrendjében mennék, lesz némi átfedés a válaszokban.

Először is Józsa képviselő úr említette meg, hogy itt a megújulók részaránya a teljes energiater-

melésen belül csökkenő tendenciát mutat. Itt az előttem lévő számok alapján ez nem igazolt, 2010-ben ön talán 7,6 százalékot mondott, az én statisztikám, a nálam lévő adatok alapján ez 8,6 százalék, ami 2014-ben 9,7 százalékra növekedett. Most persze, hogyha a megújulókon belül elkezdjük szelektálni, akkor lehet, hogy az egyik megújuló formát visszaesve látja a többihez képest, de ezt mégis azért egységesen kell kezelni. Tehát a fő kérdés az, hogy a megújuló energiaforrások vagy megújuló körbe tartozó energiátípusok mekkora százalékot képviselnek a teljes energiatermelésen belül, és ebben mindenképpen - és a statisztikai adatok is ezt igazolják - összességében egy növekvő tendenciát látunk.

A METÁR-ral kapcsolatos kérdés tekintetében csak szeretném felhívni a figyelmét, hogy az az Országgyűlés, amelynek ön is tagja, ezt a törvényt tavasszal elfogadta. Most ennek az európai bizottsági egyeztetése zajlik, amely folyamatba önnek képviselőként ugyancsak van lehetősége beleszólni.

Ön beszélt arról, hogy milyen különbségeket vél felfedezni a kormány hirdetett és a kormány gyakorolt energiapolitikája között. Ezek szerintem fontos dolgok, azonban ennél még fontosabb az, hogy melyek az energiapolitikai eredmények. Tehát hogyha ezt a két dimenziót hozza fel, akkor hozza már elő a másik dimenziót is, és ez a dimenzió ugyancsak a lakosság szempontjából közelítve az energiapolitikát, azt az eredményt hozza, hogy Magyarországon az egységnyi energiaköltség, mondjuk, a német állampolgárok által fizetett egységnyi energiaköltséghez képest 30 százalék.

Tehát 70 százalékkal többet fizet egy német állampolgár ugyanazért az energiamennyiségért, mint amit ma Magyarországon egy magyar állampolgárnak fizetnie kell egy ugyanakkora energiamennyiségért, ami szerintem talán fontosabb szempont, mint a gyakorolt vagy a hirdetett energiapolitikának az ön által vélelmezett különbsége. *(Dr. Józsa István: Háromszor annyit keres!)* Sokkal fontosabb, hogy annak az eredménye mit mutat és az eredmény egy 70 százalékkal olcsóbb energiaszámla, egy 70 százalékkal olcsóbb rezsiköltség, mint amit a német állampolgárok fizetnek.

A centralizáció kritikája az energiapolitikában több helyen is megjelent, szinte minden képviselőnél, aki felszólalt ebben a vitában. Mi azt gondoljuk, hogy a centralizáció egyet jelent az erősebb szabályozással és egyet jelent ugyanannak a közjónak a támogatásával, amit az előzőekben mondtam. És hogyha példákat említünk, akkor ön hozta a holland példát, amelyben alapvetően mint pozitív és követendő példaként hozta a szélerőműveket meg azoknak a számosságát.

Itt azért szeretném felhívni a figyelmét, hogy míg Magyarország 2014-15 fordulóján közel 10 százalékos megújulóenergiaforrás-részarányt tudott felmutatni, addig Hollandiában ugyanez a százalék 5 százalék a saját energiatermelésükben. 5 százalék! Tehát az a látható számossága a szélerőműveknek

feleakkora teljesítményre képes, mint a Magyarország esetében vitatott megújulóenergia-politika. Ha a számokról beszélünk, akkor ezeket szerintem mindenképpen figyelembe kell venni.

Kepli képviselő úr hozzászólásához szeretnék némi adatokat is szolgáltatni. A kormány 2020-ig nemhogy nem csökkenő, hanem a korábbi időszakhoz képest emelkedő mennyiségben szeretne forrásokat hozzárendelni az energiahatékonysági és a megújulóenergiaforrás-termeléshez. Miért beszélek a kettőről külön? Azért, mert igaz, egy ország úgy tudja az energiafüggségét csökkenteni, szerintem az egy illúzió, hogy az energiafüggetlenség Magyarország esetében, tehát a teljes függetlenség, az önállóságra való berendezkedés 5-10 éves időintervallumon belül realizálható lenne. Ez egy illúzió.

Amit Magyarország el tud érni valójában, az az energiafüggség csökkentése. Két út van erre. Egyrészt emeli a saját maga energiatermelő képességét, arról van egy vita közöttünk Sallai képviselő úrral, hogy mondjuk, egy atomerőmű tekinthető-e saját kapacitásnak. Ez ugyanolyan dolog, minthogyha ön azt mondaná, hogy ön megvesz egy nem Magyarországon gyártott autót, ön ezt kifizeti, de ettől függetlenül ez nem lesz az ön tulajdona, mert azt az autót nem Magyarországon gyártották. Én azt gondolom, hogy az, amit a magyar állam megvesz, és amin keresztül a magyar állam energiát tud előállítani, az igenis a magyar állam és ezen keresztül a magyar embereknek a tulajdona.

(12.50)

A kormány 700 milliárd forintot fordít energiahatékonyság és megújuló energiaforrások termelésére. Miért? Mert egyrészt az energiahatékonyságon keresztül csökkenteni tudjuk az amúgy növekvő trendben lévő energiafogyasztásunk növekedési ütemét, a megújuló energiaforrások tekintetében pedig diverzifikálni lehet ezt a függőségi viszonyunkat.

Több képviselőnél is szóba került, és nem a tudatlanság okán, hanem valóban nem hoztam szóba olyan megújuló energiatermelési módozatokat, amelyeket igenis figyelembe kell venni a magyarországi energiatermelésben, geotermia és egyebek. Igaza van képviselő úrnak ebben a kérdésben, én most csak azért szűkítettem a mondanivalómat a szélenergiára, mert erre vonatkozik a javaslat, ez nem azt jelenti, hogy a kormány tudomásában vagy a horizontján nem szerepelnek ezek a kérdések.

Hogy miért szabályozza az állam például a szélenergia termelésének ezeket a kérdéseit? Azért, mert amikor az állam engedélyez vagy támogat létrejönni bizonyos kapacitásokat, amely kapacitások kiegyenlítő energiatermelését meg kell oldani vagy kiegyenlítő kapacitásokat fel kell építeni, hiába magánberuházásként jön létre, mondjuk, egy szélerőmű, a kiegyenlítő kapacitást közpénzből kell fenntartani és közpénzből kell kiépíteni, ami, azt gondolom, ebből a

szempontból igenis kötelezővé teszi vagy szükségessé teszi azt, hogy az állam szabályozóként belépjen és erősebb szabályozói eszközökkel rendelkezzen.

A Sallai képviselő úr által felhozottakra pedig azt szeretném reagálni, hogy az ön által említett szám, igaz, ön azt mondta, hogy az ország 7 százaléka, tehát az ország területének a 7 százaléka alkalmas arra, hogy azon szélerőműveket telepítve, nagyjából egy 50-70 ezer megawattos teljesítményt lehessen létrehozni.

Én közben megkérdeztem a kollégáimat, hogy akkor lássuk, hogy ez mit jelent a gyakorlatban. 20 ezer megawatt megtermeléséhez 10 ezer erőműre van szükség. Az 50-70 ezernél, mondjuk, számoljunk, a 60 ezer megawatt megtermeléséhez 30 ezer erőműre van szükség, ami azt jelenti, hogy az ország területéből 15 ezer négyzetkilométert hasítsunk ki és oda telepítsünk szélerőműveket. Megkérdezném az azon a területen élő embereket, hogy nekik erről mégis mi a véleményük.

Az LMP-vel kapcsolatos vita alapvetően egy hitvita. Én elfogadom azt az álláspontot, amit önök képviselnek, hogy atomellenesek, de ettől kezdve én bármilyen álláspontot képviselek ebben a vitában, ami racionálisan igazolható, és ami az atomerőművi kapacitások fenntartását vagy adott esetben bővítését szolgálja, azt önök nem fogják elfogadni. Ezt tudomásul veszem, de engedje meg, hogy egy más elvi állásponton legyek, mint az LMP, és én azt gondolom, hogy ez egy olyan vita, ami igenis Magyarország szempontjából fontos, és amelynek helye van abban a politikai diskurzusban, amikor az ország választópolgárai döntenek arról, hogy melyik politika rendelkezzen képvisellel vagy melyik politika alakíthatson kormányzatot, és képviselje azt az álláspontot, amit adott esetben a többség is képvisel.

A hitvitában én nem szeretnék részt venni, azonban azok a tendenciák, amiket ön említett többek között az atomerőművi kapacitások növekedési ütemére, meg hogy ehhez képest mekkora vagy mennyivel nagyobb a megújuló energiakapacitások bizonyos részének a növekedése, azért torzító, mert ha valami 100 egységből 60 egységet képvisel, valami meg 1 egységet, akkor a 60 egység 65-re növekedése hiába egy jelentős növekedés százalékosan, nem mutat akkorát, mint az egy egység vagy a nulla egy vagy kétfőre emelkedése. Tehát a statisztikáit ebből a nézőpontból érdemes mindenképpen figyelembe venni.

Összefoglalva: azt szeretném kérni az Országgyűléstől, a kormány azt szeretné kérni a Magyar Országgyűlés tagjaitól, hogy amikor szavazni fognak erről a törvénymódosításról, akkor azt a szempontot vegyék figyelembe, hogy a saját választóik szempontjából az olcsó, kiszámítható és megbízható energiaellátás a törvényjavaslat megszületése nélkül vagy azzal együtt biztosítható.

Elnök úr, köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön délután 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11762. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Egy sokkal technikaibb törvénymódosítás a mostani, mint amilyen az előző volt, ezért a kevésbé izgalmas vitát szerintem ez fogja eredményezni.

A tisztelt képviselők közül, gondolom, sokan találoztak, ha nem is személyesen, választói megkeresésen keresztül azzal a problémával, hogy a közműnyilvántartás rendszerei, illetve az ezzel kapcsolatos ügyintézés folyamata mennyi bosszúságot okoz. Annak ellenére, hogy ez a kérdés már a digitalizáció korában nem biztos, hogy aktuális kéne legyen, még mindig az idegeskedéssel, a felesleges időtöltéssel és a túlzott bürokráciával való találkozással szembesíti a magyar választókat és vállalkozásokat egyaránt. Értékes órákat és napokat lehet veszíteni, holott olyan országokban, ahol a digitalizáció már előrébb halad, ezeket az ügyeket sokszor néhány kattintással is meg lehetne oldani.

A most tárgyalandó törvényjavaslat az előfeltétele annak, hogy a közműegyeztetéssel kapcsolatos ügyek intézése a lehető legkevesebb bosszúságot okozza a választópolgároknak. A közmű-infrastruktúra teljes körű és naprakész átláthatóvá tétele ebből a szempontból szerintem bátran állítható, hogy közérdek, és nem melleleg pedig elég komoly gazdasági előrehaladást befolyásoló kérdés is. A gazdaság szereplői számára tehát ez a törvényjavaslat egy lehetőség is, hogy a közműegyeztetési hivatali útvesztők helyett a vállalkozások valódi értékteremtő munkával foglalkozzanak a bürokrácia helyett. Lényegében azt is mondhatnám, hogy ez a bürokrácia-csökkentő törvényjavaslatoknak vagy kormányzati kezdeményezéseknek egy újabb példája.

Tisztelt Országgyűlés! Az európai uniós elvárásoknak és a kormány saját elvárásainak való megfelelést is szolgálja ez a törvényjavaslat. A nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló európai uniós irányelv a fizikai közmű-infrastruktúra átláthatóvá tételét kívánja csökkenteni a beruházási költségeken keresztül. A kormány az informatikai fejlesztést, a fejlett adatkezelési rendszerek kialakítását és a bürokráciacsökkentést kiemelt gazdaságpolitikai cél-

ként fogalmazta meg, és ennek keretei a „Digitális nemzet” fejlesztési program keretei közé illeszkednek. Ebbe a kérdéskörbe tartozik kiemelten az e-közműrendszer létrehozása is.

Az egységes elektronikus közműnyilvántartásról szóló kormányrendelet 2013. november 1-jei hatálybalépése jelentős változást hozott a közműnyilvántartás gyakorlatában. Egyrészt előírta a közművezeték-üzemeltetők számára, hogy a hálózataikra vonatkozó térképi és nyilvántartási adataikat tegyék elérhetővé egy központi, államilag üzemeltetett rendszer részére. Másrészt a rendelet 3 éves, szankció nélküli felkészülési időt biztosított a közművezetékek üzemeltetőinek az adatszolgáltatási feltételrendszer kialakítására. Elvárt mértékű áttörés az e-közműrendszerben azonban ennek ellenére nem következett be, tehát hiába a viszonylag hosszú, 3 éves moratórium.

A hatósági nyilvántartások szerint Magyarországon jelenleg közel 900 közművezeték-üzemeltető működik, amelyek az adatszolgáltatási közművezeték-üzemeltetői kötelezettségeiknek nagyon eltérő arányban tettek eleget. Szakágankénti bontásban: a hírközlési szektornak csupán 3 százaléka, a távhőszektornak 19 százaléka, a szénhidrogén-hálózat 100 százalékban megoldotta ezt, a vízközművek esetében 55 százalékról beszélünk, míg a villamosenergia-ellátás esetében csupán 76, vagy a többiekhez képest azért a nem rossz 76 százalékos arányról. Ezen előzmények alapján is indokoltnak látja a kormány további előremutató intézkedések megtételét, amelyhez kéri az Országgyűlés támogatását.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A kormány úgy látja, hogy az uniós elvárásoknak való megfelelés, a gazdasági előrehaladás és a bürokráciacsökkentés és ezáltal az e-közműrendszer teljessé tétele érdekében szükséges a hatósági ellenőrzési és szankciórendszer kialakítása, annak törvényi szabályozása. A kormány előkészítette a közműegyeztetés folyamatának teljes elektronizálására vonatkozó jogszabályi és intézkedési csomagot, melynek első és legfontosabb lépéséhez jelen törvényjavaslat szolgál alapul. Az állampolgárok, tervezők, beruházók számára az egyeztetési idő rövidítésével és költségmegtakarítással, illetve az adminisztratív terhek csökkenésével járó törvényjavaslat egyik fő célja, hogy az e-közműrendszeren mint egyablakos ügyintézési ponton keresztül lefolytatható elektronizált közműegyeztetés valósuljon meg Magyarországon. Mindemellett, nem utolsósorban az is kiemelt elvárás, hogy teljessé tegyünk a közművezeték-üzemeltetők adatszolgáltatási hajlandóságát, ezzel pedig biztosítsuk az e-közműrendszer naprakészességét és a célul kitűzött teljességi megvalósulását.

(13.00)

Tisztelt Ház! A fenti cél elérése érdekében az érintett hatóságok hatásköre kiszélesítésre kerül, így

például a felszólítás és a szankcionálás eszközeivel. Az elektronikus hírközlés esetében a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, a vízi közművek, villamosenergia-, földgáz- és távhőhálózatok esetében pedig a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal e vonatkozásokban is kiemelt szerepkörrel érintett szervezetté válik. Mindkét hivatal önálló jogalkotási jogosultsággal rendelkezik, számukra feladatot csak törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály írhat elő.

Az e-közműrendszert üzemeltető szervezet együttműködését biztosító jelen törvényjavaslat elfogadása a korábban már fennállt hároméves, szankció nélküli felkészülési időszak után markánsan erősíteni kívánja a közművezeték-üzemeltetők jogkövető magatartásának betartását. Azzal számolunk, hogy a jogszabályi felhatalmazások révén az eddigi adatszolgáltatási kötelezettségüket elmulasztó közművezeték-üzemeltetők is maradéktalanul teljesítik ez irányú kötelezettségeiket. Ennek elmulasztása esetén pedig szankciók alkalmazásával érhető el, illetve adott esetben kényszeríthető ki a szükséges és indokolt adatszolgáltatás.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A közműnyilvántartás országos lefedettségével közelebb kerülhetünk egy versenyképesebb államhoz, ahol az állampolgárok, vállalkozások közműegyeztetéssel kapcsolatos ügyeik során valóban gyorsan és hatékonyan tudnak intézkedni, gyors, hatékony és olcsóbb szolgáltatásokhoz juthatnak hozzá.

Ennek szellemében kérem az Országgyűlést a vonatkozó törvényjavaslat elfogadására. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mint az mindenki számára ismert, a kormány még 2013-ban döntött úgy, hogy megteremti az egységes elektronikus közműnyilvántartási rendszer alapjait. Ehhez kapcsolódva a kormány megalkotta az egységes elektronikus közműnyilvántartásról szóló 324/2013-as kormányrendeletet, hétköznapi nevén az e-közműrendeletet, amelynek 2013. november 1-jei hatálybalépése jelentős változást hozott az e-közműnyilvántartási gyakorlatban. Előírta a közművezeték-üzemeltetők számára, hogy hálózataikra vonatkozó térképi és nyilvántartási adataikat tegyék elérhetővé egy központi, államilag üzemeltetett rendszer részére. Ezzel létrejött az egységes elektronikus közműnyilvántartás alapintézmény-rendszere.

A rendelet hároméves, szankció nélküli felkészülési időt biztosított a közművezeték-üzemeltetőknek az adatszolgáltatás kialakítására. Fontos tudni, hogy az e-közműrendszer az országos építésügyi nyilvántartás része, az e-közműrendszer üzemeltetője pedig a százszázalékos állami tulajdonban lévő, a Miniszterelnökség irányítása alá tartozó Lechner Nonprofit Kft. Az állampolgárok, a tervezők, beruházók számára egyeztetési idő és költségmegtakarítás, illetve adminisztratív teher csökkenésével járó, így pedig a kormány gazdaságélénkítő és az építőipar megerősítésére vonatkozó törekvéseivel összhangban lévő jogszabálycsomag egyik fő célja az e-közműrendszer - mint egyablakos ügyintézési ponton keresztül lefolytatható elektronizált közműegyeztetés - kialakítása.

Emellett cél az is, hogy teljessé tegye a közművezeték-üzemeltetők adatszolgáltatási hajlandóságát, ezzel pedig biztosítva az e-közműrendszer naprakészségét. A továbbfejlesztett e-közmű hatékony működésének alapfeltétele, hogy az adatszolgáltatás országos lefedettsége százszázalékos legyen.

A fenti cél érdekében egyes hatóságok hatásköre kiszélesítésre kerül a felszólítás és a szankcionálás lehetőségével. Az elektronikus hírközlés területén a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, míg a vízi közművek, villamosenergia-, földgáz- és távhőhálózatok esetében a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal jogosult eljárni. E két hatóság az e-közműrendszert üzemeltető szervezet együttműködését biztosító jelen törvényjavaslat elfogadása a hároméves, szankció nélküli felkészülési időszak után erősíteni kívánja a közművezeték-üzemeltetők jogkövető magatartását. A jogszabályi felhatalmazások révén az eddigi adatszolgáltatási kötelezettségeket elmulasztó közművezeték-üzemeltetők a felszólítást követően is teljesíthetik ez irányú kötelezettségüket. Ennek elmulasztása esetén pedig szankció alkalmazásával érhető el az adatszolgáltatás.

Az imént említett két hatóság és az e-közműrendszert üzemeltető nonprofit kft. a jövőben közösen ellenőrzik az adatszolgáltatási kötelezettséget, a hatóság pedig törvényi felhatalmazás alapján megteszi a szükséges lépéseket az adatszolgáltatási kötelezettséget elmulasztó közművezeték-üzemeltetővel szemben.

Végezetül pedig el szeretném mondani, hogy az e törvény felhatalmazása alapján kiadandó kormányrendelet tartalmazza a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózat kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről szóló 2014/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv több jogszabályhelyének átültetését. A törvényjavaslatot támogatjuk, kérem, önök is támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Nem kívánom kétségbe vonni, hogy egy jelentős modernizációs lépés volt az e-közműrendelet megalkotása annak idején, és komoly hiátusnak tekintjük, hogy csak ezek a töredékes állapotok alakultak ki, mint amit államtitkár úr a bevezetőjében elmondott.

Azon túlmenően, amit ilyen praktikus érveként említett, van ennek egy elvi jelentősége is: tehát hogy tudjuk, hogy mi van az országban, vagy nem tudjuk, hogy mi van az országban; hogy garázdálkodhat valaki, hogy kihúz ide vezetéket, épít valamit, vagy pedig az arra valós engedéllyel rendelkező szolgáltató ezt az engedélyeknek megfelelően teszi. Ilyen értelemben az engedély szerinti építkezés utolsó lépése, hogy az elektronikus adatszolgáltatásnak, a dokumentációnak is eleget tegyen. Tehát ilyen értelemben, mi ezt akkor is mondtuk már, hogy szankció nélkül ez valószínűleg nem lesz teljes értékű, és végül is az élet igazolta, hogy kell valami ösztönző erő ahhoz, hogy ezt a feladatot az érintettek ellássák.

Azon túlmenően, hogy ez a törvényjavaslat most felhatalmazást ad a két hivatalnak, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak, illetve a hatalmas nevén Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnak... - mindennek tudnak ilyen fantázianevet kitalálni: Lechner-terv, Hild-terv, ilyen-olyan terv. Miért nem tudnak egy normális fantázianevet kitalálni ezeknek? Hogy egyik legyen a médiahatóság, a másik meg legyen az energiahivatal, hogy beszélni is lehessen róluk. Tehát, amiről azt akarják, hogy könnyen azonosítható legyen, a Széll Kálmán-terv, senki nem tudja már, hogy mi van a Széll Kálmán-tervben, senki nem tudja, hogy mi a hosszú neve az apró betűs részben, de van a Széll Kálmán-terv. Ezt, amit minden ember vagy nagyon sokan mindennap használnák, ennek megmarad a nem tudom, hat szóból álló, meglehetősen hosszú neve.

Úgyhogy szeretném, ha ebben is találékonyak lennének és olyan nevet adnának neki, ami méltó is a feladatukhoz, de megjegyezhető és könnyen kimondható. Tehát az egyiket én médiának mondom, a másikat meg energiának, mert azért ne kívánják már tőlem, hogy még egy ilyen nagyon szépen vezérszónokinak mondott hozzászólásban állandóan a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságról, illetve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról beszéljek - na de erről akarok beszélni.

(13.10)

Tehát helyes az a célkitűzés, hogy a hatáskörük alá tartozó ágazatokban működő engedélyesek egyénes elektronikus közműnyilvántartással kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítését ellenőrizzék, ellenőrizhessék, illetve az ezzel kapcsolatos esetleges mulasztásokat az említett média- és energiahivatal szankcionálhassa.

A törvényjavaslat együttműködési kötelezettséget ír elő - helyesen - az elektronikus közművet üze-

meltető szervezet és a két hivatal között, tehát a média- és az energiahivatal között. Egyébként furcsa, hogy eddig ez nem volt előírva, mert különben hogyan alakul ki a megbízható adatszolgáltatás. Másrészt jelen törvényjavaslat rögzíti csak, hogy az említett két hivatal ellenőrizheti is az e-közművet üzemeltető szervezet felé történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítését - nagyon helyesen -, illetve szükség esetén bírságot szabhat ki. No, ennek mértékéről jelen idő tájt, még úgy tudom, egyeztetések folynak. Tehát eddig a pozitív része, eddig szép, jó, támogatható. Igazából az a hiátus, hogy eddig nem így volt.

Viszont ami ide le van írva, az kodifikációs szempontból el van rontva, úgy tűnik, hogy hibás. Olyan rendelkezéseket is sarkalatosnak minősít az előterjesztés, amelyek nem azok, ugyanakkor az új sarkalatos rendelkezésekhez nem igazítja hozzá a hatályos szabályozást. Történetesen például az energiahivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény sarkalatosági rendelkezéseit rögzítő 25. §-a szerint a törvénynek az 1. és 3. §-a sarkalatos, míg a jelen előterjesztés, azaz a T/11762. számú törvényjavaslat ezen rendelkezést nem kívánja módosítani. Tehát itt adódik egy ellentmondás. Vagyis a jelen törvényjavaslat 2. §-ával újonnan beillesztendő 3/A. §-a nem sarkalatos, míg a jelen törvényjavaslat ezt a rendelkezést sarkalatosnak minősíti. Tehát itt egy áttekintést tartunk szükségesnek, mert nem biztosított az összhang a sarkalatosság tekintetében.

A törvényjavaslat tartalmi szempontból a különböző szabályozó hatóságok közötti feladatmegosztást és bírságolási lehetőségeket is pontosítani kívánja, ami egy szükséges lépés, és ezzel a jelen törvénymódosítás lehetővé teszi, hogy az adatszolgáltatási kötelezettségek nem teljesítése miatt kibírságok ne kizárólagosan a médiahivatalhoz, hanem az energiahivataloz is kerülhessenek, mivel hogy azért az adatszolgáltatások felügyeletének a nagyobb hányada az Energetikai és Közműszabályozási Hivatalhoz tartozik, úgy, hogy a bírságok kiszabására vonatkozó szabályokat a kormány majd rendeletben fogja meghatározni.

Felhívnam a figyelmet azért a jogalkotási törvényre, miszerint különösen ilyen jellegű jogszabályoknál, ahol azért a törvényhozás milyenségét jelentősen csak úgy lehet elbírálni, ha látjuk, hogy mi lesz a rendeleti része, tehát magyarul, hogy összhangban van-e a szabályozási céllal később a rendeletben elrendelni kívánt bírság mértéke; tehát érdemes lenne tartani a jogalkotási törvényt vagy behozni a törvény-előterjesztéskor, legalábbis a rendelet tervezetét is, hogy mérlegelhető legyen a parlament számára is, hogy a büntetési mérték reális lehetőséget biztosít-e az elért cél megtörténtéhez, illetve, hogy arányosnak tekinthető-e az elérni kívánt céllal.

Tehát mindezeket figyelembe véve, amit elmondtam dicsérőleg a feladat szükségességéről, illetve a törvényjavaslat kodifikációs problémáiról, jelen formájában még nem alkalmas arra, hogy a parlament ezt elfogadja, de azért bizonyos precíz

átvezetéssel véleményünk szerint alkalmassá tehető. Ezt ne az ellenzékétől várják, ez kodifikációs feladat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, az előtünk fekvő törvényjavaslat akár egy adminisztratív jellegű módosításnak is tűnhet, azonban néhány kérdést szeretnék én is itt néhány percben felvetni államtitkár úr részére, amire majd a zárszóban remélhetőleg választ kapunk.

A törvény maga arról szól, hogy az e-közmű részére adatot nem megfelelően szolgáltató közműhálózat-üzemeltetőket bírságot lehetne a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal részéről. Ahogy az már itt az előttem szólók részéről is elhangzott, illetve Józsa képviselőtársam részéről, mivel a kormányrendeletet, amely majd a bírság mértékét, a bírság kiszabásának módját, az eljárást szabályozni fogja, még nem ismerjük, így nagyon nehéz véleményt mondani arról, ami egyébként akár egy pozitív kezdeményezés is lehetne a tekintetben, hogy az információszolgáltatást bojkottáló szervezeteket bírsággal próbálja rákényszeríteni arra, hogy megfelelő mennyiségű adatot szolgáltatassanak az e-közműrendszer részére.

Azonban mindig felvetődik egy kicsi mellékszöveg, egy mellékes kérdés is, hogy ezeket az adatokat a kormány milyen célra igyekszik felhasználni. Hiszen tudjuk, hogy az információ hatalom, és egy ilyen közmű-üzemeltetéssel kapcsolatos információmenyiség, amely itt összegyűlhet ennek az e-közműnek a segítségével, természetesen sok mindenre alkalmas. Alkalmas arra is, hogy a lehető legkedvezőbb feltételekkel részesüljenek ezekben a szolgáltatásokban a fogyasztók, ha ezt pozitív oldalról közelítjük meg, de lehetséges természetesen az információkkal való visszaélés is, illetve ezeknek akár a piacsabályozó vagy piactorzító hatású felhasználása is, hiszen jó néhány szereplő van ezen a piacon jelen, akár a versenyszférából, akár az állami szférából.

Magyarországon, akár az energiaszektort nézzük, akár a víziközmű-szektort, a hulladékszektort, az előző években egy olyan folyamat volt megfigyelhető, ami jelentős mértékben állami kézbe helyezte át ezeket a stratégiai szektorokat, amiket egyébként akár az energiaszektor vagy a víziközmű-szektor tekintetében a Jobbik maga is támogatott, hiszen valóban stratégiai jelentőségű szektorokról van szó. Azonban ennek az államosításnak a kormány tervei szerint folytatódnia kell, hiszen az egy dolog, ha a szolgáltatói szektort állami kézbe vesszük és állami irányítás alá, a másik része pedig az, hogy az egyéb, a hálózati részét vagy akár a termelői részét, ha ener-

giaszektorról beszélünk, milyen szinten vagy milyen mértékben tudjuk állami kezelés alá vonni.

A termelői szektorban van nyilván még a legnagyobb mértékben jelen a magántulajdon, a nem állami szerkezetű tulajdon, illetve a hálózatüzemeltetésben is még részben. Ezt a részét, magát a közműhálózat üzemeltetői részét érinti ez a törvény. Itt próbál beavatkozni az adatszolgáltatás tekintetében, ami egy régi hiányosságot pótol. Ugyanakkor nem tudjuk azt, hogy ennek a bírságnak milyen módon fog történni a kiszabása, milyen módon fog történni a behajtása, illetve, hogy ezek az adatok bírság útján kikényszerítve majd milyen céllal kerülnek felhasználásra.

(13.20)

Van egy olyan ellentét még, amit itt véltünk fedezni, hogy miközben bírság útján is akár próbálja kikényszeríteni a kormány ezeket az adatokat a közműhálózat-üzemeltetők részéről, aközben egy másik oldalon viszont egyre inkább szűkíti a közérdekű adatként hozzáférhető, megismerhető adatok és dokumentációk körét egyre több szektorban a kormány. Nem olyan régen történt meg ez az energiaszektor szerződéseinek tekintetében, de a Postát is említhetném, vagy mást, a Magyar Nemzeti Bankot, ami szintén egy elhíresült törvényjavaslat volt... (*Recseg a hangosítás.*)

ELNÖK: Képviselő úr, bocsásson meg, a készülékét szíveskedjék megnézni, hogy nem az ön telefonja-e. Köszönöm szépen, bocsásson meg, hogy megzavartam.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Nincs nálam a készülék. Nem tudom, hogy mi okozza a problémát. A közérdekű adatként hozzáférhető adatok köre egyre szűkül, ami némileg aggályos is lehet, hiszen olyan szerződések is vannak ezek között, amelyek olyan adatok és információk, amelyek a társadalom számára is pontos képet nyújthatnak arról, hogy a közvilágításon felhasználása hogyan történik meg. Itt megint egy információs rendszerről van szó az e-közmű tekintetében, ahol gyakorlatilag a hálózatüzemeltetők adatai futnak össze. E tekintetben nyilvánvaló érdek, hogy minél nagyobb arányú információ álljon a döntéshozók rendelkezésére. Viszont még egyszer mondom, itt van egyfajta ellentmondás a kettő között, hogy a társadalom azon érdekét, hogy hozzáférjenek az őket érintő, akár közpénzek felhasználásáról szóló szerződésekhez, és azokhoz az információkhoz, amelyek közérdekből a mi szemszögünkből nyilvánosak, és nyilvánvalóan azért nyilvánosak, mert olyan döntések folyamánya, ahol közpénzeket használnak fel és közérdekű adatok kezelése történik, itt sem tartjuk szerencsésnek - és sokszor láthatóan politikai indítékkal - szűkíteni ezeknek az adatoknak a felhasználási körét.

Visszatérve az e-közműrendszerre és rövidre fogva (*Erősen recseg a hangosítás.*) - mert úgy látszik, a technika sem akarja, hogy hosszasan folytassam ezt a fejtegetést -, látjuk a kétséget ebben a törvényjavaslatban, és érezzük továbbra is, remélem, majd államtitkár úr eloszlatja a zárszavában, ami miatt nem tudjuk jó lelkiismerettel támogatni, hiszen itt az információknak, a hálózatüzemeltetési információknak egy olyan szintű centralizációja történik, ahol az adatok mind pozitív, mind negatív irányban felhasználhatók, és a visszaélés lehetősége is természetesen adott.

A másik pedig, amivel elkezdtem, hogy a bírsággal kapcsolatos kormányrendelet nem ismert, és annak fényében megint csak elég nehéz támogatni egy ilyen javaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként felszólalni kívánó független képviselő szólhatna, azonban ők nem vesznek részt a vitában. Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Felszólalót, jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Igen, öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak néhány felvetés. Egyrészt köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat.

A Józsa képviselő úr által jelzett kodifikációs hibákat a kollégáim javítani fogják, és mire odaér a szavazásig az ügy, remélem, addigra ezeket önöket is megnyugtató módon sikerül rendbe tenni. Az a kérdés azonban, ami a szankciók mértékére vonatkozik, hatósági rendeletben ezt az érintett szervezetek fogják majd szabályozni.

Kepli képviselő úrnak jelzem, az információk tekintetében, azt gondolom, vannak olyan területek, ahol az államnak igenis fontos védeni bizonyos információkat, ahol az állami cégek ugyanolyan piaci versenyzőként jelennek meg, mint más piaci vetélytársak, de ez a történet nem tartozik ebbe a körbe, nem érintett ezzel a kérdéssel. A szankciós bevételek felhasználását pedig most is törvény szabályozza.

Ezzel a három kiegészítéssel kérem az Országgyűlést a vonatkozó törvényt módosítás majdani elfogadására. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Gyepjeink, legelőink védelmében” címmel. Megadom a szót, képviselő úr, ötperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(Hangosítás nélkül:)* Elnézést, úgy tudtam, hogy nem én leszek az első.

ELNÖK: Természetesen sorrendcserét valósítottam meg, mivel Z. Kárpát Dániel, a másik képviselő úr, a másik felszólaló nincs a teremben, ezért úgy döntöttem, hogy az ön számára biztosítom a lehetőséget. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen. Kicsit felkészületlenül ért, köszönöm szépen.

Magyarország és a Kárpát-medence alapve-tően...

ELNÖK: Képviselő úr, a kártyáját szíveskedjen elhelyezni, mert enélkül sajnos nem tudjuk kihangsúlyozni a termet. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: De ne a bankkártyát!)* Megvárjuk, helyezze el nyugodtan, az időkeretbe beszámít, újraindulunk.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnézését kérem a technikai problémákért, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország a Kárpát-medence földrajzi helyzetéből adódóan Eurázsia ezen zónájában kiemelkedő jelentőséggel bíró gyepterületeket tartott fent az elmúlt évszázadokban. A hagyományos legeltetési állattartás, a folyók szabályozatlansága, a folyók hordalékkúpján létrejött hatalmas gyepek egyaránt meghatározták a Kárpát-medence képét, és ezáltal meghatározói lettek a magyar nemzet és a társadalom alakulásának. Néprajzi hagyományaink sokasága, az állattartás és tájhasználati hagyományaink sokasága egyértelműen kötődik konkrétan a gyepekhez, a legeltetési, hagyományos szilaj és félszilaj állattartási rendszerekhez.

Azonban az elmúlt időszak - és főleg említhetem itt a rendszerváltás óta eltelt 26 esztendő - nagyon-nagyon sok tekintetben vonta kétségbe annak lehetőségét, hogy hogyan maradjanak fent a gyepterületeink. Mindez azért fontos, mert nemcsak magyarországi jogszabályi háttér, hanem magyarországi jogszabályi környezet teszi szükségessé azt, hogy Magyarország ez ügyben tegyen, hanem az Európai Parlament és Tanács 1307/2013/EU rendelete szintén kötelezővé teszi a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján gyepjeink megőrzését.

Azonban nézzük, hogy mi is történt Magyarországon gyepjeivel! Magyarországon 1990-ben csaknem 1,2 millió hektár gyep állt még rendelkezésre. Tíz évvel később, 2000-ben még mindig 1 millió 50 ezer hektárnyi gyepvel gazdálkodhatott Magyarország. 2010-re - sajnos az a tíz év meghatározta az EU-s

agrárpolitika bevezetését, a támogatási rendszerek létrejöttét és a támogatásfüggővé vált Magyarország rendszerét - ez sajnos már 762 ezer hektárra csökkent. 2000 és 2010 között tehát újabb csaknem 300 ezer hektárnyi gyepet veszítettünk el Magyarországon. 2011-től és a fideszes kormányváltástól függően egy picit megtorpant a lassulás, és most már csak ezer hektáros nagyságrendekre tehető a további csökkenés, és 758 ezer hektárnyi gyepterülettel próbáljuk megtartani a lehetőségeinket, hogy vajon mi lesz ezen élőhelyeknek a sorsa.

Jelen pillanatban Magyarországon azon tilalom, amelyet az európai parlamenti és tanácsi rendelet említett szabályrendeletei teremtenek, és azok a lehetőségek, amelyeket a gyepbetakarítással kapcsolatos magyarországi szabályok előírnak, minden további nélkül lehetőséget és kötelezettséget adnának arra, hogy a gyepterületeinket fenntartsuk. Sajnos erre nincs Magyarországon meghatározó jogszabályi háttér. Magyarországon a gyepterületeket és a legelőket - ugyanúgy, mint a szántókat - egy általános szabályozással érintjük, eltérően az erdőszabályozástól.

Az erdők szabályozásában a Magyar Országgyűlés már jóval korábban felismerte azt, hogy nem csökkenhet Magyarország erdőterületeinek nagysága. Ezért előírta azt, hogy ha valaki erdő művelési ágú területet ki akar vonni és meg akar szüntetni, akkor ahelyett telepítenie kell akár kétszeres mennyiségben, hogy ez a terület ne csökkenjen. Ellenben Magyarországon sajnos ilyen nincs, és napjainkban most, napi szinten, a nyár folyamán több helyen tapasztalhattuk az Alföldön, hogy különböző mezőgazdasági beruházások EU-s támogatásokból konkrétan gyepeket tesznek tönkre. Beépítik őket.

Most, jelen pillanatban, miután mezőgazdasági szerkezetben a szántóföldek területének a kereskedelmi értéke lényegesen magasabb, ezért a zöldmezős beruházások túlnyomó többsége szintén gyepekre irányul. Ezen folyamatok ellen, ezen folyamatok megállítása érdekében szeretném kérni az Országgyűlés segítségét és kormánypárti képviselőtársaim támogatását. Az én véleményem szerint nemcsak az EU-s szabályozás teremti meg ennek a szükségességét, hanem a magyar nemzeti hagyományok, a magyar tájkép, a Kárpát-medence természeti öröksége is azt igényli, hogy megőrizzük gyepjeinket, és ne engedjük azt, hogy tovább csökkenjen ezeknek a kiterjedése.

(13.30)

Ezért jogszabály-módosító javaslattal és jogszabályalkotási szándékkal arra kérem az Országgyűlés Mezőgazdasági bizottságát, hogy szíveskedjen tárgysorozatba venni azon jogszabály-módosító javaslatomat, ami megállítaná a gyepek fogyatkozását.

Kérem az Országgyűlést, hogy akár módosító indítványokkal, akár kormányzati konkrét szöveg-

szerű javaslatokkal, de segítsen megteremteni annak a lehetőségét, hogy az általam kezdeményezett jogszabály-módosító javaslatok megteremtsék a lehetőséget annak, hogy az EU-s kötelezettségeket végre tudjuk hajtani, melyeket most viszonylag figyelmen kívül nagyon sok lábbal tiprunk jelen pillanatban is, és az említett rendeletnek különböző cikkeit nagyjából a 40. cikktől kezdve sok tekintetben megsértjük, ezeket lehetőség szerint minél inkább fenn tudjuk tartani.

Az állandó gyepterületeink mennyisége, amely viszont már a 92/43. európai uniós irányelv alapján meghatározza a gyepek fenntartását, jóformán kötelezettségbe adná ezt az országnak. Azt kérem, hogy ebben nyújtsanak segítséget és támogatást. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A migrációs krízis leple alatt Magyarországnak van talán egy még nagyobb problémája, ez pedig egész pontosan arról szól, hogy a jövőben lesz-e elég határvadászunk, egyáltalán lesz-e elég önvédő polgárunk, akik megvédhetik ezt az országot, hiszen a népességfogyás olyan tragikus méreteket öltött, ami lassan kezelhetetlennek tűnik, legalábbis a jelenlegi kormányzati eszközökkel.

Látszik, hogy 2016 első hat hónapjában is kevesebben születtek, mint az előző év azonos időszakában, bár szerencsére mérséklődött a természetes fogyás, hiszen kevesebben is haltak meg. El kell hogy mondjuk, a két évvel ezelőtti 35 ezres népességfogyásunk, ami aztán 40 ezerre kúszott fel, most is hasonló nagyságrendet fog kitenni ebben az évben. Bárcsak ne így lenne!

El kell hogy mondjuk ugyanakkor, hogy még egyszer mondom, arról szól ez az egész történet, hogy lesz-e utánpótlás magyar polgárokból, határvadászokból, olyanokból, akik ezt az országot felvirágoztatják, itt fizetnek adót, vagy pedig az ország színe-java a kivándorlás mellett dönt. Ha már a migrációs tematika szóba került, a Jobbik újfent szeretné kifejezni, hogy természetesen a nem szavazatra és a részvételre buzdít, ugyanakkor el kell hogy mondjuk, elképesztő hazardírozást folytat Orbán Viktor és a kormánya, hiszen ha érvénytelenné válik ez a referendum, akkor egy taktikai atomfegyvert helyeznek Brüsszel kezébe, hiszen majd azt mondhatják a brüsszeli bürokraták, hogy Magyarország az elvárható módon nem mondott egyértelmű és érvényes nemet erre a kérdéskörre. Tehát ezen referendum tétjéhez ez is hozzátartozik, ne adjunk taktikai atomfegyvert Brüsszel kezébe.

De visszatérve alaptémánkhoz, ami lényegében minden bajunk eredője, elmondható, hogy a népességfogyás ütemének lassítása terén sem tud sikereket felmutatni ez a kormányzat. Igen durva az a helyzet, hogy bár a családi adókedvezmények rendszerét kiterjesztették, mégsem sikerült ezenkívül olyan hathatós eszközt találni, ami érdemben csökkentette volna a fogyást. A Jobbik által javasolt otthonteremtési és bérlakásépítési programot pedig lényegében végig sem gondolták.

Sőt, ami még inkább felháborító, a Fidesz-frakció kiadott egy közleményt ez ügyben, ahol ki-mondottan veszélyesnek nevezte szociális vagy egyéb bérlakások tömeges emelését a migrációs krízis, a Magyarországot sújtó népvándorlás közepette, tehát összekötött két, látszólag annyira azért össze nem tartozó dolgot, de mindenesetre a migrációs krízis tekintetében állandó ürügyet keresett ez a frakció annak érdekében, hogy elodázhassa azt a nemzetstratégiai fontosságú kérdéskört, amely hozzájárulhatna a magyar fiatalok, a magyar polgárok, a magyar adófizetők itthon tartásához.

Hogy erre mekkora szükség van, egyértelműen bizonyítja a Korfa című kiadvány legutóbbi számában megjelent statisztika, mely szerint az emigrációt komolyan tervezők aránya a kivándorlási tervekkel rendelkezők körében a legnagyobb, és kiugróan magas, 67 százalék azok körében, akiknek már van korábbi migrációs tapasztalatuk, tehát látható, hogy az elszívó hatás folyamatos, ezzel versenyezni kellene legalább oly módon, hogy biztonságos, kiszámítható környezetben élhessenek és dolgozhassanak itthon a magyar állampolgárok. Hiszen bár nem tudunk három-négy-ötzörös nyugati bérekkel versenyezni, ez nem is cél, nagyon sok magyar polgár a jelenlegi fizetésének tolerálható szintre történő emelésének árán már itthon maradna, és az itteni boldogulást választaná.

Éppen ezért a Jobbik egyik fő csapásiránya a következő hónapokban az általános munkabéremelés háttérének kimunkálása, tehát az, hogy hogyan kaphatnak a magyar emberek a munkájukhoz mértentisztességes bért azért, amit elvégeznek. Ugyanakkor nem lehet kihagyni egy otthonteremtési és bérlakásépítési program fontosságát, hiszen továbbra sem épül 41-42 ezer új ingatlan évente, alig pár ezerről szólnak az adatok, a CSOK és egyéb kedvezmények vagy az állami pilótajáték, a NOK pedig csak a szerencsésebbeknek és a társadalom felső rétegeihez tartozóknak szólnak.

Jellemző módon az egyszerű magyar állampolgárt kihagyják a kedvezményezett köréből, pedig óriási, fájó szükség lenne bérlakások tömegére egy olyan krízis közepette is, amikor devizahitelkárosultak tízezreitől veszik el az ingatlanjaikat, amikor devizahitelezés látszólag és papíron már nincs is, mégis azt láthatjuk, hogy a több mint 140 ezer, bajban lévő személy közül mintegy 70 ezren állhatnak kilakoltatás előtt a következő években.

Tulajdonképpen ennek a folyamatnak csak az szab gátat, hogy nagyon sok esetben nem jelentkezik vevő az adott ingatlanért. Tehát nem a bankok és nem a kormány jóindulata, hanem még piaci viszonyok azok, amelyek leginkább visszatartják ezt a folyamatot, de látható, hogy tisztességes tervezéssel, egy otthonteremtési programmal, egy átfogó munkabéremeléssel, egy termeléstámogató adórendszerrel igenis fordítható lenne ez a helyzet.

Hogy a Jobbik egy kis muníciót adjon ehhez, újra benyújtjuk a gyermeknevelési cikkek áfájának csökkentéséről szóló javaslatunkat. Elvárjuk, hogy a kormányzat ezt is támogassa, annak érdekében, hogy a legfontosabb csataterén végre eredményeket tud-

junk felmutatni. Ez pedig a magyar népességfogyás lassítása, megállítása, majd a negatív folyamat megfordítása lenne. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

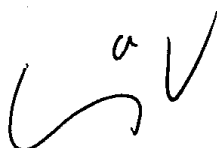
(Az ülésnap 13 óra 37 perckor ért véget.)

Földi László s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)